

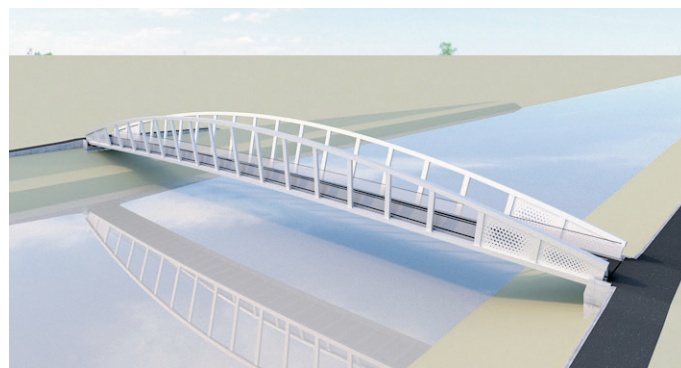
Železniška nesreča v Zidanem Mostu **Str. 2**

Nujne medicinske pomoči ne »dajo« **Str. 8**

Pred gradnjo nove kolesarske poti **Str. 6**

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 2 / Leto 78 / 12. januar 2023 / Cena 2,99 EUR / www.novitednik.si

Od vizije in mimo »fovšije« jasno do cilja

Pred Splošno bolnišnico Celje so časi izzivov, še posebej po vihnem obdobju epidemije in zaradi slabega finančnega stanja. Lanska zamenjava bolnikov je odnesla staro vodstvo in na vrh bolnišnice postavila osebi, ki sta po osnovnem poslanstvu zdravnika. Občutna razlika s preteklim obdobjem je, da ima zdaj vodstvo tudi »absolutno podporo« sveta zavoda. Pogovarjali smo se z v. d. direktorja Splošne bolnišnice Celje dr. Draganom Kovačičem in predsednikom Sveta zavoda Splošne bolnišnice Celje dr. Tomažem Subotičem. Prvi je vrhunski strokovnjak z jasnim načrtom razvoja celjske bolnišnice, drugi pa zatrjuje, da bodo tudi člani sveta zavoda dejavno prispevali k boljšim rezultatom poslovanja, posledično pa tudi k izboljšanju zdravstvene oskrbe bolnikov.

Foto: Andraž Purg, osebni arhiv, montaža: Andreja Balja

Str. 3 in 22-23

Visoki izdatki ogrevanja v javnih zgradbah **Str. 12-13**

Prisegel je novi župan **Str. 7**

TV SPORED

ZADETKI

»Dokler bom jaz v bolnišnici, bomo delali prav. Nisem policist, da bom lovil nepriprave, vzpostavljam pa nekatere dodatne nadzorne mehanizme, ki jih zaposleni moramo upoštevati. Od beleženja delovnega časa do parkiranja.«

Dr. Dragan Kovačič, v. d. direktorja Splošne bolnišnice Celje

»Za dobro fotografijo je treba znati videti, gledati, treba si je vzeti čas. Danes pa smo ljudje navajeni, da vsebine preskakujemo že po nekaj sekundah.«

Andreja Ravnak, fotografinja

»Ni možnosti za nesrečo, saj je reaktor tako občutljiv, da če gre pri fuziji kaj narobe, se sam ugasne. Prav tako ne bo mogoče te tehnologije uporabiti za izdelavo orožja, tako da je moje delo »etično neoporečno«.

Jevgenij Drapiko, term nuklearni fizik

»Razlogov, da sem ostal v Sloveniji, je več. Prepričan sem bil, da si bom v tem okolju lahko ustvaril bolj-šo prihodnost. V Maliju si je zagotovo ne bi mogel.«

Ibrahim Nouhoum, Mali-jec iz Trnovelj pri Celju

»Vzgojeni smo bili v duhu, da je treba biti priden. Mar pomeni biti priden to, da nekaj narediš tako, kot so ti rekli drugi? To je zame popolnoma zgrešeno. Bodi to, kar čutiš, da si. Kar te veseli, osrečuje, osmišlja, izpopolnjuje.«

Rok Lunaček, pevec in avtor številnih uspešnic

Železniška nesreča v Zidanem Mostu

Ogromna škoda in dolgotrajne posledice

Trenutno še ni povsem jasno, kako bo videti odstranjevanje tovornega vagona za izredni prevoz, ki se je prevrnil na železniški postaji v Zidanem Mostu. V nesreči je bila ena oseba hudo poškodovana, škoda naj bi bila izredno visoka, govori se o več milijonih evrov. Prav tako bo preiskava vseh okoliščin nesreče dolgotrajna, saj brez izvedenskih mnenj ne bo šlo.

SIMONA ŠOLINIČ

Nesreča se je zgodila v noči na minulo soboto ob približno 1.30. Tovorni vagon, prevoz naj bi organiziralo avstrijsko podjetje, je bil naložen s transformatorsko postajo slovenskega podjetja. Šlo je torej za izredni prevoz. »V dogodku se je poškodoval državljani Češke, ki je bil v posebni kabini za vagonom, ki se je prevrnil. Ko se je vagon prevrnil, je kabino odtrgalo in jo odneslo na nabrežje Save. Češki državljani se je pri tem hudo poškodoval. Z reševalnim vozilom so ga odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer je ostal na zdravljenju,« so po nesreči sporočili s Policijske uprave Celje. Čeh je tako padel deset metrov stran na rečno nabrežje.

Izredno delo gasilcev

Gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Laško so s svojimi poklicnimi kolegi iz Celja takoj po nesreči opravili izjemno težko delo. Z vrhno tehniko so z brežine rešili poškodovanca, pregledali vagon, predvsem rezervoarje za pogonsko gorivo in akumulatorje. Gasilci so poleg tega tudi preventivno pregledali celotno vodno površino Save vse do Radeč, da bi preverili, ali je prišlo do večjega razliva naftnih derivatov.

Na kraj so morali po nesreči večkrat. Dvakrat v soboto

popoldne in še naslednji dan, v nedeljo. Prevrnjen vagon predstavlja namreč nevarnost iztekanja iz rezervoarjev, saj je izredna vlakovna kompozicija zelo poškodovana. V soboto popoldne so s pomočjo čolna iz reke izvlekli komandni del kabine specialnega vagona,

hkrati so preventivno namestili tako imenovana vpojna črevesa zaradi iztekanja naftnih derivatov. Popoldne so prejeli poziv, da je prišlo do iztekanja naftnih derivatov iz poškodovane vlakovne kompozicije, ki se je prevrnila, kar so zaustavili, prečrpali vsebino poškodovanih rezervoarjev ter s pomočjo čolna namestili vpojna črevesa in pivnike na vodno gladino ter tako zajeli del, ki je v majhni količini iztekel tudi v reko.

Nato so odšli na železniško postajo tretjič še v nedeljo in ugotovili, da je prišlo do manjšega iztekanja kisline iz akumulatorjev na dveh delih

kompozicije. Pod delom, kjer dostop do akumulatorjev ni možen, saj kompozicija delno visi nad Savo in obstaja možnost prevrnitve, so s pomočjo čolna namestili dodatna absorbcijska sredstva.

V komandni kabini sicer ni bilo velikih količin goriva. Šlo naj bi le za hidravlične tekočine, ki ostanejo v ceveh, kar je približno deset litrov. Na tirih so gasilci iz vagona prečrpali približno petsto litrov goriva, ki je po nesreči torej ves čas rahlo iztekal.

Obsežna sanacija

Gre za eno večjih tovrstnih nesreč na Celjskem, zato bo tudi odstranitev prevrnjene vlakovne kompozicije eden večjih zalogajev. Kot so dejali na Slovenskih železnica, je prevoz izrednega tovora izvajal zunanji izvajalec, gre za tuje podjetje, ki je zdaj dolžno poskrbeti tudi za odstranitev vagona in sanacijo. A slednja ne bo hitra. Trajala naj bi celo tri tedne. Gre skoraj za štiristotonski vagon. Avstrijsko podjetje, ki je skrbelo za prevoz izrednega tovora, naj bi si pri sanaciji pomagalo s celo dvakrat ali trikrat težjim dvigalom, s katerim bodo vagon dvignili in odstranili. Pri tem bo šlo za zahteven poseg, predvsem zaradi reke in zaradi vseh električnih napeljav, a tudi drugih tirov na železnici, vse to bo namreč odstranjevanje vagona oteževalo.

Policisti vzroka nesreče še niso potrdili. Kriminalistična preiskava naj bi bila dolgotrajna, predvsem zato, ker bo najverjetneje zajemala tudi pridobitev izvedenskih mnenj. Prav tako je še prehitro govoriti o odgovornosti oziroma o možnosti kazenske ovadbe.

Foto: Bralac NT

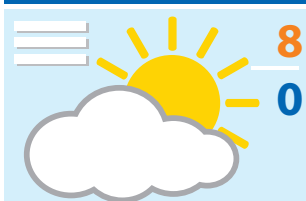
Železniški promet skozi postajo Zidani Most je bil na dan nesreče tri ure po dogodku povsem onemogočen. Promet zdaj poteka po dveh železniških tirih, tretjega naj bi odprli po sanaciji.

ČETRTEK

SOBOTA

PETEK

NEDELJA

Vir: ARSO

Predsednik Sveta zavoda Splošne bolnišnice Celje dr. Tomaž Subotič

»Ne bo prostora za površnost in malomarnost!«

Pred Splošno bolnišnico Celje so časi izzivov, še posebej po vihnem obdobju epidemije in zaradi slabega finančnega stanja. Lanska zamenjava bolnikov je odnesla staro vodstvo in na vrh bolnišnice postavila osebi, ki sta po osnovnem poslanstvu zdravstva. Občutna razlika s preteklim obdobjem je, da ima zdaj vodstvo »absolutno podporo« sveta zavoda.

SIMONA ŠOLINIČ

»Sveti zavodov so nekoč imeli zgolj vlogo nadzornega mehanizma, kar je v sodobnem poslovnem svetu že zdavnaj preseženo. Prihodnost so maloštevilni in zelo operativni sveti, ki poleg nadzorne opravljajo tudi svetovalno vlogo zlasti na področjih, na katerih imajo bogate izkušnje. Tako bodo tudi člani svetov dejavno prispevali k izboljšanju vodenja in boljšim rezultatom poslovanja, posledično tudi k izboljšanju zdravstvene oskrbe bolnikov,« pravi predsednik sveta zavoda SBC dr. Tomaž Subotič. Le redkokdaj se zgodi, da predsednik sveta zavoda neposredno spregovori za javnost.

Izguba

SBC je poslovno leto 2022 končala s približno 9 milijoni evrov izgube iz tekočega poslovanja in 15 milijoni evrov skupne izgube na račun šestevka izgub iz preteklih let. Javni zavod je tako nelikviden in v precej zaskrbljujočih finančnih razmerah, ki bodo terjale premišljene in odločne ukrepe novega vodstva zavoda, pravi Subotič: »Na prihodkovni strani bo to letos pomenilo povečanje števila opravljenih zdravstvenih storitev v rednem delovnem času kot tudi zunaj njega. Letos bodo v pomoč novi predpisi v okviru Zakona o nujnih ukrepih na področju zdravstva. Ta med drugim dovoljuje sklepanje podjemnih pogodb z lastnimi zaposlenimi in tako odpira vrata k večji in smotrnejši izrabi kadrov ter opreme v javnih zavodih.«

Subotič dodaja, da bo treba na odhodkovni strani za doseg uravnoteženega poslovanja racionalizirati zaloge. Že površna ocena do zdaj predstavljenega stanja v bolnišnici – letno je nabavljeno za od 24 milijonov do 28 milijonov evrov zdravil, materialov in drugih potrebščin za zdravstvene storitve – ob ustrezni digitalizaciji in nadzoru kaže na možnost pomembne racionalizacije.

»Druga težava so nepopolni dobavitelji, kjer zamudne obresti močno poslabšujejo že tako slabe finančne razmere

Za Novi tednik smo se pogovarjali tudi z v. d. poslovnega direktorja SBC Draganom Kovačičem, dr. med., spec. interne medicine. Intervju objavljamo na straneh 22-23.

bolnišnice. Vodstvo bolnišnice je na tem področju ob soglasju sveta zavoda že zaprosilo za kredit pri državni zakladnici, da bi s sredstvi, pridobljenimi pod ugodnejšimi pogoji, omililo posledice zamud pri poplačilih dobaviteljev. Letos bo moralo vodstvo postopno uvajati sisteme nadzora realizacije storitev glede na zaposlenega, kar bo omogočalo kadrovske racionalizacije zlasti v nemedicinskem delu,« še poudarja sogovornik.

Kaj je razlog za slabše finančno stanje?

Možnosti za finančno stabilnost bolnišnice vidi še na področju racionalnejše uporabe določil Zakona o javnem naročanju, na področju kodiranja in obračunavanja že opravljenih zdravstvenih storitev ZZZS, pri sodelovanju v mednarodnih projektih in v črpanju denarja iz evropskih skladov.

»Splošno raje obračam pogled v prihodnost, saj nas preteklost, kot pravi pregovor, ne more naučiti ničesar novega. In vendar bo vsak dober upravitelj premoženja ob prevzemu odgovornosti zanj natančno analiziral delovanje v preteklosti, zlasti če se je to premoženje manjšalo. Kot vsi sveti zavodov ima tudi naš pravico vpogleda in kritične analize poslovanja zavoda v preteklosti z različnimi ukrepi. Stanje bomo skrbno analizirali in v primeru ugotovljenih nepravilnosti ukrepali v skladu z zakonodajo ter za dobrobit bolnišnice in njenih uporabnikov,« dodaja.

Subotič pravi, da vse analize kažejo, da je glavni vzrok za visoko skupno izgubo bolnišnice nepopolna uresničitev pogodbenega programa z ZZZS v zadnjih letih: »Posledično se mora bolnišnica primarno usmeriti k popolni realizaciji tega programa in po možnosti k njegovemu presežku, saj predstavlja realizirani program ZZZS več kot 97 odstotkov vseh prihodkov. Zadnjih treh let ne moremo razumeti kot povsem običajnih, saj smo prebrdili eno najhujših zdravstvenih kriz po drugi svetovni vojni.« Poudarja, da mora bolnišnica ne glede na vse težiti k napredku vseh vej medicine, k čim bolj kakovostni oskrbi bolnikov in k zagotavljanju čim bolj stabilnega javnega zdravstvenega sistema regije kot edinega dejavnika, ki nediskriminatorno zagotavlja varnost vseh bol-

»Kot Celjan si želim, da bi se v celjski bolnišnici čim več medicinskih področij razvilo do terciarne ravni. Z veseljem ugotavljam, da takšna področja že obstajajo, na njih delajo zagnani posamezniki, ki s svojo lastno motivacijo ženejo razvoj operativnih posegov, preiskav, raziskovalnega dela ... Veseli me, da je k temu zavezano tudi novo vodstvo, in kot predsednik sveta zavoda lahko tej zadevi zagotovim svojo neomajno podporo. Na državni ravni seveda obstajajo podobne težnje različnih regij. Ponekod tudi zasebnih ustanov. Glede na to, da je treba oblikovati smiselno in vzdržno financiranje celotnega zdravstva, bodo glede njegovega policentričnega razvoja tudi v prihodnosti potrebni dogovori. Slednji po mojem mnenju ne morejo biti ovira za razvoj stroke v tretji največji slovenski bolnišnici, ki je tega razvoja zmožna, kar kontinuirano izkazuje skozi vse javnozdravstvene krize, skozi katere smo šli v zadnjih nekaj desetletjih.« (Foto: osebni arhiv)

nikov v krizah, ki jih prinaša prihodnost.

Sveti včasih mešali štrene, tega ne bo več?

Svet zavoda celjske bolnišnice je v preteklih letih, sicer v drugačni sestavi, kot je danes, pogosto »mešal štrene«, zaradi česar je morala bolnišnica tudi odplačevati odškodnine. Spomnimo samo na odločitev sveta o izločitvi kandidature za direktorja Branka Gabrovca pred leti. Slednji je nato na sodišču dosegel zmago in bolnišnica mu je morala izplačati

odškodnino. In Gabrovec ni edini, ki je dosegel svoj prav na sodišču zaradi zapletov, ki so se začeli na sejah sveta zavoda. Bolnišnica nato plačuje, medtem ko člani sveta zavoda svoje delo nadaljujejo celo v drugih svetih javnih zavodov. Odgovornost za zaplete nikoli ni prevzel nihče.

Na vprašanje, kako gleda na to, Subotič pravi, da težko komentira dejanja iz preteklosti, v katerih ni bil udeležen: »Vsekakor dojemam funkcijo člana sveta zavoda kot zelo odgovorno in častno, saj gre za odločitve, od katerih bodo

»Vodstvo mora ob izrabi vseh možnosti, ki jih ponuja zakonodaja, ob polni podpori sveta zavoda in v sodelovanju z zdravstvenim ministrstvom ter ZZZS ustvariti razmere, v katerih bodo lahko zaposleni izkoristili vse svoje potenciale. To bo privedlo do povečane storilnosti tako v rednem kot tudi zunaj rednega delovnega časa. Tako se bo povečalo število opravljenih zdravstvenih storitev, skrajšale se bodo čakalne dobe, nujno bo sledil tudi finančni učinek z uravnoteženjem poslovanja in izboljšanjem likvidnosti. Poleg tega mora vodstvo na zakonit in smotrni način izpeljati različne projekte, v prvi vrsti govorim o dokončanju novogradnje.«

jutri odvisna človeška življenja. Odločitve morajo biti pretehtane, odločanje mora biti hitro in proaktivno. Vse delovanje mora biti v skladu z zakonodajo. Pri vsakem še tako skrbnem delu so možne napake, katerih pojavnost je mogoče z ustrežno organizacijo močno zmanjšati. Vsekakor lahko zagotovim, da pri delu članov sveta zavoda ni in ne bo mesta za površnost, nevestno delo ali celo malomarnost. Menim, da so to nesprijemljive poslovne prakse, kakršnekoli napake, ki bi nastale kot posledica tovrstnega ravnanja, pa so zavržna dejanja, vredna moralnih in pravnih obsodb.«

Pometanja pod preprogo ne sme biti

Ena največjih naložb v zdravstvu, a ne le na Celjskem, ampak na državni ravni, je novogradnja celjske bolnišnice. »Vodstvo bolnišnice ima nalogo oblikovanja razpisa za dokončanje treh nadstropij nove zgradbe. Gre za obsežno nalogo, ki zajema dokončno oblikovanje in opremljanje ter vselitev kardiološkega, otolaringološkega in informacijskega oddelka ter operativni začetek delovanja večjega dela prostorov nove zgradbe. Gre tudi za začetek postopka dokončanja novogradnje, ki bo zajemala v naslednjih letih še obsežna gradbena dela, naložbe in selitve oddelkov,« dodaja Subotič.

Svoj pogled ima tudi na nedavno zamenjavo bolnikov, ki se je zgodila v Celju. »Bolnišnica je velikanski delujoč stroj z 2081 zaposlenimi, ki vsakodnevno »obdelajo« od 200 do 300 urgentnih bolnikov, ob tem opravijo na tisoče ambulantnih pregledov, posegov, operacij, analiz. Na od 600 do 700 posteljah dnevno zdravijo stotine bolnikov, v bolnišnico dnevno prihaja in iz nje odhaja na stotine obiskovalcev. Za obvladovanje tega so potrebni pravila, protokoli, nadzorni mehanizmi in bolnišnica slednje nenehno oblikuje ter uporablja. Še tako močan mehanizem ni absoluten, zato se napake dogajajo in se bodo dogajale. Ključno je, da se ob napakah zadev ne pometajo pod preprogo, ampak se o njih odkrito spregovori, se jih preišče, odgovorne sankcionira ter predvsem sprejme ukrepe, da se podobne napake ne bi ponavljale. S tem se sistem postopno izboljšuje in postaja varnejši oz. kakovostnejši. Bojim se vstopiti v bolnišnico, ki navaja, da nima zapletov. To namreč pomeni, da jih ne beleži, še nevarnejša možnost je, da jih skriva in ne podaja resničnih podatkov,« dodaja.

Poudarja, da se mora družba premakniti s točke, ko ob napaki zahteva linč odgovor-

nega, k temu, da je glavni poudarek na popravkih sistema: »Gre za nadgrajevanje kakovosti, ki bo zahtevalo pomembne kadrovske ukrepe in obnovitev medicinske opreme. Povsem jasno je, da je v razmerah, ko je kadra premalo in je ta utrujen, 78 odstotkov bolnišnične opreme v SB Celje pa je zastarane, možnost napake večja.«

Potrebni so premiki

Glede na stanje zdravstvenega sistema, za katerega mnogi pravijo, da je tik pred zlomom, sogovornik pravi, da je zdravstvo na točki, ko so potrebni pomembni zakonodajni, organizacijski in konceptualni premiki: »Trenutno smo v obdobju ugotavljanja maksimalnih zmogljivosti javnega zdravstvenega sistema, na podlagi katerih bo treba prilagoditi in po potrebi razširiti mrežo izvajalcev. Pomembni bodo ukrepi na primarni ravni, ki je po mojem mnenju kadrovske podhranjenosti in preobremenjenosti, obenem se pojavlja želja posameznih izvajalcev po ohranjanju vzorcev dela iz časa covidne krize, ki v običajnih razmerah niso sprejemljivi. V pripravi je reorganizacija dela urgentne službe, saj situacija, v kateri urgentni zdravniki ne delajo v urgentnih centrih, povzroča kadrovske težave bolnišnicam in posledično nedelovanje specialističnih ambulant. S tem prihaja do preusmerjanja bolnikov v urgentne centre in do začaranega kroga, ki smo mu trenutno priča,« pravi Subotič.

Omenja, da bo treba vzpostaviti sistem merjenja storilnosti posameznih izvajalcev in ustanov s plačevanjem po storilnosti in s sočasno uvedbo kazalnikov kakovosti. »Ni samo pomembno, koliko naredi izvajalec ali ustanova, temveč tudi, kako dobro je delo opravljeno. V javnih zavodih bomo morali ustvariti razmere, v katerih bodo izvajalci za dodatno delo ustrezno plačani, saj bo imelo navedeno večplastni učinek: opravljenih bo več storitev, skrajšale se bodo čakalne dobe, izvajalci bodo začeli tekmovali za bolnike, višala se bo kakovost opravljenih storitev. V takšnih razmerah bo močno upadla potreba po delu pri zasebnikih, ki predstavljajo v trenutni organizaciji nekažno nelojalno konkurenco. V takšni razmeri za razliko od javnih zavodov dovoljeno sklepati pogodbe s pravnimi osebami izvajalcev. Tako se izognemo višjim obdavčitvam pri delu po podjemnih pogodbah. Obenem lahko zasebniki izvajalca plačujejo zgolj za čas, ko dejansko dela, ne pa tudi za čas izobraževanja, bolniške odsotnosti ali letnega dopusta, kar je obveza javnega zavoda.«

Zaključuje, da ni potrebna nikakršna »demonizacija« zasebnih zdravstvenih alternativ, a podpira javno zdravstvo: »Prizadeval si bom doseči izenačitev pogojev poslovanja za javno zdravstvo. Samo tako bosta lahko oba sistema z rama ob rami in enako pravnega izhodišča tekmovala za bolnike. In samo tako bodo bolniki imeli na voljo večji izbiro, učinek tekmovanja obeh sistemov pa bodo krajše čakalne vrste in dvig kakovosti.«

Remont in Remont NG lani z rekordnimi poslovnimi rezultati

Letos spet čez Trojane

Nekaj dni pred koncem leta je celjsko podjetje Remont končalo gradnjo 25 tisoč kvadratnih metrov velike skladiščno-proizvodne stavbe v Kranju. Naročnica je bila Iskra, najemnik prostorov bo družba Goodyear. »Takšnega projekta, pri katerem smo poskrbeli tudi za ureditev območja okrog stavbe, smo se lotili prvič,« pravi direktor Matjaž Pavčič, ki je s poslovanjem podjetja v letu 2022 zelo zadovoljen. Kljub številnim težavam, povezanim z visokimi cenami energentov in gradbenega materiala, je Remont zabeležil visoko rast. Zelo dobro je poslovala tudi hčerinska družba Remont NG, ki proizvaja asfaltne zmesi.

JANJA INTIHAR

»Leto 2022 je bilo neobičajno in nenormalno. Ukvarjati smo se morali z mnogimi težavami, ki so jih povzročile razmere na trgu, na katere nismo imeli vpliva,« ocenjuje Matjaž Pavčič. Še zlasti naporeno je bilo prvo polletje, pravi, v katerem so večinoma zaključevali gradbene projekte, za katere so pogodbe z vlagatelji sklenili v letu 2021, in še niso imele dodatka o podražitvah. »Poslovanje v drugem polletju je bilo lažje, saj smo izvajali projekte, pri katerih smo v dogovoru z naročniki cene v pogodbah začeli določati na drugačen način. Ločili smo jih na fiksni in variabilni del. Fiksni

del cene predstavlja tisto, na kar imamo kot izvajalec neposredni vpliv, na primer naše delo, variabilni del pa so cene strateških gradbenih materialov, pogonskih goriv in drugih energentov. Teh cen ne določimo ob pogodbi, ampak na dan, ko neke materiale vgradimo v stavbe. Takšen način določanja cen je bil prelomnica v letu 2022,« pojasnjuje Pavčič.

Špekulativni dvigi cen

Direktor Remonta pravi, da so v podjetju lani imeli srečo, ker so se že spomladi dogovorili za dobavo električne energije do konca leta. Čeprav

Matjaž Pavčič, direktor Remonta: »Draga energija nas pesti prav tako kot drugo gospodarstvo, ampak ne bomo tarnali. Raje se bomo prilagodili.« (Foto: Andraž Purg)

je bila cena občutno višja kot v letu 2021, je bila glede na kasnejše podražitve smešno nizka, pravi Pavčič. »Cena elektrike se je do konca leta zvišala za štirikrat. Ker je bila pogodba, ki smo jo podpisali, ugodna, je to, da smo za elektriko plačevali manj, ublažilo posledice povišanja drugih stroškov.«

»Podjetja ne morejo več načrtovati stroškov. Postala so odvisna in ranljiva.«

Gradbeni material se je namreč lani zelo podražil. Cene gradbenega železa so se na primer zvišale za dvakrat. Občutno dražji je bil tudi cement. Stroški gradnje so se zvišali, za gradbeno železo so v Remontu plačali milijon evrov več kot leto prej. »Denarja nikoli več ne moreš dobiti nazaj. Javni naročniki niso hoteli upoštevati višjih cen, zasebni so bili pripravljeni dati nekaj zraven, da bi bili gradbeni projekti čim prej končani,« pojasnjuje Pavčič, ki je prepričan, da so bili dvigi cen gradbenega materiala špekulativni. Enako meni tudi za emisijske kupone, k nakupu katerih je zavezano hčerinsko podjetje Remont NG, ki izdeluje asfalt. »Za kakšen posel gre pri emisijskih kuponih, pove že podatek, da je podjetje Belektron, ki z njimi trguje v Sloveniji, v letu 2021 imelo skoraj 2,5 milijarde evrov prihodkov in 78 milijonov evrov čistega dobička.« Remontova asfaltna baza na vsakih 80 ton proizvedenega asfalta izpusti v zrak tono

ogljikovega dioksida. Glede na količine asfalta, ki jih izdelava, na leto porabi 4 tisoč kuponov.

Še nikoli toliko prihodkov

Kljub vsem težavam zaradi podražitev energentov in gradbenega materiala sta Remont in Remont NG lani poslovala zelo uspešno. Predlanske rekordne rezultate sta še izboljšala. Remont je ustvaril 40 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je 30 odstotkov ali 10 milijonov evrov več. Približno tolikšno rast je v primerjavi z letom 2021 zabeležil tudi Remont NG, ki je lani imel 27 milijonov evrov prihodkov.

Obe podjetji sta poslovno leto zaključili s čistim dobičkom. Koliko bo znašal, Pavčič še ne razkriva. »Remont še nikoli ni imel toliko prihodkov,« pravi. »Sicer pa je podjetje danes povsem drugačno, kot je bilo pred nekaj leti. Postal je resen gradbeni partner, tudi na področju nizkih gradenj. Je opazen in zelo dejaven igralec na širšem območju regije.«

Gneče na javnih razpisih še ni

Direktor Remonta v letu 2023 ne pričakuje velikih pretresov. Poslovanje bo stabilno, pravi, saj se običajno kriza z zamikom dotakne gradbeništvu. »Če bi razmere ocenjeval glede na število oddanih ponudb na javnih razpisih,

bi med številčkama ena in deset izbral pet. To pomeni, da gneče, ki običajno pomeni, da gradbena podjetja nimajo drugih ponudb, še ni,« pravi. Remont, ki izvaja dela na področju visokih gradenj, v zadnjih letih z javnimi naročili ustvarja do 20 odstotkov prometa. Remont NG, ki je s svojo asfaltno bazo vezan na infrastrukturne projekte, z javnimi naročili ustvari dve tretjini prihodkov. »Naše podjetje sodeluje na javnih razpisih predvsem zato, da meri razmere na gradbenem trgu, saj večino poslov opravi za zasebne naročnike,« pojasnjuje Pavčič.

Med večjimi gradbenimi projekti, ki jih trenutno izvaja Remont, je gradnja poslovno-stanovanjskega kompleksa Sončni Golovec v Celju. Vlagatelj je družba Brilosa, ki ima sedež v Ljubljani, lastnika sta iz Savinjske regije. Rok za primopredajo kompleksa, v katerem bo 94 stanovanj, je februar 2024. Lani je začel graditi tudi trgovsko stavbo v Framu, razvojno-proizvodno zgradbo Mika v Vojniku, gradi tudi večji prizidek za bolnišnico v Murski Soboti. »Letos bomo spet šli čez Trojane, kamor se sicer odpravimo bolj poredko, saj raje ostajamo v celjski regiji. Podpisali smo pogodbo za gradnjo doma upokoencev v Ljubljani. Gre za 12 milijonov evrov vredno naložbo,« pravi Pavčič in dodaja, da je vrednost pogodb, ki jih je podjetje že lani podpisalo za leto 2023, tolikšna, kot je bila lani v vsem letu.

Podjetje Aplast se je v dvajsetih letih iz manjše delavnice v Petrovčah razširilo na 11 tisoč kvadratnih metrov velike proizvodne in skladiščne prostore na Ložnici pri Žalcu. (Foto: arhiv podjetja)

Uspešni desetletji žalskega Aplasta

Podjetje Aplast iz Žalca letos praznuje 20. obletnico. Proizvodno podjetje, ki je tako v Sloveniji kot v Evropi eno pomembnejših na področju preoblikovanja plastičnih mas, izdelanih po postopku tehnologije rotoliv, je iz majhne delavnice v dvajsetih letih zrastle v velik in sodoben proizvodno-poslovni kompleks. Danes celotna Skupina Zagožen zaposluje ter zagotavlja številne možnosti nadaljnje rasti in razvoja več kot 200 zaposlenim.

Ustanovitev podjetja Aplast je povezana z matičnim podjetjem Zagožen, ki je pred dvema desetletjema beležilo izjemno rast prodaje, predvsem na področju vodomer-

nih in kanalizacijskih jaškov. Hitrejša in bolj kakovostna zadovoljitev potreb kupcev ter velika želja po lastnem razvoju sta botrovali nakupu prve delavnice v Petrovčah v

velikosti 500 kvadratnih metrov. V dvajsetih letih je podjetje zrastle in se razširilo na 11 tisoč kvadratnih metrov velike proizvodne in skladiščne stavbe ter se v letu 2021 dokončno preselilo na Ložnico pri Žalcu.

Odmevni projekti

Danes je proizvodnja opremljena po najvišjih standardih, kar zagotavlja izdelavo izdelkov visoke kakovosti in številne možnosti za nadalj-

njo rast in razvoj. Podjetje dobavlja izdelke različnim vejam industrije. Eno glavnih področij predstavljajo izdelki za gradnjo vodovodnih, komunalnih, elektro- in telekomunikacijskih omrežij. Kanalizacijsko-revizijski jaški, vodomerni termo jaški, lovci olj, čistilne naprave, zbiralniki za vodo so tisti najpomembnejši, ki postajajo nepogrešljiv del velikih, svetovnih projektov. Med njimi

sta najpomembnejša Giga-factory Berlin, prva Tesla tovarna električnih avtomobilov v Evropi, in popolnoma nova tovarna najprestižnejših avtomobilov hrvaškega podjetja Rimac Automobili. S programom posod za pitno in odpadno vodo Aplast sodeluje tudi z največjimi proizvajalci avtomobov v Evropi. Na področju ravnanja z odpadki je s podzemnimi zbiralniki ECO-dip prisoten v zahodni in severni Evropi, vedno bolj tudi v številnih slovenskih občinah.

Izvozna in razvojna naravnost

Rast podjetja, ki je izvozno naravnano, je opazna na večini njegovih glavnih trgov, še posebej na trgih Nemčije, Avstrije, Nizozemske, Norveške, Hrvaške, Španije in Danske. Delež izvoza v 30 držav danes predstavlja že več kot 60 odstotkov celotne prodaje. Kupcem ne nudi samo izdelkov in storitev, ampak je tudi njihov razvojni partner. Z lastnim raziskovalnim oddelkom, orodjarno, montažno delavnico in nenehnim preverjanjem kakovosti izdelkov zagotavlja tržno prednost in prepoznavnost na vedno bolj konkurenčnem trgu doma in v tujini.

Z uporabo najsodobnejših materialov in tehnologij ter z razvojem izdelkov podjetje pozitivno vpliva na zmanjševanje onesnaževanja podtalnih voda in okolja. Izdelki se po končani uporabni dobi, ki je že sicer izjemno dolga, lahko reciklirajo. V sklopu standarda ISO14001 zmanjšuje porabo naravnih virov in sledi smernicam uporabe obnovljivih virov. Tako je lani

z naložbo v sončno elektrarno stopilo na pot razogljčenja in uresničitve dolgoročnega cilja – ogljično nevtralnega poslovanja.

Zadovoljni zaposleni

Brez zvestobe zaposlenih vsega naštetega zagotovo ne bi bilo. Danes je v podjetju kar nekaj sodelavcev, ki so že pred dvajsetimi leti pomagali položiti temelje za današnji Aplast. Podjetje si prizadeva imeti status dobrega in zaželenega delodajalca. To je med drugim dokazalo z izplačilom lanskega regresa v višini 1.900 evrov in s tisoč evri božičnice.

Podjetje zaradi stalne rasti ves čas zaposluje. Rast števila zaposlenih je bila v zadnjih letih skoraj 30-odstotna.

Stabilna prihodnost

Z željo po nenehnem razvoju in širitvi podjetje ves dobiček vlaga v nakup novih strojev in opreme. Lani je z nakupom novih zemljišč poskrbelo tudi za nemoten prostorski razvoj. Po besedah direktorja **Branka Potočnika** se prihodnosti ne bojijo: »Strateško širimo proizvodne zmogljivosti in sledimo postavljenim ciljem. Zmagovalna kombinacija so strokovnost, jasna vizija in zaupanje v zaposlene, v njihovo ustvarjalnost in delavnost. V vseh teh letih smo se razvili v sodobno evropsko usmerjeno podjetje. Danes smo zelo ponosni na stabilnost poslovanja. Vsakodnevno si prizadevamo tudi za večji razvoj lokalne skupnosti in okolja, v katerem delujemo.«

MŠ

V družbi Štore Steel lani zabeležili 35-odstotno rast prihodkov

Rešil jih je energijski dodatek

V štorski jeklarni so lani ustvarili rekordne prihodke od prodaje. Generalni direktor Jani Jurkošek pojasnjuje, da dobri poslovni rezultati niso posledica večje fizične prodaje, ampak višjih cen. Zaradi izjemnih podražitev surovin in energentov so namreč pri svojih cenah uvedli variabilni del, ki se glede na razmere na trgu spreminja vsak mesec sproti. Kljub visokim prihodkom družba Štore Steel lani ni ustvarila visokega dobička. Tudi sama je namreč morala svojim dobaviteljem plačevati energijski dodatek.

JANJA INTIHAR

»Leto 2022 je bilo razgibano in stresno, a kljub temu uspešno,« lansko poslovanje ocenjuje **Jani Jurkošek**. Jeklarna, ki malo več kot 70 odstotkov prometa ustvari na evropskem trgu, največ v Nemčiji in Italiji, je lani v primerjavi z letom 2021 prihodke povečala kar za tretjino. Znašali so približno 200 milijonov evrov. A ne zaradi povečane prodaje, ampak zaradi energijskega dodatka, ki ga je uvedla kmalu po izbruhu ukrajinske vojne in ga vključila v svoje cene. Če tega ne bi storili, pravi Jurkošek, bi bili že po dveh mesecih »pod vodo«. Kot pojasnjuje, je cena megavatne ure elektrike februarja znašala 250 evrov, ko se je začela vojna v Ukrajini, je poskočila na kar 544 evrov. Aprila so cene začele rahlo padati, nato so spet poletele v nebo in občasno presegle celo 700 evrov. Avgusta so podobno kot mnoge jeklarne po Evropi in Sloveniji tudi v štorski razmišljali, da bi za teden ali dva ustavili proizvodnjo ter počakali, da se divjanje cen nekoliko umiri. »Proizvodnje nismo prekinili, raje smo se prilagodili razmeram. V dogovoru s sindikatom smo delali vse sobote in nedelje, ko je cena električne energije nižja,« pravi Jani Jurkošek.

Predlani so v družbi Štore Steel za elektriko plačevali približno 700 tisoč evrov na mesec, lani so v vsem letu zanjo plačali 23 milijonov evrov, za letos so izračunali, da bo ta strošek znašal kar 40 milijonov evrov.

Razkorak med rastjo prihodkov in dobička

Kljub energijskemu dodatku je bilo in je še vedno poslovanje zelo težko, pravi Jurkošek, saj mora tudi jeklarna dobaviteljem plačevati takšen dodatek. »Zaradi dragih energentov tudi naši dobavitelji nenehno višajo cene. Podražili so se vsi materiali, pri katerih je za proizvodnjo potrebna energija, od grafitnih elektrod, ki jih rabimo pri taljenju starega železa in so za jeklarno strateško pomembne, do apna,« našteva generalni direktor.

Zaradi visokih stroškov, ki jih plačujejo za energente ter surovine in materiale, lanski dobiček kljub rekordnemu obsegu prihodkov od prodaje ne bo visok. Koliko bo znašal, Jurkošek še ne razkriva. Leta 2020 je družba imela 2,5 milijona evrov izgube. Razlog za negativno poslovanje je bilo zmanjšanje naročil njihovih kupcev iz avtomobilske industrije. Mnoge tovarne so namreč zaradi pan-

Zaradi visokih stroškov, ki jih plačuje za energente ter surovine in materiale, lanski dobiček družbe Štore Steel kljub rekordnemu obsegu prihodkov od prodaje ne bo visok. (Foto: Andraž Purg)

demije koronavirusa ustavile proizvodnjo. Predlani so v Štore, čeprav so se cene energentov že začele močno zviševati, imeli malo manj kot šest milijonov evrov čistega dobička.

Veliko neznank

Za leto 2023 so v družbi Štore Steel že pred časom pripravili poslovni načrt, vendar, kot pravi Jani Jurkošek, ne vedo, ali ga bodo lahko uresničili. »Naša pričakovanja niso prav nič optimistična. Stroške za energijo bomo še naprej vključevali v svoje cene, a vprašanje je, kako se bo na to odzval trg. Ne vemo tudi, kako bodo visoke cene vplivale na našo konkurenco. Neznank je torej veliko. V razmerah, ko nikoli ne veš, kaj bo, je res težko delati,« poudarja Jurkošek, ki opozarja, da je nedorečen tudi zakon o pomoči gospo-

darstvu za omilitev posledic energetske krize. »V podjetjih ne vemo, kakšna bo njegova izvedba, kar nas zanima, v zakonu ni zapisano,« pravi.

Štorski jeklarji imajo naročilno knjigo za januar polno. Za celo leto pa naročil ni pretirano veliko, pravi Jurkošek, ki ga tudi skrbi, kako bo s

plačili. »Plačila kupcev postajajo vedno večji problem. V letu 2022 smo imeli rekorden obseg terjatev,« opozarja.

Zelena luč za prevzem Cepa

Agencija za varstvo konkurence ne nasprotuje prevzemu celjskega podjetja Cep. Prevzem je že aprila lani priglasila družba Kostak iz Krškega, a je agencija izrek o tem, da je skladen s pravili konkurence, objavila šele prejšnji teden.

Direktor in večinski lastnik Cepa je bil Urban Majcen. Pred prodajo je ustanovil novo podjetje Insider ter nanj prenesel tri dejavnosti Cepa – prodajo in oddajo zdravstvene opreme, ravnanje z nepremičninami in proizvodnjo električne energije. Edina dejavnost, ki je ostala Cepu, je tako le še ravnanje z odpadki, s katerim je podjetje v preteklih letih uspelo narediti izjemen vzpon. Do leta 2005 je imelo približno 100 tisoč evrov prihodkov na leto, po letu 2007 so prihodki znašali že več kot milijon evrov, leta 2020 je s samo štirimi zaposlenimi ustvarilo kar 8 milijonov evrov čistih prihodkov. Predlani je promet Cepa upadel na 6,5 milijona evrov, čisti dobiček je znašal 1,5 milijona evrov.

Največja, 43-odstotna lastnica Kostaka, ki se ob trgovanju z odpadki ukvarja še z gradbeništvom in različnimi javnimi gospodarskimi službami, je Občina Krško. Podjetje zaposluje približno 430 ljudi, predlani je imelo 81,7 milijona evrov prihodkov. Kostak je v Sloveniji lastnik sedmih družb, odvisni družbi, v katerih je večinski lastnik, ima tudi na Hrvaškem in v Nemčiji. Cep je torej deseto podjetje te gradbeno-smetarske dolenske skupine. JI

Za grafično zbirko ponudil le tristo evrov

Družba za upravljanje terjatev bank (DUTB), ki je bila z novim letom pripojena k Slovenskemu državnemu holdingu, ni dovolila prodaje grafične zbirke Kurta Müllerja po najvišji ponujeni ceni, ki je znašala malo več kot 80 tisoč evrov. Prodaja z zbiranjem nezavezujočih ponudb je bila izvedena v okviru stečaja Zdravilišča Rogaška. Stečajna upraviteljica predvideva, da bo stečajni postopek končan še letos.

Grafično zbirko, katere izklicna cena je na javni dražbi leta 2021 znašala 3,5 milijona evrov, je eden od ponudnikov pri zadnji prodaji želel kupiti za 300 evrov. (Foto: Andraž Purg)

Na razpis o prodaji zbirke so se odzvali štirje ponudniki. Stečajna upraviteljica Zdravilišča Rogaška v stečaju **Alenka Gril** jih je pozvala k dopolnitvi ponudbe. A je ločitvena upnica DUTB po preučitvi ponudb odločila, da ne dovoli prodaje po najvišji ponujeni ceni, ki je znašala 80.100 evrov. Toliko denarja je za zbirko ponudilo Gradbeništvo Zos s Ptuja, ponudbe drugih so imele še bistveno nižjo vrednost. Podjetje Medicia iz Ormoža je ponudilo 3.500 evrov, Matej Verce iz Ljubljane je najprej ponudil tristo evrov, a je nato ponudbo zvišal na pet tisočakov. Ljubljansko podjetje Metalka Commerce je zbirko želelo kupiti za sedem tisoč evrov. Spomnimo, da je za nakup približno 40 tisočih starih grafik predkupno pravico želela uveljaviti

tudi Občina Rogaška Slatina, ki bi zanje, če bi DUTB dovolila prodajo, ponudila 80 tisoč evrov.

Odločitev DUTB, da prodaje ne dovoli, ni nenavadna, glede na to, da je bila za javno dražbo zbirke v letu 2021 izklicna cena postavljena pri malo manj kot 3,5 milijona evrov. Grilova je na vprašanje, ali je za prodajo zbirke pričakovala tako nizke ponudbe, pojasnila, da ni imela pričakovanj, saj gre za posebno vrsto premoženja, za katerega se zanima omejen krog kupcev. O ponovni prodaji zbirke se bo posvetovala z ločitveno upnico. Po prejemu njenege stališča bo predvidoma spomladi predlagala novo prodajo. Po njenih besedah bo ločitvena upnica verjetno sama določila ceno.

Na prodaj še nepremičnine

Stečaj Zdravilišča Rogaška se je začel 31. maja 2018. Stečajni upraviteljici je doslej uspelo prodati nepremičnine v skupni višini približno 193 tisoč evrov. Zdaj

se ukvarja s pripravami na prodajo preostalega premoženja, poleg grafične zbirke gre še za nepremičnine v skupni vrednosti približno 760 tisoč evrov.

Prodaja nepremičnin bo sicer po besedah Grilove morala počakati do pravnomočnega preizkusa izločitvenega zahtevka, ki ga je sredi decembra lani na sodišče vložil republiški sklad kmetijskih zemljišč in gozdov. Sklad namreč meni, da so nekatera zemljišča, tako prodana kot še neprodana, postala njegova last na podlagi Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij oz. na podlagi Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov RS. Gre za zemljišča, ki so bila v preteklosti kmetijska, zdaj pa niso več.

Skupno je bilo v stečaju priznanih za malo več kot 1,9 milijona evrov terjatev. Grilova ocenjuje, da bo upnica DUTB, ki ji je bilo priznanih približno 1,7 milijona evrov terjatev, poplačana v celoti, navadni upniki pa naj ne bi dobili nič.

TS

Tako bo speljana nova kolesarska povezava med Celjem in Žalcem.

CELJE, ŽALEC – Pred gradnjo nove kolesarske poti

Tokrat bo šlo brez asfalta

Podjetje Voc naj bi v teh dneh začelo priprave na gradnjo nove kolesarske povezave med Celjem in Žalcem. Za izvedbo gradbenih del v vrednosti 4,5 milijona evrov je Direkcija RS za infrastrukturo, ki financira gradnjo, podpisala pogodbo z omenjenim podjetjem, ki naj bi dela končalo do poletja prihodnjega leta. Približno 1,3 milijona evrov bo evropskih sredstev. Spodbujanje kolesarjenja je zagotovo pomembno, pri čemer se je ob načrtovanem posegu odprlo tudi nekaj vprašanj glede proge in z njo povezanih posegov v okolje ob Savinji.

TATJANA CVIRN

Nova kolesarska povezava bo dolga malo manj kot 11 kilometrov. Začela se bo na desnem bregu Savinje na parkirišču ob Partizanski cesti v Celju. V okviru projekta bo približno sto metrov od Špice v Celju v smeri proti Žalcu zgrajena tudi nova brv čez Savinjo, ki bo kolesarjem

omogočala povezavo na levi breg reke. V nadaljevanju bo vodila po visokovodnem nasipu mimo visečega mostu in čez nove brvi (Lava, Struga 1 in Struga 2) do mostu za Šešče.

Med pomisleki ob načrtih so bili na primer takšni o smiselnosti gradnje še ene-

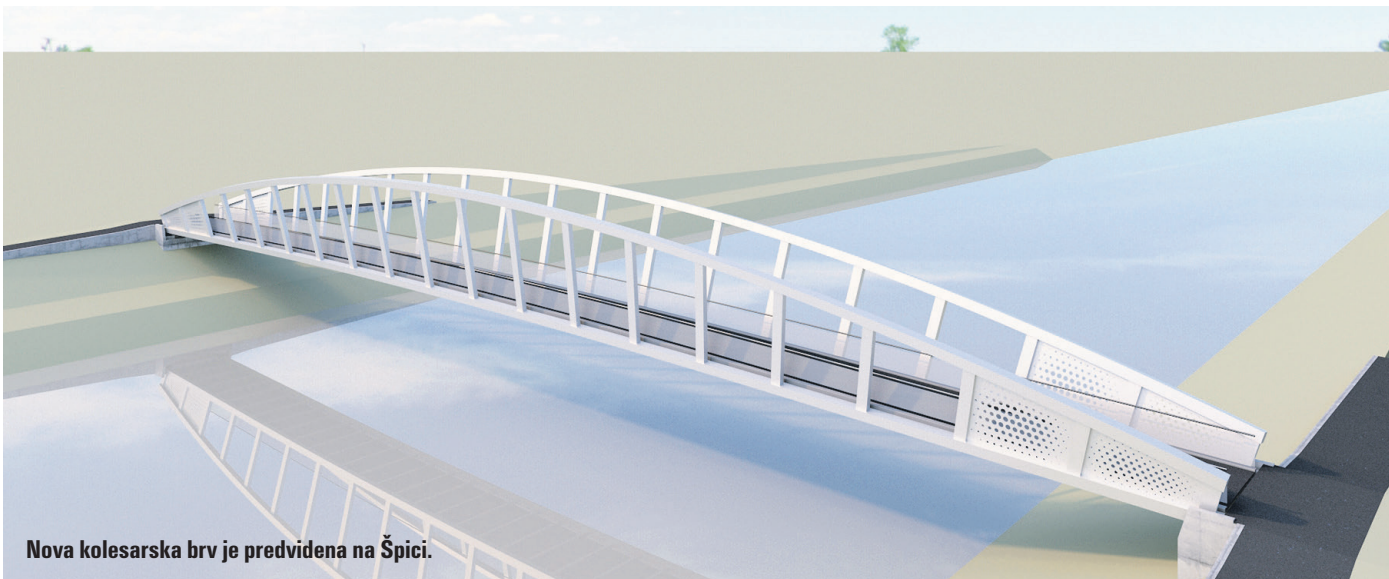
ga mostu na Špici, o tem, da bi kolesarska pot lahko uničila sedanjo makadamsko sprehajalno pot po nasipu ob Savinji in da bi bilo bolje pot speljati ob magistralni cesti ... Ne nazadnje, tudi nedavni posek dreves na tej poti bi lahko povezali z omenjeno gradnjo, čeprav v Drsi to zanikajo in odgovarjajo, da ta dela niso del tega projekta, saj izvajalec gradbenih del za kolesarsko povezavo Celje–Žalec še ni bil uveden v delo. V Direkciji RS za vode trdijo, da je šlo za vzdrževanje nasipa.

Dovolj široka za vse

»Podlaga za določitev trase je bil idejni projekt, ki sta ga naročili Mestna občina Celje in Občina Žalec,« odgovarjajo v Drsi na vprašanje, zakaj je

bila izbrana prav omenjena povezava. »Kolesarska povezava na poti po visokovodnih nasipih ne bo asfaltirana in bo širša od obstoječe sprehajalne poti, zato jo bodo še vedno lahko uporabljali tudi pešci,« odgovarjajo v Drsi na bojazni, da bo šlo še za eno asfaltiranje doslej makadamske poti.

V Občini Žalec, kjer bo speljan večji del poti, pravijo, da je omenjena kolesarska povezava ustrezno izbrana, in so prepričani, da bodo kolesarji in pešci na njej znali sobivati, saj bo po novem široka 3,50 metra. »Podobno je na mnogih kolesarskih poteh tudi na območju Slovenije,« dodajajo v občini, kjer menijo, da bo projekt za celotno Spodnjo Savinjsko dolino predstavljal veliko pridobitev. »To je prvi korak h gradnji omrežja državnih kolesarskih povezav za trajnostno povezovanje Celja in Žalca s preostalimi kraji v dolini in s kraji v Zgornji Savinjski dolini.« Menijo, da bo ta povezava možnost za kolesarjenje v službo, šolo in po drugih opravkih. Prepričani so, da bo to tudi nova turistična ponudba, ki bo v dolino privabila mnogo kolesarskih turistov.

Nova kolesarska brv je predvidena na Špici.

Golob ostaja na položaju

CELJE – Strasti v Gledališču Celje so se, kot kaže, umirile. Člani sveta zavoda naj bi na seji 5. januarja glasovali o razrešitvi upravnika Mihe Goloba, ki so mu očitali več nepravilnosti, a se to ni zgodilo.

Kot so sporočili iz celjskega gledališča, je seja sveta zavoda potekala v konstruktivnem vzdušju. »Upravitelj gledališča je bil seznanjen s pričakovani gledalci glede izpolnjevanja obveznosti. V duhu pozitivne rešitve situacije smo

se strinjali, da bomo delovali v javnem interesu SLG Celje in mesta Celje,« so zapisali. Mihi Golobu so izrekli opomin.

Spomnimo: svetniki so Golobu, ki je vodenje gledališča v Celju prevzel septembra lani, med drugim očitali kršenje konkurenčne klavzule, da je na repertoar uvrstil predstavo, ki je strokovni svet ni potrdil, da v gledališču ni dovolj prisoten ... Svet zavoda se je o kršitvah pogovarjal že na seji 7. decembra, 26. de-

cembra je nato sprejel sklep, da se zaradi odsotnosti dveh članic sveta glasovanje o pobudi za razrešitev upravnika prestavi na 5. januar.

Celjski mestni svet je Miho Goloba za novega upravnika Gledališča Celje za petletno mandatno obdobje imenoval že februarja lani, vodenje gledališča je nato prevzel pred štirimi meseci. Pred njim je bila 15 let upravnica celjskega gledališča Tina Kosi.

BA
Foto: DŠ

Upravitelj gledališča Miha Golob je dobil še eno priložnost.

Drevesa padla zaradi skrbi za poplavno varnost?

Ob Savinji v smeri od viseče brvi proti mostu v Kasazah so nedavno posekali številna drevesa, po nekaterih navedbah naj bi jih padlo dvesto na dolžini dveh kilometrov ... Na družabnem omrežju je objava sprožila ogorčene odzive in ugibanja, ali gre morda za začetek del, povezanih z gradnjo nove kolesarske steze med Celjem in Žalcem. Kot smo izvedeli na Direkciji RS za vode, je bil posek izveden po njenem naročilu.

Le še štori ponekod spominjajo na številna drevesa na nasipu med visečo brvjo in mostom v Kasazah, medtem ko izvajalci v pas drevja ob vodi niso posegli tako temeljito. (Foto: TC)

Da so na delih poti res odstranili celo vrsto dreves, smo se prepričali na terenu. Povsem odstranjen so drevesa, ki so rasla na robu poti ali ob nasipu v smeri proti njivam in travnikom, medtem ko je bil posek v pas proti vodi precej manjši. Ob tem je zanimivo, da gre za območje, kjer bodo v prihodnjih dneh začeli urejati novo kolesarsko povezavo med Celjem in Žalcem in upravičeno se domneva, da gre za predpripravo tega posega, kjer bi drevje na trasi očitno oviralo izvajalce.

Redno vzdrževanje?

Kot so nam odgovorili na direktriji za vode, je pogodbeni koncesionar po njenem naročilu posek opravil v sklopu rednih vzdrževalnih del. Šlo naj bi za »selektivni posek odvečne in propadajoče zarasti vzdolž levoobrežnega nasipa Savinje«, so zapisali na direktriji. Navajajo, da je osnovni namen nasipa varstvo pred visokimi vodami Savinje, medtem ko je pot, ki vodi po njem, dodana vrednost v prostoru, a direktrija mora z vzdrževanjem predvsem skrbeti za to, da je nasip trden in da se ohranja njegov osnovni namen. Varuje torej poseljena območja pred visokimi vodami.

Vzdrževanje tako obsega redne košnje in občasno odstranjevanje druge

vegetacije, ki s koreninami posega v nasip. »Drevesa, ki so se v preteklih letih razrasla na zračni strani nasipa, lahko zaradi širitve koreninskih sistemov proti strugi ogrozijo njegovo trdnost. Odstranitev dela dreves je bila zato nujna,« so zapisali na direktriji in dodali, da so med izvedbo teh del celo posebej skrbeli za ohranjanje zarasti v zaledju, kjer je to bilo mogoče. »Zaradi ohranjanja osenčenosti struge in dela brežine med reko in nasipom na vodni strani smo v tem pasu selektivno odstranili le propadajoča drevesa, ki bi se lahko zrušila na nasip ali v strugo. Pred izvedbo posekov so bila dela usklajena tudi s predstavniki Zavoda RS za varstvo narave. S posekom se je izboljšala pretočnost korita Savinje, kar pomembno pripomore k zmanjšanju škodljivega delovanja reke,« so pojasnili na Direkciji Republike Slovenije za vode.

Žal se mnogim sprehajalcem in kolesarjem posek kljub vsemu zdi pretiran. Ob nedavnem podatku Agencije RS za okolje, da se temperature v Sloveniji višajo hitreje od svetovnega povprečja, bi se zato morali vsakega tovrstnega posega v naravo lotiti še z veliko večjo premišljenostjo in z upoštevanjem vseh vidikov takšnega sekanja.

TC

LAŠKO – Ustanovno sejo začeli z minuto molka

Prisegel je novi župan

Občina Laško je tudi uradno dobila novega župana. Na ustanovni seji minuli teden je slovesno prisegel novi župan Marko Šantej, ki je v drugem krogu volitev s približno 65 odstotki glasov premagal dolgoletnega župana Franca Zdolška. Prisegel je tudi novoizvoljeni 23-članski občinski svet, v katerem je približno polovica novih svetniških imen. Občinski svet v novem mandatu sestavlja sedem svetniških skupin. Največ sedežev, osem, ima lista Mlada moč občine Laško (MMOL), s štirimi svetniki je zastopana SLS, po tri jih imata SDS in Gibanje Svoboda, po dva svetnika sta iz vrst NSi in SD, enega predstavnika ima lista Ljudje ljudem.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Ustanovno sejo, ki jo je vodil najstarejši svetnik Marjan Kozmus (SD), so začeli z minuto molka v spomin na nedavno preminulega nekdanjega župa-

na Jožefa Rajha, ki je Občino Laško vodil med letoma 1998 in 2006.

Nato so se svetniki seznanili s poročili občinske volilne

komisije o izidu lokalnih volitev. Mandatna komisija je nato pregledala in potrdila mandate novih svetnikov in župana. Sledili sta predaja županske verige in slovesna prisega novega župana Občine Laško Marka Šanteja. Imenovani so bili tudi člani komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Sestavlja jo sedem članov, in sicer Enej Kirn (predsednik) in Borut Karl, oba MMOL, Janko Cesar (SLS), Matej Kodrun (Gibanje Svoboda), Štefanija Pavčnik (SDS), Marjan Kozmus (SD) in Jože Senica (NSi).

Odgovorno, zavzeto, pravično in pošteno

Novi župan Marko Šantej je v pozdravnem nagovoru dejal, da župansko vlogo prevzema s

ponosom, in obljubil, da jo bo opravljal odgovorno, zavzeto, pravično in pošteno. »Skrbel bom za vse generacije, tako za starejše kot mlajše. Skrbel bom za enakomeren razvoj celotne občine, urbanih središč, posameznih manjših zaselkov in vaških jeder. Želim si uspešno in konstruktivno sodelovanje z vsemi izvoljenimi občinskimi svetniki in svetniškimi skupinami ter s predstavniki krajevnih skupnosti. Prepričan sem, da lahko s skupnim delom, z enotnostjo pri naslavljanju ključnih izzivov in s strokovnostjo, z izkušnjami, v sodelovanju z zaposlenimi v občinski upravi, s pomočjo svetnikov ter z vsemi drugimi, ki so povezani z Občino Laško, te cilje tudi dosežemo,« je poudaril. Kot je dodal, je za župana kandidiral z namenom, da bi s povezovanjem in sodelovanjem ter predvsem s svojimi izkušnjami s področja gospodarstva nadaljeval skupno pot Občine Laško ter postavil nadaljnjo vizijo in strategijo občine.

Nadaljevanje projektov

Župan Marko Šantej je zagotovil, da bo občina ne

Marko Šantej bo funkcijo župana opravljal poklicno. Pri delu mu bosta pomagala dva podžupana. Njuni imeni naj bi bili znani do naslednje seje občinskega sveta, ki bo 25. januarja. Novi župan večjih sprememb v občinski upravi ne napoveduje. Razen zapolnitve mesta direktorja občinske uprave, ki je trenutno nezasedeno, druge dodatne zaposlitve v tem trenutku niso predvidene, pravi.

glede na menjavo vodstva nadaljevala vse že začete oziroma načrtovane projekte. Največja letošnja naložba je gradnja kanalizacije v delih laške občine, ki jo bosta izvajalca začela uresničevati v teh dneh. Med drugimi večjimi projekti Šantej izpostavlja dokončanje gradnje športne dvorane v Rimskih Toplicah. To bo velika pridobitev za tamkajšnje šolarje, poudarja. Sledili bodo drugi projekti,

ki jih je napovedal že med volilno kampanjo, od reševanja stanovanjske problematike, protipoplavnih ukrepov, zagotovitve pogojev za povečevanje namestitvenih možnosti v domu starejših Thermane Laško. Prizadeval si bo tudi za uspešno prijavljanje občine na razpise za uresničitev tistih želja in potreb občanov, ki jih občina samo z lastnim denarjem ne uspe uresničiti.

Poslovil se je Jožef Rajh

2. januarja se je v 77. letu poslovil nekdanji župan Občine Laško Jožef Rajh. Na mesto župana je bil izvoljen dvakrat, in sicer je laško občino vodil od leta 1998 do 2006. Bil je tudi eden od pobudnikov ustanovitve Hiše generacij in Šmoca. Dokler mu je zdravje dopuščalo, se je družbeno udeleževal, bil je član ali podpornik več društev. Med drugim je bil tudi predsednik Gasilske zveze Laško.

Foto: Andraž Purg

Navdušeni obiskovalci in ustvarjalci

VOJNIK – Božični Vojnik je za leto zaprl svoja vrata, a njegovi ustvarjalci že snujejo nove ideje za letošnjo, že deveto največjo razstavo jaslic v Sloveniji. S tokratno izvedbo so organizatorji zelo zadovoljni. Osmi Božični Vojnik je namreč privabil približno 30 tisoč obiskovalcev, kar je za trenutne razmere, ko še nismo povsem sproščeni, kar zadeva različne okužbe, več kot odlično, pravi idejni oče projekta Beno Podergajs.

Na ogled je bilo več kot 250 notranjih jaslic in več kot sto zunanjih postavitvev. Več kot 90 odstotkov jaslic, zlasti notranjih, je bilo predstavljениh prvič. Po dveh koronskih letih so se v Božični Vojnik vrnile tudi vse spremljajoče dejavnosti. Bogata je bila bera kulturnih dogodkov in drugih prireditev. Pestra je bila tudi ponudba na praznični tržnici z izdelki domače obrti.

»Iskreno se zahvaljujem vsem ustvarjalcem Božičnega Vojnika. Ogromno truda

in dela je bilo vloženega v prireditve, za katero ocenjujem, da je odlično uspela. Vsak od vsebinskih delov je bil zelo kakovostno pripravljen in lepo obiskan. Poskrbljeno je bilo tudi za praznični duh

v božični vasi, ob stojnicah. Hvaležen sem vsem ustvarjalcem in tudi obiskovalcem, ki so si vzeli čas in se udeležili dvotedenskega dogajanja,« je zadovoljen župan **Branko Petre**.

Upodobitve jaslic so bile nadvse domiselne, različno velike in iz raznovrstnih materialov.

Domači in tuji ustvarjalci

Beno Podergajs poudarja izjemen odziv jasličarjev ter izvirno in kakovostno izdelane jaslice. »Zelo smo veseli domačih jasličarjev, zlasti tega, da so številni po vseh teh letih še vedno pripravljeni sodelovati in da vsako leto ustvarijo kaj novega,« pravi. Pri tem izpostavlja sodelovanje celjskih srednjih šol (šola za hortikulturo in vizualne umetnosti, Gimnazija Celje – Center, srednja šola za gradbeništvo in varovanje okolja), vojniške osnovne šole in njene podružnice v Novi Cerkvi ter Vrtca Mavrica Vojnik. Dijaki, učenci in najmlajši ter njihovi učitelji in vzgojitelji so izdelali izvirne podobe svete družine.

Na ogled je bilo tudi troje jaslic s Hrvaške, pri čemer si ustvarjalci Božičnega Vojnika prizadevajo privabiti tudi jasličarje od drugod. Ob tem Beno Podergajs ugotavlja, da ima redkokatera država tako bogato tradicijo izdelovanja jaslic kot Slovenija.

Ustvarjalci Božičnega Vojnika so na ogled postavili več kot 350 notranjih in zunanjih jaslic, ponovno v treh ulicah, z veliko upodobitvijo jaslic v cerkvi in v Domu sv. Jerneja.

Zorijo že nove ideje

V Vojniku se že pripravlja jo na deveti Božični Vojnik. »Načrtujemo, da bo prvič na ogled tudi vseslovenska razstava jaslic v organizaci-

ji Društva ljubiteljev jaslic Slovenije. Tako si obetamo še nekaj novih izdelkov jasličarjev, ki se v Vojniku še niso predstavljali,« pravi Beno Podergajs.

BA, foto: SHERPA

Zaživelo je drsališče

VOJNIK – V občini je zaživela nova pridobitev. Društvo Postani fit in Občina Vojnik sta pri Sokolskem domu postavila drsališče z 200 kvadratnimi metri drsalne površine. Namenjeno je vsem ljubiteljem drsanja. Ob sobotah popoldne so na njem tudi hokejske urice ter ob petkih in nedeljah disko.

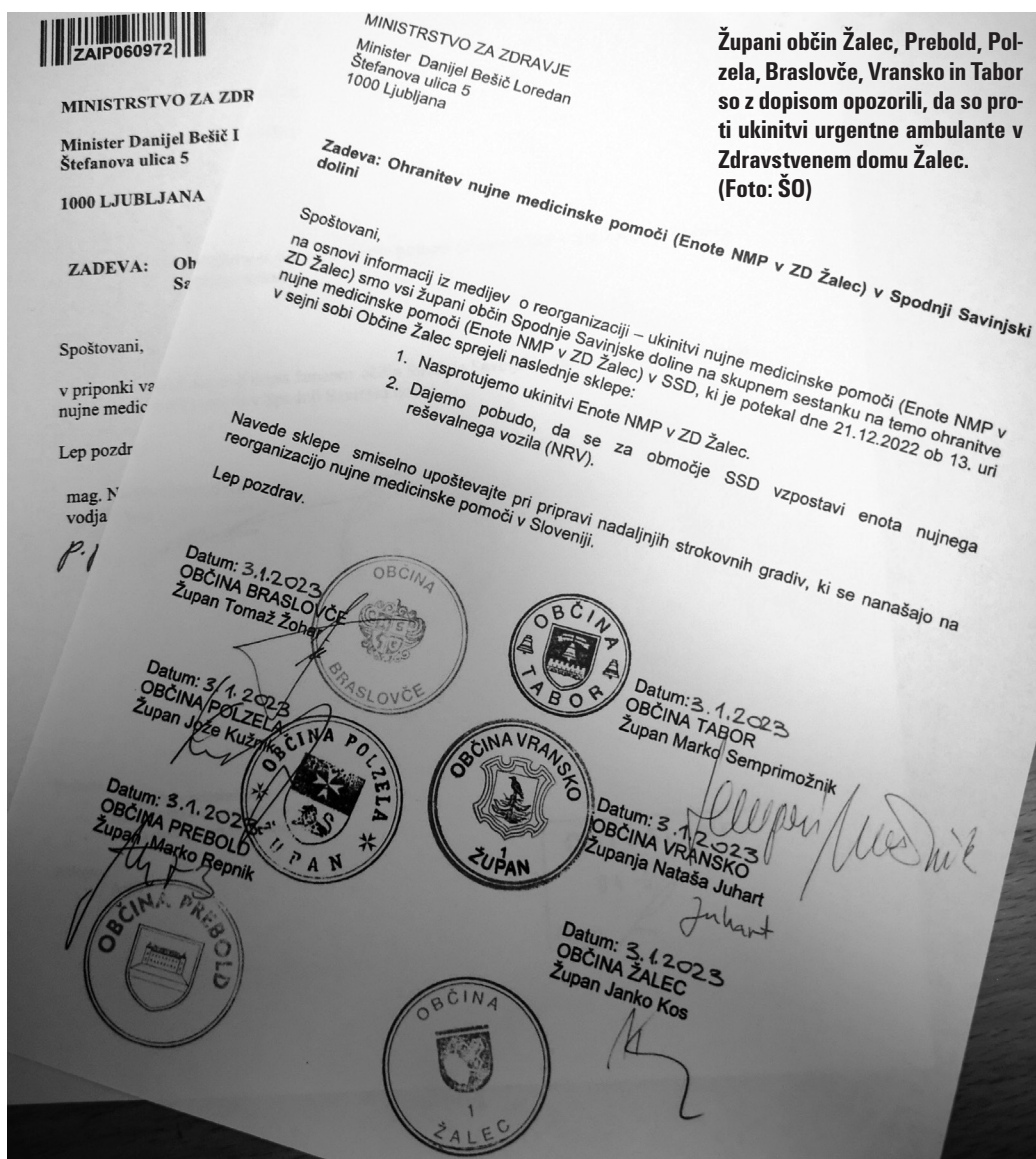
Med tednom je drsališče odprto med 15. in 20. uro ter ob koncih tedna med 10. in 12. uro in med 15. in 21. uro. Drsanje je brezplačno, možen je najem drsalk po simbolični ceni dva evra. »Verjamem, da je užitek ob drsanju še toliko večji, ker nas narava ni obdarila z zimskimi radostmi,« pravi vojniški župan **Branko Petre**, ki upa, da bo drsališče dobro obiskano. Obratovalo bo do konca zimskih počitnic, to je do 5. februarja.

BA

Foto: Andraž Purg

Drsališče je dobrodošla popestritev dogajanja v Vojniku. Na njem bodo ljubitelji drsanja lahko uživali vse do 5. februarja.

Župani občin Žalec, Prebold, Polzela, Braslovce, Vransko in Tabor so z dopisom opozorili, da so proti ukinitvi urgentne ambulate v Zdravstvenem domu Žalec. (Foto: ŠO)

Zaradi izgube dežurne zdravstvene ambulate v Žalcu bi se morali bolniki odpeljati v urgentni center v Celje, kjer bi se zaradi tega še dodatno povečalo število obiskovalcev. (Foto: TT)

tvi tovrstne enote v Žalcu in da predlagajo, da se na območju Spodnje Savinjske doline vzpostavi enota nujnega reševalnega vozila.

Veliko zahtevnih posredovanj

Vse to so konec decembra zapisali v pismu, ki so ga naslovili na ministra, in ob koncu še dodali, da je oba navedena sklepa smiselno upoštevati pri pripravi nadaljnjih strokovnih gradiv, ki se nanašajo na reorganizacijo nujne medicinske pomoči v Sloveniji. »Z izgubo dežurne zdravstvene ambulate v Žalcu bi se morali bolniki odpeljati v oddaljen urgentni center v Celje, kjer bi se zaradi tega še dodatno povečalo število obiskovalcev. Podaljšal bi se tudi čas čakanja na obravnavo,« so kot glavne razloge za nasprotovanje izpostavili v žalski občini, ki je obenem pobudnica in nosilka protestnega pisma.

Direktorica žalskega zdravstvenega doma dr. **Hana Šuster Erjavac** je že pred časom za naš medij pojasnila, da verjame, da bodo na ministrstvu za zdravje pri reorganizaciji mreže upoštevali dejanska posredovanja. »Glede na to, da pri nas beležimo veliko zahtevnih posredovanj (50 oživiljanj lani), ne vidimo logične raz-

»Verjetno bodo po vzoru iz tujine postopoma nujno medicinsko pomoč v veliki meri prevzeli za to dobro izšolani diplomirani zdravstveniki, ki se bodo ukvarjali samo s tem,« razmišlja polzelska zdravnica Polona Sagadin.

lage za ukinitve. Če bi nujno službo ukiniteli, bi se s tem seveda zmanjšala dostopnost do nujne oskrbe, kar zagotovo ni sprejemljivo, zato tega ne pričakujemo in ne podpiramo,« je še dodala konec decembra.

V rokah zdravstvenikov?

Da zaenkrat ni jasno, za kakšno reorganizacijo naj bi v resnici šlo, izpostavlja zdravnica **Polona Sagadin**, dr. med., ki ima v polzelski zdravstveni postaji zasebno ambulanto družinske medicine. »Glede na to, da je urgentna medicina s specialisti urgentne medicine postala samostojna specializacija, se bo tudi sistem moral prilagoditi. Predvidevam, da

nujne medicinske pomoči v manjših zdravstvenih domovih ne bodo ukinjali, verjetno pa bodo po vzoru iz tujine postopoma nujno medicinsko pomoč v veliki meri prevzeli za to dobro izšolani diplomirani zdravstveniki, ki se bodo ukvarjali samo s tem,« je pojasnila zdravnica in dodala, da je z vidika ambulant družinske medicine nujna medicinska pomoč vsaj v dnevnem času tudi v Zdravstvenem domu Žalec potrebna, saj se tako razbremenijo tudi njihove ambulate. »Glede drugih ne tako nujnih stanj menim, da bi močan primarni nivo bistveno zmanjšal potrebo po dežurnih ambulantah, kot jih poznamo zdaj.«

SPODNJA SAVINJSKA DOLINA – Nujne medicinske pomoči ne »dajo«

Župani so se s pismom obrnili na ministra

Predlog reorganizacije nujne medicinske pomoči in s tem negotovost pred morebitno ukinitvijo urgentnih ambulant še posebej odmevata v Spodnji Savinjski dolini. Tamkajšnjih šest županov se je konec decembra sestalo in napisalo protestno pismo, v katerem ministru za zdravje Danijelu Bešiču Loredanu sporočajo, da so proti ukinitvi urgentne ambulate v Zdravstvenem domu (ZD) Žalec.

ŠPELA OŽIR

Župani vseh šestih spodnjesavinjskih občin so se na osnovi informacij iz medijev o reorganizaciji oziroma ukini-

tvi nujne medicinske pomoči v ZD Žalec sestali na skupnem sestanku, katerega rdeča nit je bila ohranitev nujne medicinske pomoči v dolini. Sprejeli so sklepa, da nasprotujejo ukini-

»Glede na to, da pri nas beležimo veliko zahtevnih posredovanj (50 oživiljanj lani), ne vidimo logične razlage za ukinitve,« pravi direktorica zdravstvenega doma dr. **Hana Šuster Erjavac**.

Obvoznico naj bi začeli graditi letos

GORNJI GRAD – Če bo šlo vse po predvidevanjih, bo država kmalu začela graditi težko pričakovano obvoznico v občini Gornji Grad. Pripravljalna dela naj bi začeli januarja, medtem ko naj bi gradnjo zaključili v letu in štirih mesecih. Stala bo približno štiri milijone evrov in pol, obvoznica bo zagotovila boljše povezavo Zgornje Savinjske doline z Ljubljansko kotlino. Prav tako bo razbremenila promet v središču Gornjega Grada.

Država je za gradnjo obvoznice odkupila vsa potrebna zemljišča, prav tako je pridobila gradbeno dovoljenje in podpisala pogodbo z glavnim izvajalcem cestnih del, podjetjem Garnol in partnerji iz Kranja.

Strošek gradnje je ocenjen na približno 4,5 milijona evrov, v ta znesek je vključen DDV. Glavnino potrebnega denarja bo zagotovila država oziroma ministrstvo za infrastrukturo, Občina Gornji Grad bo primarknila približno 722 tisoč evrov.

Razbremenjeno trško jedro

Če bo vreme dopuščalo, bodo pripravljala dela lahko začeli ta mesec in jih končali v 480 dneh, torej v letu in štirih mesecih oziroma do maja 2024. Po besedah župana Občine Gornji Grad **Antona Špeha** so na obvoznico občani v Gornjem Gradu potrpežljivo čakali več let. »V središču Gornjega Grada se soočamo z gostim prometom tako tovornih

kot tudi osebnih vozil, v poletnih mesecih je gneča zaradi turistov še večja. Obvoznica bo kraj razbremenila prometa, zato v občinski upravi že pripravljamo načrte za obuditev življenja v starem trškem jedru, ki ponuja priložnost za izboljšanje turistične ponudbe, med drugim tudi z zagotavljanjem dodatnih prodajal in gostinskih lokalov.«

Največji arhitekturni biser

Gornji Grad je kraj, ki se ponaša z enim največjih arhitekturnih biserov Slovenije. V kraju so obnovili katedralo sv. Mohorja in Fortunata, v kateri so nagrobne plošče prvih ljubljanskih škofov in edinstven oltar.

Anton Špeh: »Obvoznica bo kraj razbremenila prometa, zato v občinski upravi že pripravljamo načrte za obuditev življenja v starem trškem jedru.«

»Ponosen sem, da nam bo uspelo obvoznico zgraditi v času mojega županovanja. Gre za pridobitev, ki se bo zagotovo zapisala v zgodovino

našega kraja. V sklopu gradnje obvozne ceste je predviden viadukt čez Dreto, ki bo na pogled zelo lep. Pri načrtovanju gradnje je bilo treba upoštevati

zahteve spomeniškega varstva zaradi bližine katedrale, ki je v ponos naši občini,« je še pojasnil župan.

BF

Na obvoznico v Gornjem Gradu čakajo že vrsto let.

OBSOTELJE, KOZJANSKO – Sprememba vodstva Kozjanskega parka še odmeva

Ministrstvo o konkretnih vzrokih molči

Kaj konkretno je tisto, zaradi česar naj bi bila lokalno okolje in del strokovne javnosti nezadovoljna zaradi upravljanja Kozjanskega parka, ki ga je zadnja štiri leta vodila Mojca Kunst? To zanima predstavnike zaposlenih v svetu tega javnega zavoda. Čeprav je svet javnega zavoda pohvalil delo omenjenega zavoda in je delo direktorice v vseh štirih letih mandata ocenil kot odlično, se je vlada ob koncu minulega leta odločila za spremembo vodstva.

TINA STRMČMNIK

Spomnimo, da je vlada za vršilko dolžnosti Kozjanskega parka imenovala mag. Valerijo Slemenšek, ki je bila vrsto let zaposlena kot vodja službe za splošne zadeve. Ko smo na okoljskem ministr-

stvu poizvedovali, kaj je bil razlog za spremembo na čelu parka, se je odgovor glasil, da sta lokalno okolje in del strokovne javnosti izrazila nezadovoljstvo z upravljanjem zavoda.

Od kod izvira to nezadovoljstvo, med drugim zanima pet predstavnikov zaposlenih v svetu zavoda. Nad obrazložitev ministrov so presenečeni, saj zapisniki in posnetki sej sveta zavoda dokazujejo, da je slednji letna poročila o delu tega zavoda izrečno pohvalil. Pohvale so prihajale še z drugih strani. Zavod je predlani prejel zlati grb Občine Kozje, nagrado Občine Krško in posebno nagrado župana Občine Bistrica ob Sotli. In nagrado Unesco Melina Mercouri ter nagrado Natura 2000, o čemer smo poročali pred časom.

Zanimive ocene

V uredništvo smo prejeli ocenjevalne liste, ki kažejo, da je svet zavoda delo nekdanje direktorice Kunstove za leta 2019, 2020 in 2021 ocenil kot odlično. V njih je med drugim zapisano, da je zavod pod njenim vodstvom presegel kakovost in strokovnost sprejetega letnega programa, delovanje zavoda pa je bilo dobro organizirano in učinkovito. »Naloge so bile opravljene v rokih, sistematično ter z izmenjavo in dopolnjevanjem znanj med sodelavci,« je med drugim zapisano.

Leta 2021 so se odhodki Kozjanskega parka v primerjavi z letom prej zmanjšali za 27 odstotkov. Kozjanski park prihodke pridobiva za storitve javne službe in za storitve na trgu. Poročilo o izpolnjevanju

meril za ugotavljanje uspešnosti nekdanje direktorice med drugim navaja, da so prihodki leta 2021 znašali malo manj kot 1,2 milijona evrov in so bili za skoraj 33 odstotkov višji glede na leto 2020. Lastni prihodki so se glede na leto 2020 v letu 2021 povečali za približno 16 odstotkov.

Brez jasnih pojasnil

Na okoljsko ministrstvo smo poslali vprašanja o konkretnih

vzrokih za spremembo vodstva zavoda in zaradi česa konkretno naj bi bila lokalno okolje in del strokovne javnosti nezadovoljna. Zanimalo nas je še, na podlagi katerih kriterijev so pristojni delo nekdanje direktorice ocenili kot neuspešno. Na ministrstvu konkretnih odgovorov niso podali. Zapisali so le, da je za uspešno delovanje javnega zavoda poleg strokovno usposobljenega vodstva ključna tudi širša podpora lokalnega okolja ter strokovnih organizacij. S ponovljenim razpisom, ki ga bodo objavili kmalu, želijo h kandidaturi povabiti širši krog strokovnjakov s tovrstnimi kompetencami.

Odslej plačljivo polnjenje e-vozil

ŠMARJE PRI JELŠAH – Od 1. januarja je storitev polnjenja električnih vozil na vseh občinskih polnilnih mestih plačljiva, medtem ko jo je zadnje zadnjih pet let plačevala tamkajšnja občina.

Uporabniki lahko električna vozila na območju občine Šmarje pri Jelšah polnijo na treh mestih, in sicer na parkirišču pred stavbo »stare občine« na Aškerčevem trgu 12, v bližini Podružnične osnovne šole Kristan Vrh in pri šmarskem vrtcu. Občina Šmarje pri Jelšah je uporabnikom več kot pet let zagotavljala brezplačno polnjenje električnih vozil. V letu 2021 je za to namenila 1.500 evrov, v minulem letu 3.500 evrov. Za uvedbo plačljivega sistema se je med drugim odločila, saj je bila v lanski prometni nesreči popolnoma uničena polnilna postaja pri nekdanji občini, polnilnico pri vrtcu pa je bilo treba večkrat popravljati. »Odločitev je sovpadala še z varčevalnimi ukrepi na področju rabe električne energije v javnih zavodih in ustanovah ter na področju javne razsvetljave v občini,« so sporočili iz občinske službe za odnose z javnostmi. Po novem uporabniki storitev polnjenja za električna vozila na občinskih mestih s pomočjo aplikacije OneCharge ali Petrolove kartice mobilnosti plačajo Petrolu, ki upravlja mrežo javnih električnih polnilnic na več kot sto mestih po Sloveniji. Sistem polnjenja na polnilnem mestu pri podružnični šoli na Kristan Vrh občina še vzpostavlja.

TS

Med najbolj prodornimi občinami

KOZJE – Občina Kozje se je uvrstila v finale izbora razvojno najbolj prodornih občin Zlati kamen, ki ga pripravljata podjetji SBR in Planet GV ter je namenjen spodbujanju in spremljanju razvoja na ravni lokalne samouprave.

Komisija je v obrazložitvi zapisala, da je razvoj Kozjega zaznamovan s skrbjo tudi za najmanjše podrobnosti, ki jih občina zna umestiti v širši strateški koncept. Iz občine so sporočili, da so ponosni na priznanje, ki potrjuje njihova prizadevanja in delo. Veseli so, da je njihov trud prepoznan v omenjenem izboru. V finale je bilo uvrščenih še deset drugih občin iz različnih delov države. Organizatorji izbora bodo štiri regionalne zmagovalce razglasili 28. februarja v Ljubljani, ko bodo podelili še nagrado zlati kamen 2023.

TS

Utrinek s koncerta, s katerim so uradno namenu predali novo dvorano v Zgornjem trgu. (Foto: Klemen Lorber)

Pod okriljem nove dvorane

ŠENTJUR – Dvorana za kulturne prireditve s sto sedeži, trije kabineti in dvigalo so med drugim nove vsebine stavbe v Ulici skladateljev Ipavcev 17 v Zgornjem trgu. Občina je še neizkoriščen prostor v zgradbi, kjer že deluje Razvojna agencija Kozjansko in kjer je tudi stalna razstava Rifnik in njegovi zakladi, namenila dejavnosti Glasbene šole skladateljev Ipavcev Šentjur.

Učenci in učitelji omenjene glasbene šole nove prostore s pridom uporabljajo od začetka šolskega leta 2022/23. Namenu so jih slovesno predali konec lanskega decembra in se s tem poklonili tudi rojstnemu dnevu skladatelja in zdravnika Josipa Ipavca. 21. decembra 2022 je minilo tudi šest let od odprtja novih prostorov glasbene šole v Zgornjem trgu.

Občina Šentjur je prostore v Ulici skladateljev Ipavcev 17 preuredila tako, da so primerni za različne dogodke. Dostop je urejen po osrednjem stopnišču, izvajalec del je še eno dodatno stopnišče uredil na vzhodni strani zgradbe. Dvigalo, na katero je občina čakala dolgo časa, služi prevozu gibalno oviranih oseb in opreme. Nova dvorana ima na stenah nameščene akustične obloge, na voljo je tudi nova scensko-tehnična oprema. Izboljšav je bila deležna še zunanost stavbe, in sicer je bila tam urejena fasada, zunanje stavbno pohištvo je bilo prepletkano, poskrbljeno je bilo še za zunanjo ureditev.

TS

ZAPOSLUJEMO V NASLEDNJIH ODDELKIH:

Komercialni oddelek	Skladišče
Razvojno konstrukcijski oddelek	Vzdrževanje
Marketing	Proizvodnja

PRIJAVITE SE!

Za več informacij pokličite na tel. št. 03 713 14 35. Razpisne pogoje najdete na www.aplast.si in na www.zagozen.si. Vloge sprejemamo po navadni ali e-pošti: zaposlitve@zagozen-aplast.si ali na sedežu matičnega podjetja Zagožen d.o.o., Cesta na Lavo 2a, 3310 Žalec.

Lani so v Centru Noordung našli 21.500 obiskovalcev. (Foto: Center Noordung)

VITANJE – Direktor Dominik Kobold zapuša Center Noordung

Odhodu botruje tudi slab odnos z občino

Konec februarja bo direktor vitanjskega Centra Noordung dr. Dominik Kobold po petih letih vodenja zapustil javni zavod, v katerem so lani ustvarili rekordne prihodke in zabeležili najštevilnejši obisk doslej. Zato je mnoge presenetila njegova odločitev, da se ne bo prijavil na razpis za naslednji petletni mandat. Pravi, da odhaja iz osebnih razlogov, neuradno pa je mogoče slišati, da naj bi prihajalo do pogostih nesoglasij med vodstvom Centra Noordung in Občino Vitanje.

BARBARA FURMAN

Direktor dr. Dominik Kobold v Centru Noordung – centru vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika Noordunga ostaja do konca februarja. Kot pravi, namerava do takrat pripraviti programa dela in finančno poročilo javnega zavoda za letošnje ter podpisati še pogodbe za nekatere nove projekte. »Da se

ne bom potegoval za ponovni mandat, sem se odločil iz osebnih razlogov. Do te odločitve sem prišel spontano in po tehtnem premisleku. Ne zanikam, da je dodaten razlog za moj odhod tudi odnos prejšnjega vodstva Občine Vitanje, ki je z zanižanjem dobrih rezultatov centra in zatiranjem smelih razvojnih

Dr. Dominik Kobold pravi, da vodenje Centra Noordung zapuša iz osebnih razlogov. (Foto: Center Noordung)

»Da se ne bom potegoval za ponovni mandat direktorja, sem se odločil iz osebnih razlogov. Ne zanikam, da sta dodatna razloga za sprejeto odločitev odnos prejšnjega vodstva Občine Vitanje, ki je z negiranjem rezultatov in zatiranjem ambicioznosti ustvarilo neugodno delovno vzdušje,« pravi dr. Dominik Kobold.

načrtov ustvarilo neugodno delovno vzdušje,« priznava. Kot je znano, ima vitanjska občina novo vodstvo. Na novembrskih volitvah dolgoletni župan Slavko Vetrh ni

dobil zadostne podpore volivcev, novi vitanjski župan je postal 31-letni **Andraž Pogorevc**.

Kje bo dr. Dominik Kobold nadaljeval službovanje, še ne želi povedati. »Trenutno še usklajujemo pravne formalnosti glede prekinitve mojega delovnega razmerja, zato o svoji novi službi še ne želim govoriti.«

Pol milijona prihodkov

Ustanoviteljici Centra Noordung sta država in Občina Vitanje. Kot še pravi Kobold, zavod zapuša v dobrem finančnem in organizacijskem stanju. »V petih letih smo ga kadrovsko okrepili. Ob mojem prihodu smo bili zaposleni trije, zdaj nas je šest. V letu 2022 smo presegli pol milijona evrov prihodkov, kar je največ doslej. Tudi lanski obisk je bil rekorden, saj smo gostili 21.500 obiskovalcev. Prenovili in nadgradili smo razstavne vsebine, ki bodo lahko še naprej privlačile obiskovalce od blizu in daleč.«

Od leta 2021 Center Noordung z izvajanjem plačljivih dejavnosti in sofinanciranimi projekti dodatno zasluži toliko, kot za delovanje zavoda prispevata njegovi ustanovi-

blizu in daleč. Obiskovalci so lepo sprejeli tudi humanoidno robotko Vito, ki jim ob prihodu v Center Noordung izreka dobrodošlico ter z njo po želji tudi poklepeta. Še bi lahko našteval dosežke, ki so pripomogli k popularizaciji vesoljske znanosti in s tem povečali prepoznavnost tako centra kot tudi Vitanje v širšem slovenskem in mednarodnem prostoru. Zato ne razumem posameznikov iz lokalnega okolja, ki želijo škodovati zavodu, in sicer brez ustreznega znanja o poslovanju in njegovem poslanstvu,« poudarja in dodaja, da ima Center Noordung veliko priložnosti za nadaljnji razvoj, zato so program dela za leto 2023 zastavili še bolj velikopotezno, saj želijo privabiti več obiskovalcev iz tujine. To jim je v zadnjih dveh letih preprečila pandemija covida-19.

Dobra popotnica

Tako v Centru Noordung nameravajo zagotavljati nove razstave s področja astronomije in razvoja vesoljskih vsebin, a tudi sodobne intermedijske razstave. Med drugim načrtujejo digitalizacijo ter povezovanje s tujimi vesoljskimi in tehnološkimi

»Ob mojem prihodu leta 2018 smo bili v Centru Noordung zaposleni trije, zdaj nas je šest. V letu 2022 smo presegli pol milijona evrov prihodkov, kar je največ doslej. Tudi lanski obisk je bil rekorden, saj smo gostili 21.500 obiskovalcev.«

teljici. Letos naj bi zagotovili 200 tisoč evrov. Vodenje Centra Noordung je Dominik Kobold prevzel aprila 2018. Bil je v klavnem stanju. S sodelavci mu je uspelo okrepiti ponudbo in prepoznavnost zavoda. Ta si na trgu zdaj lahko zagotovi dovolj sredstev za nadaljnji razvoj dejavnosti.

Kamnine z Lune

V zadnjih petih letih so v Centru Noordung prenovili dve večji razstavi in ponudbo obogatili z dodatnimi multimedijskimi vsebinami. »Posebej ponosen sem, da nam je uspelo zagotoviti gostovanje razstave originala kamnine z Lune in replike obleke astronava Neila Armstronga, ki je bila deležna izjemne pozornosti obiskovalcev od

ustanovami. Ponovno naj bi oživili umetniške projekte o kulturalizaciji vesolja in predstavitvi humanizacije tehnologij v neindustrijski uporabi.

»ESERO Slovenija – Evropski vesoljski izobraževalni urad Centru Noordung ponuja številne možnosti za še bolj učinkovito povezavo s slovenskimi podjetji, ki so vpeta v razvoj vesoljske znanosti. Dobra popotnica za razvoj centra je tudi to, da vsi najbolj pomembni ustvarjalci na področju vesoljskega razvoja pri nas Center Noordung prepoznavajo kot pomembno ustanovo, podporo mu zagotavljata tudi ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ter novo vodstvo Občine Vitanje,« še pravi odhajajoči direktor Dominik Kobold.

Dovozna cesta za novo sosese

ZREČE – Do sredine letošnjega poletja bo zreška občina za novo stanovanjsko naselje v Zrečah zgradila dovozno cesto z vso potrebno komunalno infrastrukturo. Gradilo jo bo konjiško podjetje GMI, inženiring in vzdrževanje, v proračunu pa je občina za ta namen zagotovila približno 815 tisoč evrov.

V Zrečah so prisotne potrebe tako po blokovskih stanovanjih kot tudi po individualni stanovanjski gradnji. Zato je v občinskem podrobnem prostorskem načrtu Občina Zreče predvidela prostor za novo naselje z dvaindvajsetimi stanovanjskimi hišami (SN2 Zreče). Kmalu bo na tem območju občina začela graditi 432 metrov dolgo dovozno cesto in urejati komunalno infrastrukturo. Novo naselje bo nadaljevanje stanovanjske soseske.

Od vodovoda do razsvetljave

Kot izvajalca gradbenih del je Občina Zreče konec lanskega leta izbrala podjetje GMI, inženiring in vzdrževanje iz Slovenskih Konjic,

ki se je na javni razpis prijavilo z najugodnejšo ponudbo. Pogodbo sta zreški župan Boris Podvršnik in direktor podjetja GMI, inženiring in vzdrževanje Aleksander Marguč že podpisala. Vrednost pogodbenih del znaša približno 851 tisoč evrov. Kot je ob podpisu pogodbe povedal župan Podvršnik, se je izbran izvajalec zavezal, da bo dela končal v osmih mesecih od podpisa pogodbe. Potreben denar je v proračunu zagotovila Občina Zreče.

V sklop gradnje dovozne ceste bodo zagotovili novo voziščno konstrukcijo ter vozno površino ceste, uredili hodnika za pešce ter sistem za odvajanje meteoritnih voda, prav tako bodo zgradili meteoritno in fekalno kanalizacijo. Uredili bodo še plinovod, napeljava električne energije in javno razsvetljavo. Predvidena je tudi gradnja novega vodovoda s hišnimi priključki. Nov vodovod bodo priključili na obstoječi vodovodni sistem, ki ga upravlja Občina Zreče.

BF

Pacienti stavkali tudi pri nas

SLOVENSKE KONJICE - V torek so slovenski pacienti in pacientke v organizaciji iniciative Glas ljudstva stavkali po celi Sloveniji, tudi v naših koncih. V Slovenskih Konjicah so se zbrali pred zdravstvenim domom. Zbrani so nekaj po peti uri popoldan, ko se je začela stavka, prebrali pet zahtev, za katere verjamejo, da bodo pripomogle k reševanju težav, ki pestijo slovenski javni zdravstveni sistem.

Glavni del stavke je potekal v Ljubljani, manjši protesti pa so potekali še v osmih mestih po Sloveniji. Povsod so zahtevali, da vsi pacienti nemudoma dobijo dostop do osebnega zdravnika, da odgovorni odpravijo dopolnilno zdravstveno zavarovanje, prekinijo delo zdravnikov v dvojni praksi, preprečijo preskakovanje čakalnih vrst, ki ga omogočajo komercialna zavarovanja in da javno zdravstvo sledi potrebam pacientov namesto profitnim koncesionarjem. Kot najbolj nujno pa vidijo uresničitev prve zahteve.

JF, foto: Polonca Jelen

Plesni forum Celje

Še eno leto na krilih plesa

V Plesnem forumu Celje so konec leta pripravili praznično revijo najmlajših plesalcev od tretjega do dvanajstega leta. Novoletni plesni vlak je »zapeljal« pod vodstvom koreografinje Gordane Stefanovič – Erjavec, ki v Celju že 47 let skrbi za to, da se mladi plesno izražajo in da za mnoge ples postane način življenja. Plesni forum je pogosto tudi prizorišče nastopov odličnih domačih in tujih glasbenikov.

TATJANA CVIRN

Najmlajšim tovrstni nastopi, na katere se dlje časa pripravljajo, veliko pomenijo in se jih zelo veselijo, pravi neumorna umetniška vodja, koreografinja in pedagoginja **Gordana Stefanovič – Erjavec**. »Za ta nastop pripravimo posebne točke, ki so vsebinsko povezane v celoto. V otrocih skušam zbuditi iskrico, da žarijo na odru,« pravi Goga, kot jo kličejo.

Najmlajša skupina Metuljčki je pripravila plesni točki Obročki veselja ter Vetr in snežinke in pričarala veselje ter zimsko vzdušje.

Skupina Sovice je zelo prepričljivo odplesala poroko čukov in sovic na skladbo Čuk se je oženil ter zaželela veliko ljubezni. Skupina Packa je s točkama Hopoplosk in Potpuri poudarila pomembnost ustvarjalnosti in igrivosti ter sporočila, da naj tudi odrasli ohranijo otroško radovednost v srcu. Najstarejša skupina Pif (od devet do dvanajst let) je v koreografijah Tišina, snemamo in Ritmoplet predstavila pomen humorja, smeha, medsebojnih stikov in usklajenosti v živahnem ritmu življenja.

Na koncu so vsi nastopajoči skupaj zaplesali koreografijo Zvončki pojejo, v kateri so pokazali moč skupne plesne energije in veselja. Prizor sneženja v dvorani, plesa, glasbe in ploskanje navdušenega občinstva je priklical tudi Božička.

Skupine starejših plesalk Plesnega foruma Celje se bodo predstavile v prihodnjih dneh, saj je bilo pred prazniki ogromno drugih dogodkov, na katerih so nastopale. Večer sodobnega plesa bodo poleg Goge pripravile še Kaja Janjič, Iza Skok in Ana Cvelfar.

Ponosni na doseženo

Minulo leto je bilo za Plesni forum Celje uspešno že zato, ker mnogi starši vedno znova zaupajo svoje otroke temu plesno-gledališkemu središču in njegovi vodji, ob čemer se forum lahko pohvali tudi z nekaterimi osvojenimi priznanji s tekmovanj in fe-

Na Novoletnem plesnem vlakcu so nastopili najmlajši plesalci Plesnega foruma Celje.

stivalov ter z uspešno izpeljanimi projekti. »Delam z vsemi skupinami razen z najstarejšo, ki jo učita moji nekdanji učenki Ana Cvelfar in Iza Skok,« pravi sogovornica, ki si bo leto zapomnila po več dogodkih. Na Opusu, državnem tekmovanju mladih plesnih ustvarjalcev, so plesalke osvojile tri zlata priznanja. Največji projekt pretekle sezone je bil po besedah sogovornice plesno-glasbeni projekt Lunina čarobna flavtica, pri katerem je dvajset celjskih plesalcev sodelovalo z orkestrom kitar in flaut iz

pobratenege mesta Singen. Po majski premieri v Singnu je bila junija uprizoritev še v Celju. »To je bilo krasno doživetje za naše plesalce, saj so zaradi korone pogrešali mednarodno sodelovanje in so dolgo čakali nanj.«

Septembra je bil v forumu že 15. Korpus, festival sodobnega plesa. Na tridnevnem dogodku so se predstavile skupine iz Slovenije, tokrat tudi skupina iz hrvaške Požege. Kot gost je nastopil odlični plesalec Žigan Krajncan.

S plesom se ukvarja tudi Gogina hči Gea Erjavec, ki

je imela konec novembra premiero svojega avtorskega projekta Inana, ki ga bo ponovno predstavila 14. januarja.

Tudi v teh dneh plesalci ne mirujejo, saj se pripravljajo na Opus, ki bo od 20. do 23. januarja, in na plesno predtekmovanje, kjer bodo izbrani plesalci za februarско državno tekmovanje. Na kulturni praznik načrtuje Goga ponovno uprizoritev Lunine čarobne pravljice, a tokrat z glasbeniki iz celjske glasbene šole.

Foto: Lara Rojc

Koncert je pravi začetek novega leta

Minulo leto na Gimnaziji Celje – Center je bilo zaznamovano s praznovanjem 110-letnice šole. Tudi tradicionalne šolske prireditve so bile v znamenju tega jubileja in gesla Prihodnost je zdaj.

Z njim šola sporoča, da lahko mladi svet spreminjajo, če začnejo pri sebi in se zavedajo, da prihodnost ni njihova usoda, ampak izbira, kako bodo ravnali, da bo svet boljši. Pri tem ima pomembno vlogo izobraževanje. Šola namenja velik poudarek različnim dejavnostim, tudi glasbeni. Približno 180 dijakov je vključenih v različne zasedbe, od

instrumentalnih do pevskih, in vse so se v sredo predstavile na tradicionalnem novoletnem koncertu v cerkvi Sv. duha v Celju. Brez njega si šola ne zna predstavljati začetka leta, smo slišali poslušalci v polni dvorani. Nastopili so Dekliški pevski zbor GCC pod vodstvom Davida Preložnika, FaVoZa, ki jo vodi Gregor Deleja, Nonet GCC pod vodstvom Barbare Arlič Kerstein, profesorski kvintet, GCC gipsy kvintet in The Šlagers pod vodstvom Saša Sonca. V goste je šola tokrat povabila Mešani mladinski pevski zbor II. gimnazije Maribor pod vodstvom Viljema Babiča. Zasedbe so se predstavile z deli iz slovenske in evropske

glasbene zakladnice, ki jih je navdihnil božično-novoletni čas.

Vrhunec večera je bil skupni nastop vseh zasedb, ki so navdušile z izvedbo džezovske maše Missa Rotna, ki je delo danskega skladatelja Benta Pedra Holbecha.

Koncert, ki sta mu prisluhnila tudi nemška veleposlanica v Sloveniji Natalie Kauther in evropski poslanec Milan Brglez, je bil priložnost za nagovor v. d. ravnatelja Roka Lipnika in za čustveno slovo od dosedanjega ravnatelja Gregorja Deleje, ki je z novim letom kot vršilec dolžnosti zasedel mesto direktorja občinske uprave Mestne občine Celje TC

Novoletni koncert v cerkvi Sv. duha, kjer so se predstavile zasedbe GCC, je bil tudi priložnost za nagovor v. d. ravnatelja Roka Lipnika (levo) in slovo od dosedanjega ravnatelja šole Gregorja Deleje. Desno je David Preložnik, ki je združene zasedbe vodil skozi zahtevno Misso Rotno. (Foto: arhiv GCC)

Krajine in figure, ki odražajo pripovedi

Odnos med figuro in krajino ter vnos dodatnih vsebin v sliko celostno izražata idejno pripoved. (Foto: TT)

V Občinski knjižnici Braslovče so na ogled postavili razstavo z naslovom **Krajina in pripoved**. Gre za skupinsko razstavo 15 članov Kulturno-umetniškega društva Žalec, ki se predstavljajo z različnimi tehnikami in materiali. Razstava je odprta v času odprtosti knjižnice do 4. februarja.

Žalski likovniki bodo letos obeležili dvajset let ustvarjanja. V tem času so se z likovnimi pedagogi in mentorji, trenutno pod vodstvom akademskega slikarja mag. Uroša Potočnika, razvijali tako vsak posameznik zase kot tudi posameznik

kot del skupine. Med njimi se je spleta vez, ki ni povezana le z barvami in s platni, temveč tudi z druženjem, s smehom in prijateljstvom. Njihov odnos do sebe in okolice ter utrip skupine je mogoče začutiti v vsaki razstavi, ki jo pripravijo. Glavno vodilo tokratnega likovnega snovanja, ki je na ogled v braslovški knjižnici, je bila umestitev figure v krajino. Odnos med figuro in krajino ter vnos dodatnih vsebin v sliko celostno izražata idejno pripoved, ki aktivira slikarja in gledalca, da vedno znova interpretira nastalo delo.

ŠO

Nov abonma zavoda Celeia

V Zavodu Celeia so ocenili, da je bilo **Pravljичno Celje dobro obiskano in da so bili pozitivni odzivi na nekatere novosti**. Največ obiskovalcev so našli na silvestrovanju na prostem. 73 tisoč ljudi je obiskalo več kot 50 prireditev. Zavod je za letos napovedal prvo novost – **abonma Vivace**.

Gre za abonma treh raznovrstnih dogodkov glasbe in humorja. Za 60 evrov si bo v Celjskem domu mogoče ogledati koncerte Neishe (21. januarja), dua Hamo in Rudi Bučar (24. februarja) ter nastop

Klemna Slakonje in Small Banda v predstavi Ni da ni (31. marca).

Zavod sicer ponuja še dva koncertna abonmaja klasične glasbe. V okviru cikla GM oder se predstavljajo najboljši mladi umetniki svoje generacije. V okviru Koncertnega abonmaja so letos v ospredju mednarodno uveljavljene solistke in komorne glasbenice. 18. januarja bosta v Narodnem domu nastopili violinistki Božena Angelova in Tanja Sonc, marca brazilska pianistka Simone Leitao in maja kvartet flaut 4Syrinx. TC

Še posebej drago ogrevanje s plinom

Visoki izdatki razblinili sanje o vsebinskem razvoju

»Bilo je zelo mrzlo. V cerkvi so bile zvečer med koncertom zgolj štiri stopinje,« so bile besede enega od udeležencev koncerta v žalski župnijski cerkvi konec decembra. Že res, da v cerkvah nikoli ni bilo ravno toplo, a so letošnja sezono upravljavci marsikje še posebej varčni. S cenami energentov so namreč v nebo poskočili tudi zneski na položnicah. Kljub za ta čas visokim zunanjim temperaturam se s povečanimi stroški srečujejo mnogi v regiji. Poskok izdatkov za ogrevanje v prvi vrsti povzroča sive lase tistim upravljavcem, kjer se ogrevajo na plin. Ne upajo niti pomisliti, kako bi bilo, če bi bile letošnje januarske temperature večino časa pod lediščem.

ŠPELA OŽIR

Foto: Andraž Purg

Za ogrevanje namenijo ves svoj denar

Župnijam Škofije Celje so se izdatki za ogrevanje v primerjavi s predlanskim letom bistveno povečali. Še posebej je to mogoče to opaziti tam, kjer se ogrevajo na plin. Njihovi stroški so višji za več kot sto odstotkov. Nekoliko bolje so jo odnesli tam, kjer imajo peči na lesno biomaso, ki se je podražila za približno 25 odstotkov. Stroški kurilnega olja so odvisni od časa nakupa, stroški elektrike od spreminjanja cen pri ponudnikih. Klemen Sitar iz tajništva škofije je pojasnil, da večjo obremenitev kot ogrevanje cerkva predstavlja ogrevanje župnišč in prostorov za pastoralno dejavnost in verouk, kjer so vsakodnevno programi in srečanja.

Slednje je še posebej v veliko stisko pahnilo polzelskega župnika **Urbana Lesjaka**, ki je imel veliko načrtov o vsebinski nadgradnji delovanja župnije, a vse to bo, kot pravi, moralo počakati na z vidika stroškov prijaznejše čase. »Ogrevanje je vsekakor postalo veliko fi-

nančno breme v naši župniji in samo upam, da nam bo ob visoki ceni plina uspelo poravnati stroške,« pravi Lesjak, ki je že pred zimo župnijo s posodobitvijo ogrevanja pripravil na višjo ceno plina. Ker je ta v primerjavi z lansko poskočila kar za petkrat, kljub vsem po-

segom, stroškom in delu, ki jih je Lesjak s sodelavci vložil prav v zmanjšanje stroškov ogrevanja ti še vedno dvakratno presegajo lanske. »S sodelavci smo že pred začetkom letošnje zime ugotovili, da je nujno razmišljati o načinih, kako bi strošek ogrevanja zmanjšali. V ta namen smo se odločili za precej drag poseg v veroučnih prostorih.« Prostore pod cerkvijo so v celoti opremili z novimi radiatorji, ki imajo veliko boljši energetski izkoristek kot stari. Hkrati so v največjem prostoru uredili priložnostni bogoslužni prostor, kjer so od ponedeljka do petka redne tedenske svete maše. »Bogoslužni prostor lahko sprejme 50 vernikov, po potrebi še več, kar je za naša redna bogoslužja povsem dovolj. Manjši prostor, ki ga ogrevamo že zaradi vsakodnevnega verouka, nam nudi veliko manjšo

Polzelski župnik Urban Lesjak je v hladni polovici leta spremenil organizacijo maš. (Foto: TT)

»Za ogrevanje moramo nameniti ves naš denar, ki bi ga sicer lahko vložili v obnove prostorov, posodobitve delovanja in razvojne projekte. To me seveda skrbi in mi hkrati jemlje upanje in strast, ki jo sicer čutim pri svojem delu,« pravi polzelski župnik.

porabo plina, hkrati je prostor v vsakem primeru toplejši kot cerkev, saj je v njem tudi ob večerih približno 15 stopinj.« V cerkvi med tednom ohranjajo temperaturo 6 stopinj, medtem ko jo od sobote ogrevajo, da temperature med nedeljskim bogoslužjem dosežejo vsaj 10 stopinj Celzija.

Poraba manjša, a stroški višji

Z vsemi temi ukrepi so porabo plina zmanjšali za četrtno v primerjavi z lansko, a je še vedno novembrski mesečni račun znašal pet tisoč

evrov. »Cena plina je namreč v našem primeru poskočila kar petkrat glede na lansko ceno. To pomeni, da kljub vsem posegom, stroškom in delu, ki smo jih vložili prav v zmanjšanje stroškov ogrevanja, ti še vedno dvakratno presegajo lanske,« še pravi sogovornik.

Župnija Polzela je tako kot vse druge popolnoma odvisna od darov domačih vernikov. »Čeprav so naši verniki zelo dobri in odprti ljudje, ki so pripravljeni veliko žrtvovati za delovanje naše župnije, naše nabirke niti približno

ne zadostujejo za poravnavo stroškov. Za ogrevanje moramo tako nameniti ves naš denar, ki bi ga sicer lahko vložili v obnove prostorov, posodobitve našega delovanja in razvojne projekte. To me seveda skrbi in mi hkrati jemlje upanje in strast, ki jo sicer čutim pri svojem delu, saj vem, da sem pri vseh načrtih, sanjah o čemerkoli novem in boljšem zelo omejen, ker komaj vzdržujemo sedanje delovanje. Vsaka dodatna skupina, dodatna posodobitev in novost predstavlja strah, da je ne bomo zmogli,« še dodaja.

Tudi krajša bogoslužja

Ukrepa, da med tednom mašujejo v manjši ogrevani kapeli namesto v župnijski cerkvi, se po besedah **Klemna Sitarja** iz škofijskega tajništva poslužuje precej župnij. Škofija jim sicer ni podala posebnih nasvetov, kako obvladovati razmere, ker so prakse in načini ogrevanja ter tudi vrste in velikosti zgradb zelo različni. Kot še pravi Sitar, se župnije na poskok cen ogrevanja prilagajajo z znižanjem temperature v prostorih, z manj pogostim ogrevanjem – samo ob nedeljah in praznikih – s krajšimi bogoslužji in z opustitvijo ogrevanja. »V cerkvah so temperature različne. V neogrevanih približno 5 stopinj Celzija, ob hujšem mrazu približno 1 stopinja, ponekod so ogrevane na 15 stopinj, drugje med 10 in 12 stopinj. Večinoma se ogrevanje vklopi uro pred mašo in med njo, nato se izključi,« še dodaja Sitar.

ŠO

Župnik Urban Lesjak upa, da bo Župnija Polzela ob visoki ceni plina uspela poravnati stroške. (Foto: ŠO)

Drago ogrevanje v energetske potratni knjižnici

O številnih težavah, ki so jih prinesle višje cene energentov, poročajo tudi iz Osrednje knjižnice Celje, kjer se ogrevajo z zemeljskim plinom. Jeseni so se morali soočiti še z iskanjem novega ponudnika za dobavo plina, saj se je celjska Energetika odpovedala tej dejavnosti.

Ker je knjižnica eden večjih porabnikov plina, je od številnih dobaviteljev prejela negativen odgovor glede možnosti prevzema ali pa je bila ponudba cenovno odločno previsoka. Na koncu je v dogovoru z Energetiko ostala njen odjemalec še to kurilno sezono in si bo za prihodnjo poiskala novega dobavitelja.

Nekaj mesecev pred začetkom nove kurilne sezone se

Direktorica Polonca Bajc Napret pravi, da ves čas varčujejo. Z montažo pametnih termostatov so uspeli doseči precej enakomerno temperaturo v knjižnici. (Foto: Andraž Purg)

Stavba knjižnice je energetske zelo potratna, saj ima odprte in velike prostore s pretežno steklenimi površinami. (Foto: SHERPA)

Velika dvorana Ipavčevega kulturnega centra predstavlja velik zalogaj za ogrevanje. (Foto: Andraž Purg)

»Kultura ne more biti ponovno žrtveno jagnje«

Tako pravi mag. Boštjan Štrajhar, direktor Zavoda za kulturo, šport in turizem Žalec, kjer se tako kot v drugih javnih zavodih soočajo z višjimi zneski na položnicah. Žalčani varčujejo pri naložbah, Šentjurčani so varčnejši pri nakupu knjig in organizaciji prireditev. Laščani ostajajo zvesti peči na kurilno olje, čeprav jim je po energetske sanaciji za ogrevanje kulturnega centra na voljo tudi sistem na plin.

Dom II. slovenskega tabora Žalec se ogreva s pomočjo mestne kotlovnice, ki jo upravlja Sipro, medtem ko imata Ekomuzej hmeljarstva in pivovarstva Slovenije in Savinova hiša peč na plin. Direktor zavoda za kulturo, šport in turizem mag. Boštjan Štrajhar pravi, da se je strošek ogrevanja v primerjavi z lani povečal za približno 30 odstotkov, a ob tem dodaja, da je treba to pravilno interpretirati, saj je bilo lansko leto še covidno leto in tudi prireditve ter preostala uporaba prosto-

Žalec: omejili naložbe

»Na višje stroške se odzivamo z izvajanjem priporočenih vladnih ukrepov, zato ne ogrevamo prostorov na temperaturo, višjo od 20 stopinj Celzija, in skrbimo za druge možne organizacijske ukrepe energetske učinkovitosti,« še pravi Štrajhar in dodaja, da prilagoditev za izvajanje dogodkov zaradi dražjega ogrevanja nimajo. »Kultura

ne more po dveh letih zaprtja ponovno biti žrtveno jagnje, zato smo omejili naložbe in denar namenili za tekoče vzdrževanje. Svojo dejavnost težko prestavimo na kasnejši čas, saj želimo izvesti prireditve. V prazničnem decembrskem času smo izkoristili tudi Šlandrov trg v središču Žalca.« Štrajhar ob tem še dodaja, da bi bili stroški ogrevanja še višji, če bi bila temperatura pod lediščem, vsekakor pa so takšne temperature bolj prijazne izvajalcem in obiskovalcem dogodkov na prostem, kar se ogrevanja tiče, pa tudi prijazne do proračuna in lastne denarnice. »Veliko vprašanje je, kaj takšno vreme prinaša na dolgi rok, saj ne vpliva na nas samo pozimi, ko nam mogoče višje tempe-

je vodstvo knjižnice soočilo še z okvaro treh plinskih peči oziroma polovice kotlovnice. Na srečo jim je bila naklonjena topla jesen, saj se je ogrevanje začelo šele 7. novembra.

Kot pravi direktorica Polonca Bajc Napret, je knjižnica energetske zelo potratna, saj ima odprte in velike prostore s pretežno steklenimi površinami, ki so za ogrevanje precej zahtevni. »Na mesec porabimo povprečno sto tisoč kilovatnih ur zemeljskega plina, kar trenutno pomeni 13 tisoč evrov. Lani bi za takšno porabo plačali sedem tisoč evrov in še leto prej le štiri tisoč,« ponazori rast cene zemeljske plina.

Neprestano varčevanje

Ves čas varčujejo, kar se pozna tako pri porabi plina kot tudi elektrike. Temperatura v knjižnici se giblje med 20 in 21 stopinjami. Z montažo pametnih termostatov so uspeli doseči precej enakomerno temperaturo v knjižnici. Velik strošek pomeni tudi delovanje klimatov, ki so edini vir prezračevanja.

Združenje splošnih knjižnic Slovenije je na ravni države

OB ROBU

Preveč lahkomiselnost?

ŠPELA OŽIR

Nenavadno visoke temperature, ki smo jim priča letos januarja, nemalo sivih las povzročajo žičničarjem, ki zaradi pomanjkanja snega in slabih pogojev za delanje umetnega obupajo. Na drugi strani so takšne temperature voda na mlin upravljavcem večjih javnih zgradb, ki se kljub varčevanju in manjši porabi soočajo z veliko višjimi cenami, kot so jih bili vajeni do zdaj. Ne upajo niti pomisliti, kakšni bi bili zneski na položnicah, če bi bilo letošnje januarsko vreme tisto tipično, ko so temperature večji del časa pod lediščem. Še posebej v skrbih so tam, kjer se ogrevajo s plinom.

A tako kot so težave z visokimi cenami nekaterih energentov prišle, bodo sčasoma tudi izzvenele. Preveč lahkomiselnost? Niti ne. Če cene ne bodo padle, bodo upravljavci in gospodinjstva prisiljeni zamenjati način ogrevanja ter karavana človeštva ne glede na takšne in drugačne žrtve bo šla dalje, dokler ne bo naletela na novo past sodobnega sveta. V njem so namreč edina stalnica spremembe. Od organizacij, podjetij in ne nazadnje tudi od nas je odvisno, kako hitro se lahko nanje odzovemo. Brez ustreznega usmerjanja in podpore politike je slednje najbrž kar težko.

iskalo rešitve za vse slovenske knjižnice in je predlog za uravnavanje cen plina naslovilo na ministrstvu za kulturo in infrastrukturo ter na Sku-

pnost občin Slovenije, da bi bile pri energetske kapici tudi knjižnice enako obravnavane kot drugi javni zavodi.

TC

»Na mesec porabimo povprečno sto tisoč kilovatnih ur zemeljskega plina, kar trenutno pomeni 13 tisoč evrov. Lani bi za takšno porabo plačali sedem tisoč evrov in še leto prej le štiri tisoč,« pravi direktorica knjižnice.

Cene plina nižje, a kako dolgo

Nekoliko spodbudna vest je v začetku januarja prišla iz energetskega sveta. Milo zimsko vreme in bogato napolnjena skladišča plina še naprej znižujejo cene tega energenta v Evropi. Na nizozemskem trgovanem vozlišču se je cena v prvih dneh januarja spustila do 73 evrov za megavatno uro. To je za polovico manj kot pred mesecem in najmanj od začetka vojne v Ukrajini.

Cene plina so se začele občutno zniževati sredi decembra 2021. Cenovni rekord so dosegle konec lanskega avgusta s skoraj 346 evri za megavatno uro. Takrat je Rusija začela pospešeno zmanjševati oziroma ustavljati dobave članicam Evropske unije.

Izvoz plina ruskega energetskega velikana Gazprom

v Evropsko unijo in Švico se je lani zmanjšal za 55 odstotkov. Evropa je bila glavni Gazpromov izvozni trg, a se je dobava drastično zmanjšala zaradi sankcij proti Rusiji po njenem napadu Ukrajine konec februarja 2022. Proizvodnja plina ruskega energetskega podjetja Gazprom se je lani v primerjavi s predlani zmanjšala za 20

odstotkov. Dosegla je 412,6 milijarde kubičnih metrov. Skladišča plina so v Evropi polna. Na ravni Evropske unije so trenutno zapolnjena 83-odstotno. Tako je Evropa na zaostrovanje razmer pripravljena bolje, kot je bila januarja lani, ko so bila skladišča zapolnjena 54-odstotno.

Strokovnjaki opozarjajo, da bi se razmere ob nastopu hladnega vremena poslabšale in da bodo cene plina spet začele naraščati. Cene bi lahko dvignilo tudi tekmovanje med Evropo in Azijo za uvoz utekočinjenega zemeljskega plina. ŠO, STA

rature ustrezajo, izrazito se kaže tudi trend sušnih obdobij v času rasti, kar vpliva tudi na cene pridelane hrane.«

Šentjur: na račun knjig in prireditev

V Knjižnici Šentjur, ki upravlja tudi Ipavčev kulturni center, so povedali, da se je cena plina že v letu 2022 zvišala tako močno, da so v šestih mesecih minulega leta za ta energent plačali toliko, kot so znašali stroški ogrevanja za celo leto 2021. Podobno podražitev so občutili pri plačilu električne energije. Po besedah direktorice knjižnice Tatjane Oset zaradi podražitev varčujejo z ogrevanjem. Pri tem tudi v Šentjurju sledijo navodilom, ki so jih poslali s pristojnega

ministrstva. »Pozorni smo, da prostore IKC ogrevamo samo med predstavami in dogodki, ne pa takrat, ko v centru ni obiskovalcev. Podobno ravnamo pri ogrevanju knjižnice.« Osetova je povedala, da javni zavod, ki ga vodi, podražitve energentov občuti pri svojem poslovanju. Na voljo ima namreč manj denarja za nakup knjižnega gradiva in za organizacijo prireditev.

Laško: ostajajo pri kurilnem olju

Zanimivo se v Kulturnem centru Laško in dvorani Tri lilije po besedah direktorice Stika Laško Tine Belej stroški niso bistveno povečali, saj sta bili zgradbi energetske prenovljeni leta 2021, kar se zelo pozna pri

porabi, ogrevanju in temperaturi v prostorih, ki je ugodnejša in tudi lažje dosegljiva. »Ker so stroški, vezani na ogrevanje, ves čas visoki, tako je bilo tudi pred energetske krizo, smo vajeni nadzorovati porabo in ogrevanje. Energetska prenova nam v tem času zelo koristi,« pravi in dodaja, da dogodkov zaradi krize ne nameravajo odpovedovati. »Nam pa gredo podaljšano poletje in trenutne toplejše temperature prav tako zelo na roko. Vmesni hladnejši čas se je pri porabi precej poznal.«

Dvorano Tri lilije ogrevajo na plin. Prav tako so za ogrevanje na plin po energetske obnovi pripravili kulturni center, a ostajajo pri starem energentu, to je kurilnem olju. »V zgradbi smo obdržali oljno peč in se tako v tej zimi še ogrevamo na olje zaradi podražitve plina. V zgradbi v času dogodkov dosežemo želeno temperaturo, to je približno 20, 21 stopinj, ko ni dogodkov, pa je nižja.«

ŠO, TS

Varno na smučiščih

Med poškodovanimi največ otrok

Slovenskim policistom, ki zagotavljajo varnost na smučiščih, sta se minuli teden pridružila dva hrvaška policista. Med drugim bosta pri nadzoru pomagala tudi na Rogli, Kopah in v Kranjski Gori. Takšno sodelovanje je značilno za te mesece, saj je na slovenskih smučiščih veliko hrvaških državljanov. Nesreče na smučiščih v Sloveniji niso redke, prej nasprotno: letno se v Sloveniji zgodi povprečno sto smučarskih nesreč, pri polovici od teh se smučarji težje poškodujejo.

SIMONA ŠOLINIČ

Približno 70 odstotkov udeležencev v nesrečah je običajno moških, največ udeleženi v nesrečah je otrok, starih med sedem in štirinajst let, kaže policijska statistika. V povprečju je na sezono v nesrečah, tudi v tistih z lažjimi poškodbami, ki jih obravnavajo nadzorniki smučišč, udeleženi več kot za dva avtobusa otrok, dodajajo na policiji. Glede na ugotovitve policistov med najpogostejše vzroke tovrstnih nesreč spadajo precenjevanje sposobnosti in znanja ter neprimerna izbira smeri smučanja. Med pogostimi vzroki je tudi neprimerno vključevanje nazaj na smučišče. Policisti sicer pri smučarjih, še posebej pri udeležencih nesreč, preverjajo tudi prisotnost oziroma

vpliv alkohola, a je ta le redko potrjen.

Alkohol na smučiščih

Za zagotovitev reda in varnosti na smučiščih mora upravljavec zagotoviti nadzorno službo. Tako je neposredni nadzor nad ravnanjem smučarjev in drugih oseb na smučišču v okviru nadzorne službe v pristojnosti nadzornikov. Nadzornik je oseba, ki mora imeti vidne oznake in službeno izkaznico ter mora izpolnjevati z zakonom določene pogoje.

Policija kot strokovna služba ima na smučiščih pooblastila, ki se nanašajo na ugotavljanje kršitev reda na smučiščih zaradi vožnje pod vplivom alkohola ali prepovedanih drog in za obravna-

Smučarska čelada je obvezna za otroke do vključno štirinajstega leta, uporabo priporočajo tudi odraslim smučarjem.

vanje nesreč, v katerih se je nekdo hudo telesno poškodoval ali umrl. Drugače policija tudi na smučiščih opravlja splošne naloge varovanja življenja in premoženja ljudi. Ugotavljanje stopnje alkohola

la pri smučarju je v izključni pristojnosti policista. V ta namen policist lahko odredi preizkus alkoholiziranosti.

Kot v prometu je alkohol nevaren tudi na smučiščih. Šteje se, da je pod vplivom

alkohola smučar, ki ima več kot 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka oz. več kot 0,50 grama alkohola na kilogram krvi. Mejna vrednost alkohola je enaka tisti iz Zakona o varnosti v cestnem prometu.

Če policist ugotovi, da ima smučar v organizmu več alkohola, kot ga določa zakon, ali če smučar odkloni preizkus

oziroma zapisnika ne podpiše, mu policist lahko prepove nadaljnje smučanje in odvzame smučarsko vozovnico brez povračila ali prepove nadaljnje smučanje in obvesti upravljavca smučišča, ki prekliče veljavnost vozovnice in zagotovi prepoved nakupa nove za ta dan. Policist vinjenemu smučarju izreče tudi globo.

Foto: GPU

V četrtek, 12. 1. 2023 ob 20.00 uri

ans. Viža

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najvizaj

Oropali lastnika hiše

Neznani storilci so v noči na minuli petek okradli lastnika ene od stanovanjskih hiš na območju Prebolda. Kriminalisti roparje še vedno iščejo.

Rop naj bi se zgodil okoli poldruge ure ponoči. Po podatkih policije so v hišo vstopili trije zamaskirani neznanci. V hišo naj bi

vlomili skozi pritličje, ga preiskali, nato naj bi odšli še v zgornji, bivalni del, kjer so naleteli na lastnika. Od njega naj bi zahtevali denar in ga pri tem tudi lažje poškodovali. Ko so preiskali prostore in našli nekaj gotovine, so s kraja pobegnili. Kriminalistična preiskava še traja.

Ostali brez dovoljenja

V začetku tega tedna so policisti štirim voznikom, ki so vozili brez veljavnih voznških dovoljenj, zasegli vozila. Dvema so vozili zasegli v Celju, enemu v Šoštanju in

enemu v Šentjurju. Eden je poleg tega, da je vozil brez voznškega dovoljenja, vozil še pod vplivom alkohola. V krvi je imel malo več kot promil alkohola.

Kdo je streljal?

Celjski in velenjski kriminalisti preiskujejo nedeljski dogodek v Velenju, v katerem naj bi bilo uporabljen strelno orožje. Poškodovan ni nihče.

Gre za sum storitve kaznivenga dejanja povzročitve splošne nevarnosti. »Neznani storilec je okoli

pol petih zjutraj večkrat ustrelil proti stanovanjski hiši in prestrašil stanovalce. Lastnikom je škodo povzročil s poškodovanjem fasade,« so sporočili iz Policijske uprave Celje. Zaenkrat še ni znano, kdo je bil strellec in kaj je bil razlog za takšno početje.

Celjski gasilci z novo opremo

Poklicna gasilska enota Celje je v začetku tega leta dobila novo gasilsko zaščitno opremo. V njej gre za nove gasilske obleke, obutev in čelade ter očala in ročno svetilko. Dodatna gasilska zaščitna oprema bo omogočala optimalnejše pogoje dela za gasilce in njeno racionalno uporabo. Uporaba tako imenovane »lahke gasilske zaščitne obleke« omogoča opravljanje operativnih nalog gasilstva, kot so reševanje ob prometnih nesrečah, gašenje požarov na prostem ter posredovanje ob naravnih in drugih nesrečah. Foto: PGE Celje

Predstavljajo se kot bančniki

Celjska policija je bila v zadnjih dneh spet obveščena o povečanem številu lažnih sporočil v imenu različnih bank. Pri sporočilih, ki so jih občani prejeli na elektronske naslove, naj bi šlo za goljufijo.

»V sporočilih se pošiljatelji izdajajo kot predstavniki banke ali druge zunanje ustanove. Prejemniki sporočil nato vodijo na lažno spletno stran. V sporočilih običajno napišejo, da je kartica prejemnika blokirana, da gre za izboljšanje varnostnih ukrepov in drugo. Od prejemnikov zahtevajo obvezno potrditev ali

aktivacijo z vnosom osebnih in kartičnih podatkov. Tako pridobljene podatke nato zlorabijo za izvajanje nepooblaščenih plačil predvsem na tujih spletnih straneh,« pravijo na celjski policiji.

Vsaki, ki je morda prejel takšno sporočilo po elektronski pošti, povezave ne bi smel odpirati, ampak bi moral sporočilo takoj izbrisati. Če je kdo v lažno spletno banko že vnesel svoje identifikacijske podatke, mora nemudoma poklicati klicni center banke ali svojega osebnega bančnika in kartico blokirati.

Izsilil prednost in umrl

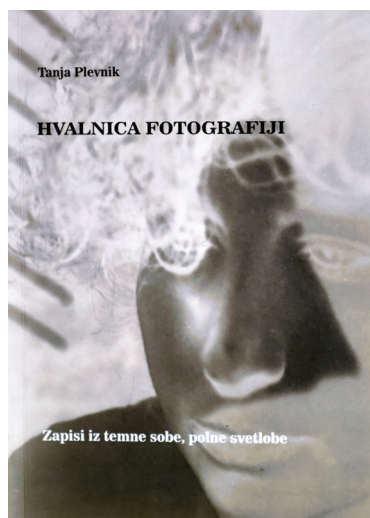
V ponedeljek se je zgodila prva smrtna prometna nesreča letos na cestah celjske regije. V njej je umrl 82-letni voznik osebnega vozila.

Nesreča se je zgodila nekaj minut čez 11. uro v Kidričevi ulici v Celju. 82-letni voznik avtomobila je z neprednostne ceste zavijal

levo v Kidričevo ulico in pri tem izsilil prednost vozniku tovornega vozila. Ta je po Kidričevi ulici pripeljal iz smeri Celja. Voznik tovornega vozila je kljub umikanju trčil v bočni del osebnega vozila. Voznik slednjega je umrl na kraju nesreče, ena oseba je bila poškodovana.

mn7c

muzej novejšeg zgodovine | celje

VEČER V MUZEJSKI KAVARNI

Muzej novejšeg zgodovine Celje vas
v sredo, 18. januarja 2023, ob 18. uri
vabi v Galerijo Božena v Fotohiši Pelikan
na Razlagovi ulici 5 v Celju
na pogovorni večer z mag. Tanjo Plevnik,
avtorico knjige

HVALNICA FOTOGRAFIJI Zapisi iz temne sobe, polne svetlobe

Z avtorico se bo pogovarjala mag. Alenka Domjan.

Vstop prost.

<http://www.muzej-nz-ce.si>

Trinajsti dan od uradnega slovesa izjemne judoistke Tine Trstenjak

»Najlepše v Riu, najhuje po izključitvi v Tokiu«

Najuspešnejša slovenska športnica na poletnih olimpijskih igrah, Celjanka Tina Trstenjak, je v zadnjem dnevu prejšnjega leta sporočila, da je dokončno končala svojo športno pot. Osvojila je vse, kar se je osvojiti dalo. Članica celjskega kluba Z' dežele Sankaku je bila olimpijska, svetovna in evropska prvakinja v kategoriji do 63 kilogramov. Svoji imenitni zbirki odličij je nazadnje dodala še srebrno olimpijsko medaljo v Tokiu.

DEAN ŠUSTER

Potem Tina Trstenjak ni več tekmovala in je dlje časa odlašala z odločitvijo o prenehanju treniranja.

Kdaj vam je bilo najlepše med dolgotrajno športno potjo?

Nedvomno je bil to trenutek takoj po koncu finalnega dvoboja na olimpijskih igrah v Riu de Janieru, ko sem zmagala in osvojila zlato medaljo. To je cilj vseh športnikov, a le redki ga uspejo uresničiti. Takrat mi je bilo najlepše.

Kdaj vam je bilo najtežje?

To je bilo leta 2019 na svetovnem prvenstvu v Tokiu. Pristala sem na petem mestu. Sodniki so prekinili polfinalni boj in me diskvalificirali zaradi nešportne poteze. Pripetilo se je po nesreči, bil je poskus vzvoda na roko stoji. Vsi, ki me poznajo, vedo, da nisem nikoli želela poškodovati tekmic. Vedno sem se športno borila. Sodniška mnenja so bila deljena. Ostalo je pri izključitvi, kar je pomenilo, da se nisem smela boriti za tretje mesto. Avtomatično mi je pripadlo peto mesto. To me je zelo prizadelo.

V boju za bronasto medaljo bi bili velika favoritinja proti Nemki Martyni Trajdos, ki ste jo do takrat premagali kar trinajstkrat v sedemnajstih dvobojih. Vam je bilo na judoistični poti lažje, ker so vaše predhodnice Petra Nareks, Urška Žolnir, Lucija Polavder in še nekatere že utirale pot uspehov?

Nekako to drži. Zdi se mi, čeprav se ne bo slišalo povsem posrečeno, da sem bila v pravem trenutku na pravem mestu. Vsem sem hvaležna. Če bi se rodila v drugem obdobju, bi bilo verjetno marsikaj drugače. Imela sem najboljšega trenerja, vadila sem s svojimi vzornicami. Zavedam se, da

sem bila postavljena v ugoden položaj.

Piko na i ste seveda morali postaviti. Katere so bile vaše posebnosti pred dvboji na velikih tekmovanjih?

Nikoli se ni zgodilo nič nepredvidenega, vse je bilo skrbno načrtovano. Ničesar se ne spominjam. Lahko pa izpostavim svojo vraževnost. V nekem obdobju sem nosila samo eno majico, samo ene nogavice, isto perilo. To je trajalo tako dolgo, dokler se nisem odločila, da bom vse skupaj zamenjala. Vedno sem si predstavljala, da če ne bom imela na sebi nekih oblačil, da bom doživela poraz. Seveda nisem vedno zmagala (smeh), to je jasno. Preprosto se mi je včasih zdelo, da sploh ne bi zmogla tekmovali brez nekih oblačil.

Kmalu bo minilo leto od vašega odmevnega govora v dvorani Narodnega doma v Celju na prireditvi Športnik leta, ko ste po zahvali ošvrknili Mestno občino Celje. Ste čutili posledice po tistem nastopu?

Takoj so se stvari začele spreminjati na bolje. Zimske olimpijske igre se še niso končale, ko sem zagledala velike plakate po mestu. Junaki in udeleženci iger so imeli takoj sprejem v občini. Bila sem vesela, da je bil moj glas slišan. Ni šlo za osebno zamero do nekdanjega župana Bojana Šrota. Kasneje sva se srečala in se lepo pogovorila. Moj govor ni bil namenjen njemu. V tistem trenutku sem tako kot še nekaj ljudi čutila, da za vrhunske športnike ni dovolj poskrbljeno. Imela sem možnost, da to povem, in ne obžalujem, da sem jo izkoristila.

Dolgo je že tega, ko nam je trener Marjan Fabjan povedal, da je vsaj zanj vaša

Zlati poljub v Riu.

športna pot končana. Vi ste tuhtali dlje časa. Zakaj?

Dolgo sem se poigravala z mislijo, da bi vendarle še tekmovala. Tudi vztrajanje do naslednjih olimpijskih iger v Parizu ni bilo izključeno. Vmes sem dobila nove izzive in preprosto je nato padla odločitev. Zadnji dan v letu se mi je zdel popoln, da sem sporočila novico. Ogromno je bilo odzivov, samo lepih. Ljudje cenijo moje uspehe. Priznam, da sem po olimpijskih igrah še trenirala. Toda težko se je v popolnosti motivirati, ko si že osvojil vse, kar se je osvojiti dalo.

Lahko bi se za slovo odločili že leta 2016 ...

Takrat sem bila hkrati evropska, svetovna in olimpijska prvakinja. To je bil ogromen uspeh. Seznanili so me, da mi je to uspelo kot osmi po vrsti med športniki in športnicami v zgodovini športa.

Kot dekletce sploh niste poznali juda. Kaj vas je pritegnilo?

S starši smo se vozili k stari mami mimo stavbe na Lopa-

»Ni šlo za osebno zamero do nekdanjega župana Bojana Šrota. Kasneje sva se srečala in se lepo pogovorila.«

ti. Spraševala sem se, zakaj je tam vedno toliko vozil. Starša sta me na mojo željo odpeljala v klub. Z igrkami me je judo navdušil. Čeprav sem plavala, plezala, se ukvarjala z atletiko in namiznim tenisom, ni bilo nikoli dvoma, za kateri šport se bom odločila.

Recept za uspeh je sicer zelo preprost, a terja velik davek, kajne?

Judu se moraš popolnoma posvetiti. Ni dovolj zgolj trud na treningih. Celotno življenje, torej tudi zunaj telovadnice, mora biti stoddostno osredotočeno na to, za kar si se odločil. Druženja s prijatelji, zabav in podobnega ni. Vse to moraš vzeti v zakup, če hočeš uspeti.

Smernice za vse vam je dal trener Marjan Fabjan. Kakšno vlogo je imel v vaših očeh?

On je bil ob meni vsaj pol mojega življenja. Napisal je vse programe vadbe. Starša sta me podpirala od začetka, bila sta ob meni v dobrem in slabem. Trener je iz mene naredil, kar sem, poskrbel je za vse moje uspehe. Ritem je bil zahteven. Včasih je bilo težko z njim, a brez njega ne bi bilo nič. Zahteval je red in disciplino. In s tem sem se strinjala. Brez njegovega načina dela ne bi bilo toliko mojih uspehov. Od vsakega posameznika je odvisno, ali se bo odločil za tovrstno pot. Vstajala sem ob petih zjutraj, prvi trening se je začel uro kasneje. Pred večjimi tekmovanji smo vadili trikrat na dan.

Kdaj ste začutili, da lahko greste do konca, oziroma

»Ko je stopila na najvišjo stopničko zmagovalnega odra, sem si dejala, tega se dobro spominjam, zakaj ne bi na vrhu stala tudi sama čez štiri leta.«

hi. Leta 2013 sem osvojila prvo medaljo na evropskem prvenstvu. Koliko stvari je spremenil trener, niti ne vem oziroma se nisem zavedala. Spominjam se, da sem bila sama pripravljena storiti prav vse na vso moč.

Sloveniji je uspelo ubraniti zlato medaljo v kategoriji do 63 kilogramov. Ste v Braziliji občutili, kaj ste dosegli?

Mislim, da ne. To je bila še ena zmaga več. Zdaj se šele dobro zavedam, da mi je uspelo nekaj posebnega. Še zdaj si rečem: »Vau!« Moram priznati, da sem zelo ponosna na svoje rezultate. Bilo mi je všeč, ker sem bila v nekem obdobju izjemno stanovitna. Nisem imela padcev. Bila sem skoraj nepremagljiva. Redno sem se uvrščala v finale. To je zelo zahtevno. Lažje je zmagati, se malce umakniti in čez nekaj let spet presenetiti. Dvakrat zapovrstjo sem bila v olimpijskem finalu. Na tokijskega sem morala čakati pet let zaradi znanih razmer. Malo mi je zmanjkalo še do drugega zlata.

Bili ste najboljša športnica Slovenije v letu 2016, kar osemkrat ste zmagali v Celju. Kje imate shranjena odličja?

Večina jih je pri starših, pomembnejša so pri meni doma. Ostajam v judu, pomagala bom Fabjanu. Želim si, da bi ostala vzor mladim tekmovalcem.

»V nekem obdobju sem nosila samo eno majico, samo ene nogavice, isto perilo. To je trajalo tako dolgo, dokler se nisem odločila, da bom vse skupaj zamenjala.«

kdaj ste se odločili, da boste storili vse za to?

Prelomni trenutek je bil v času olimpijskih iger v Londonu. Bila sem tam, toda tekmovala nisem. Pomagala sem Urški Žolnir pri vadbi, ko sem oponašala njene tekmice. Urška je osvojila zlato medaljo. Ko je stopila na najvišjo stopničko zmagovalnega odra, sem si dejala, tega se dobro spominjam, zakaj ne bi na vrhu stala tudi sama čez štiri leta. Začeli so se nizati moji uspe-

V prvih dneh novega leta je bila v studiu Televizije Celje. (Foto: DŠ)

Med uspešno akcijo.

Ob Lei Debeljak (pri metu) je desno Taylah Rose Simmons.

Mojca Jelenc (z žogo) ni več najstnica.

Z odlično obrambo Celjanke gladko ugnale najhujše tekmice

Že 28. zapovrstjo med najboljšo četverico

Košarkarice Cinkarne Celje so se še 28. zapovrstjo uvrstile na zaključni turnir slovenskega pokala. Prvo četrtfinalno tekmo v Ljubljani so z Ilirijo izgubile za točko, na povratnem obračunu v svoji dvorani pa so bile precej boljše od gostij. Zmagale so z 81 : 59.

DEAN ŠUSTER

Celjske košarkarice so v novembru in v začetku decembra zaporedoma izgubile tri tekme. Najprej so na pokalni tekmi zaostale za Ilirijo s 74 : 73. Nato so odpotovale v Novi Sad in proti Vojvodini v rednem delu lige Waba izgubile z 70 : 68. Sledil je še prvenstveni poraz v Kranju, Triglav je bil boljši s 75 : 64.

Izdajno maščevanje

Niti eden od treh porazov ni bil ključen ali posebej boleč. Kljub porazu na Gorenjskem so Celjanke na vrhu lestvice slovenske lige in jim

dobro kaže glede osvojitve prvega mesta pred končnico. V Srbiji so doživele edini poraz v predtekmovalni skupini Jadranske lige in imajo zato lepo priložnost za uvrstitev na »final-four«. Spodrsrljaj v Šiški se je zdel nevaren, kajti še z eno podobno predstavo bi izpadle iz pokalnega tekmovanja. Željne maščevanja so v 15. minuti vodile s 40 : 16 in zgodaj razblinile vse dvome o potnicah v polfinale.

Naše pravi ritem

Redkokdaj je trener **Damir Grgić** povsem zadovoljen s

predstavo svojih varovank. Tokrat je skoparil s pripombami: »Vsem športnim privrzcem želim srečno novo leto. Čestitam svojim dekletom za to, kako so se odzvale na prvi letošnji tekmi. V zadnjem času smo dobro delali in zato našli pravi ritem. Igralke so bile zelo zbrane, storile so malo napak in zaslužen zmagale.« Prejele so manj kot 60 točk. »Zavedamo se, da imamo obrambno naravno ekipo. Zadovoljen sem, a vem, da je lahko še veliko bolje. Na voljo imamo dva meseca, da se dobro pripravimo na zaključna turnirja v slovenskem pokalu in ligi Waba.« O izjemnem nizu v pokalnem tekmovanju, ki se je začel leta 1996, je Grgić dodal: »Morda kdo misli, da je to preprosto narediti. Ilirija igra zelo dobro v tej sezoni. Tu je še vedno ne-

varen Triglav. Toda mi se ne damo. Treniramo in razmišljamo, kot da prvič igramo v pokalnem tekmovanju. Če bomo tako nadaljevali, se bo niz še podaljšal.« V soboto je Cinkarna v svoji dvorani v slovenski ligi ugnala še Ježico (103 : 58), včeraj je v uvodnem krogu Jadranske superlige igrala v Zagrebu. V sredo bo v dvorani Gimnazije Celje – Center gostovala podgoriška Budućnost, ki je edina v ligi brez poraza.

Nujna inteligentnost

Najboljšo predstavo doslej v celjskem dresu je prikazala Avstralka **Taylah Rose Simmons**. Proti Iliriji je dosegla 22 točk: »Po božičnem premoru smo odlično trenirale. Igralke smo se v tem obdobju na igrišču in zunaj njega še bolj povežale. Prisotne je bilo veliko

Za vznemirjenje v domači ekipi sta večkrat poskrbela sodnika iz Ljubljane in Brežic.

pozitivne energije in danes se je vse skupaj odrazilo na igrišču. Dosegle smo veliko zmago.« Simmonsova se ni sprenevedala: »To je bila moja najboljša tekma v dresu Cinkarne. Bila sem zelo samozavestna. Ostro smo igrale v obrambi. Naša igra je bila kolektivna in videla se je naša odlična povezanost. S Saro sva se odlično ujeli s preostankom ekipe in to se pozna na igrišču.«

Doslej je igrala v ZDA in Avstraliji: »Igra tukaj tudi veliko bolj sloni na taktiki kot v nekaterih drugih državah, kjer se vse vrti samo okrog telesne moči. V evropski košarki moraš imeti tudi košarkarsko inteligentnost. Tu nam je trener v veliko pomoč, saj nas zna usmerjati in nam pomagati pri razvoju.« Dodala je, da želi s Cinkarno do čim več lovorik.

Foto: SHERPA

Z leve sedijo Avstralka Taylah Rose Simmons, Američanka Sara Elizabeth Loomis in Blaža Čeh. Privoščile so si torto, ki jim jo je ob svojem 20. rojstnem dnevu postregla Mojca Jelenc. (Foto: DŠ)

Igralke Ilirije (v zelenih dresih) so z manj običajno izpeljanko obrambe skušale presenetiti Celjanke, a jim ni uspelo.

Novinci Obradović, Nemanič, Karničnik, Bobičanec, Kargbo ...

V Istri z najboljšima hrvaškima kluboma

Nogometaši Celja bodo prvi pripravljalni tekmi igrali z najboljšima hrvaškima kluboma. Z zagrebškim Dinamom se bodo danes pomerili v Rovinju, s splitskim Hajdukom v soboto v Poreču. Do konca meseca bodo sledile še štiri tekme. 19. januarja bo nasprotnik slovenski drugoligaš Aluminij. 23. in 26. januarja bosta tekmeca srbska Kolubara in Čukarički. Zadnji dan v tem mesecu se bo Celje pomerilo še s slovaško Dunajsko Stredo.

DEAN ŠUSTER

Celjski nogometni prvoligaš je trenutno najpodjetnejši slovenski klub. Po Matku Obradoviću, Klemnu Nemaniču in Žanu Karničniku je pripeljal še eno odmevno okrepitev. Celjski dres bo nosil Luka Bobičanec.

Dogovor je trajal dolgo

Nekdanji član Mure Bobičanec je podpisal dveletno pogodbo z možnostjo podaljšanja za eno leto. Za 29-letnega hrvaškega nogometaša je celjski klub odštél približno dvesto tisočakov. Nogometno pot v članski konkurenci je začel pri Medžimurju, jo nadaljeval v Čakovcu, pri 19 letih pa se je prvič podal v tujino. Oblekel je dres avstrijskega tretjeligaša Stegersbacha, kasneje je v Avstriji igral še za Heiligenbrunn. V spomladanskem delu sezone 2015/16 se je slovenski javno-

tro predstavil v dresu Nafta, ko je v 3. SNL na 12 tekmah dosegel 13 zadetkov. Sledil je enoletni skok na Hrvaško k Poletu, nato je pred začetkom sezone 2017/18 podpisal pogodbo z Muro. Bil je izbran za najboljšega posameznika 2. SNL in je klubu pomagal pri preboju v prvoligaško tekmovalstvo. V naslednjih štirih sezonah in pol je hrvaški vezist vedno veljal za enega najboljših igralcev lige. Na 129 nastopih v prvoligaški konkurenci je zbral 34 zadetkov in 26 asistenc. »Nekaj časa je trajalo, da smo se uspeli dogovoriti za prestop, in na mojo srečo se je vse izšlo dobro. Postal sem del velikega kluba. V prvi vrsti sem se za selitev v Celje odločil zaradi visokih ambicij kluba. Ima točno zastavljene cilje in želi posegati po najvišjih mestih,« je povedal Bobičanec. V pr-

vem spomladanskem krogu bo v Celje pripotovala prav Mura, pri kateri niso skrivali ogorčenja nad zadnjimi dogodki.

Kargbo zdaj zdrav

Dan za prihodom Bobičanca je sledila vest o novi okrepitvi. Ibrahim Kargbo ml. je po približno letu spet postal član Celja. Visok belgijski napadalec, ki ima v lasti tudi potni list Sierre Leone, je bil ob prihodu januarja lani v Celje še v stanju zdravljenja hujše poškodbe noge, ki jo je kot član Olimpika iz Donecka staknil na tekmi proti Zoryji iz Luganska. S celjsko ekipo je takrat odpotoval na priprave v Turčijo, a se na koncu ni izšlo po željah obeh strani. »Vesel sem, da sem se vrnil, saj so me tukaj že lani toplo sprejeli. Vsi ljudje v klubu so mi želeli pomagati pri vrnitvi

V Laškem se je zbralo 26 nogometašev. Tam bodo trenirali do 22. januarja, ko se bodo preselili v hrvaško Istro. (Foto: NK Celje)

na zelenico, a se lani ni izšlo. Bolečina je bila prevelika in potreboval sem še nekaj mesecev, da sem se vrnil na žele-

no raven,« je priznal Kargbo, ki je v dresu ukrajinskega velikana Dinama iz Kijeva zbral tri nastope.

Komerički izboljšal državni rekord

Tekmovanja ISU junior challenge 2-Pannonia open v Budimpešti so se udeležili trije hitrostni drsalci Drsalnega kluba Celje.

Tibor Komerički je v skupni razvrstitvi junior men zasedel deveto mesto in v skupini B iste kategorije osmo. Postavil je državni rekord na 500 me-

trov (42.861 sekunde). Dina Špan je v skupni razvrstitvi junior B women zasedla 26. mesto in v skupini junior B women 12. Izboljšala je osebna rekorda na 500 in 1.000 metrov. Vid Gal je bil v skupni razvrstitvi šesti. Tudi on je izboljšal osebna rekorda na istih razdaljah kot Španova.

Komerički bo od jutri do nedelje tekmoval na članskem evropskem prvenstvu v Gdansk. Nato se bo udeležil še mladinskega evropskega prvenstva v Dresnu. Španova bo odpotovala v italijansko Pontebbio na olimpijski festival evropske mladine. Kasneje se bo pridružila Komeričkemu na mladinskem EP. Vid Gal, Zoja Felician in Filip Škof se bodo udeležili tekme v madžarskem Jászberényu.

DŠ

Z leve stojijo Vid Gal, Tibor Komerički, trener Martin Kolenc in Dina Špan. (Foto: DK Celje)

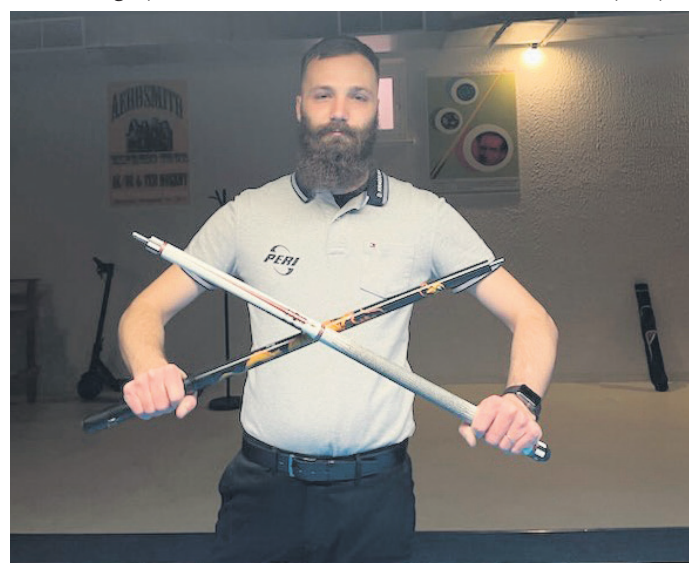
Novo leto začela na vodilnih mestih

Predstavnika Biljard kluba Celje sta leto 2022 končala na najvišjih možnih mestih.

Vodilni na lestvici 1. slovenske lige je bil Denis Kragolnik, v 2. ligi je bil najboljši Peter Fijavž. Oba sta tudi državna prvaka. Tako Kragolnik med člani kot Peter Fijavž v starostni kategoriji nad 43 let sta bila najboljša

v disciplini desetka. V soboto bo novo državno prvenstvo prav v tej disciplini, in sicer v prostorih Biljard kluba Ljubljana.

DŠ

Celjan Denis Kragolnik že vrsto let spada med najboljše slovenske biljariste.

Peter Fijavž je najboljši v desetki v starostni kategoriji do 43 let.

Prva poletna okrepitev celjskega kluba

Rok Zaponšek bo okrepil celjski rokometni klub. 30-letni vratar je član trenutno vodilne zasedbe švicarske lige Kriens-Luzerna. Podpisal je triletno pogodbo, veljavno od poletja.

192 centimetrov visok vratar je rokometno izobrazbo pridobil pri velenjskem Gorenju. Od leta 2018 je igral na Madžarskem, v Franciji in nato še v Švici. Trinajstkrat je oblekel dres slovenske članske reprezentance. Trener Celja Pivovarne Laško Alem Toskić ga zelo dobro pozna, saj je z njim sodeloval na Madžarskem: »Dobili smo kakovostnega vratarja. Verjamem, da bo lahko pripomogel k uresničitvi naših ciljev. Premore veliko izkušenj, kar bo naši mladi zasedbi v veliko pomoč.« Ob sklenitvi dogovora je mislil direktor Miroslav Benický: »Želeli smo si prihod vratarja z mednarodnimi izkušnjami. Rok v Švici iz tekme v tekmo potrjuje svojo kakovost, hkrati je tudi v najboljših vratarskih letih.

Rok Zaponšek se bo poleti preselil v Celje.

Pričakujemo, da bo za našo zasedbo predstavljal takojšnjo dodano vrednost. Obenem verjamemo, da si lahko s svojimi predstavami spet na široko odpre vrata slovenske reprezentance.«

»V Celju se dobro dela«

»Zelo sem ponosen, da bom postal član največjega slovenskega kluba. Veselim se izzivov, ki jih prinaša nastopanje v celjskem dresu. Celje Pivovarna Laško je klub, ki ima vedno najvišje cilje, in k uresničitvi želim prispevati tudi sam. Glavna razloga, da sem se odločil za prihod v Zlatorog, sta nedvomno nastopanje v ligi prvakov in nenehna želja po osvajanju

lovorik, je dejal nekdanji član Gorenja, madžarskega Csurga, francoskih ekip Cesson Rennes in Pays d'Aix Université ter nazadnje švicarskega Kriens-Luzerna. »Željan sem tudi osebnega napredka, vem, da se v Celju dobro dela. S Toskićem in trenerjem vratarjev Alešem Anžičem sem že sodeloval.« Med obiskom dvorane Zlatorog se je odločil za dres s številko 32. Danes bo slovenska reprezentanca odigrala prvo tekmo na svetovnem prvenstvu, ob 18.00 s Savdsko Arabijo (v soboto s Poljsko, v ponedeljek s Francijo). Na spisku selektorja Uroša Zormana sta le dva člana celjskega kluba, Aleks Vlah in Stefan Žabič.

DŠ

Mogel si je utrl pot v svetovni pokal

Žak Mogel (Foto: Slo Ski)

Na prvi od dveh tekem celinskega pokala v Planici je Žak Mogel zmagal prvič v karieri.

V drugi seriji je član Smučarsko-kakalnega kluba Ljubno BTC z daljavo dneva skočil na sam vrh. Tako je poskrbel za prvo slovensko zmago v tej sezoni in hkrati za svojo prvo v karieri. Po njegovi zasluzi je Slovenija pridobila dodatnega, sedmega skakalca v naslednjem obdobju svetovnega pokala v Zakopanah, Sapporu, na Kulmu in v Willingenu.

DŠ

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 12. 1.
17.00 Knjižnica Laško
Palčič <i>Igrana predstava v izvedbi učencev pravljničnega, glasbenega in plesnega krožka OŠ Primoža Trubarja</i>
18.00 Galerija Velenje
Drugačna krajina <i>Vodstvo po razstavi z Natašo Tajnik Stupar in Stojanom Kneževičem</i>
19.00 Občinska knjižnica Žalec
Vekoslav Grmič – Škof pričevalec <i>Predstavitve zbornika v spomin škofu dr. Vekoslavu Grmiču</i>
PETEK, 13. 1.
18.00 Celjski mladinski center
Sestavljanje <i>Predstavitve knjige Roberta Kudra</i>
18.00 eMCe plac Velenje
Podstrešje, klet in drugi samevajoči kraji <i>Predstavitve zvočne knjige avtorice Done Pratnekar</i>
19.30 Gledališče Celje
Lev Nikolajevič Tolstoj: Oblast teme <i>Premiera gledališke predstave</i>
19.30 Dom kulture Velenje
Popolni tujci <i>Komedija, SNG Drama Maribor</i>
21.00 eMCe plac Velenje
Duo Aristocracy <i>Koncert</i>
SOBOTA, 14. 1.
10.00, 12.00 in 17.00 Gledališče Celje
Mala Eli <i>Otroška gledališka predstava</i>
11.00 Pokrajinski muzej Celje, Knežji dvor
Grofje Celjski <i>Javno vodstvo po razstavi</i>
18.45 Bazilika Petrovče
Ljubečanke <i>Božično-novoletno prepevanje po cerkvah</i>
19.30 Gledališče Celje
Lev Nikolajevič Tolstoj: Oblast teme <i>Gledališka predstava</i>
20.00 Dom kulture Velenje
Luce (Hrvaška) <i>Koncert</i>
NEDELJA, 15. 1.
15.00 Kulturni dom Šmartno ob Paki
Vesele babice z Zdravkom <i>Koncert ob 20. letnici delovanja</i>
17.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Koncert zvestih poslušalk <i>Koncert citrarskega abonmaja</i>
PONEDELJEK, 16. 1.
11.00 Gledališče Celje
Lev Nikolajevič Tolstoj: Oblast teme

<i>Mladinski abonma; tudi v torek in sredo ob istem času</i>
18.00 Špital za prijatle Celje
Zgodovina za vse <i>Predstavitve nove številke</i>
18.00 Knjižnica Rogaška Slatina
Franc Branko Janžek: Podeželska šola <i>Predstavitve knjige</i>
TOREK, 17. 1.
18.00 Celjski mladinski center
Friderikova zgodba <i>Predstavitve knjige Medeje Mahnič</i>
19.00 Občinska knjižnica Žalec
Zdaj sem tvoja Moja <i>Predstavitve knjige avtorice Vidke Kuselj</i>
19.30 Gledališče Celje
Lev Nikolajevič Tolstoj: Oblast teme <i>Abonma Torek večerni in izven</i>
19.30 Dom kulture Velenje
Emigranta <i>Drama, SNG Drama Ljubljana</i>
SREDA, 18. 1.
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Špeline dogodivščine <i>Gledališka predstava dijakov predšolske vzgoje Gimnazije Celje – Center</i>
18.00 Celjska Kulturnica
Literarni uvod v leto 2023
18.00 Galerija Božena Celje
Hvalnica fotografiji <i>Predstavitve knjige avtorice mag. Tanje Plevnik</i>
18.00 Galerija Velenje
(F)letna flava <i>Koncert, predstavitve avtorske zbirke 12 skladb za flavto in klavir</i>
19.00 Občinska knjižnica Žalec
Karantena <i>Predstavitve romana Alojza Ihana in pogovor z njim</i>
19.30 Plečnikov vogal Celje
Matjaž Javšnik: Sriptiz <i>Stand up večer</i>
19.30 Narodni dom Celje
Božena Angelova in Tanja Sonc <i>Koncertni abonma</i>
19.30 Kulturni center Laško
Koncert laških ansamblov

Druge prireditve
ČETRTEK, 12. 1.
9.00 do 17.00 Stari grad Celje
Novo doživetje na Starem gradu <i>VR-teleskop – pogled v zgodovino Celja s pomočjo tehnologije virtualne resničnosti; vse dni v tednu</i>
10.00 Knjižnica Velenje
Moč branja: Bralni klub za odrasle <i>Vodita Brina Zabukovnik Jerič in Andreja Kac</i>
10.00 Večgeneracijski center Planet generacij Velenje
Zimska ustvarjanja <i>Ustvarjalna delavnica</i>

17.45 do 19.15 Celjski mladinski center
Tečaj legorobotike <i>Tudi v sredo ob istem času</i>
18.00 do 19.30 Celjski mladinski center
Magičnost gibanja <i>Delavnica</i>
19.00 Dom svetega Jožefa Celje
Psihološki večeri: Pogovori za dušo <i>Vodi Drago Tacol</i>
19.00 Občinska knjižnica Braslovče
Islandija: dežela ognja, ledu in neskončnih odtenkov zelene <i>Potopisno predavanje Urške Trotovšek</i>
20.00 do 00:00 Celjski mladinski center
JaMCC večer novo nastale glasbe
PETEK, 13. 1.
9.00 Muzej novejšje zgodovine Celje
Moj prvi pogrinjek <i>Hermanova otroška ustvarjalnica ob občasni razstavi Hermanov bonton; za skupine</i>
SOBOTA, 14. 1.
20.00 Celjski mladinski center
Swing večer
NEDELJA, 15. 1.
15.00 Muzej novejšje zgodovine Celje
Izmenjevalnica pri Hermanu Lisjaku <i>Prinesite pozabljene igrace, družabne igre, knjige ... jih zamenjajte za kaj drugega ali enostavno podarite nekomu.</i>
PONEDELJEK, 16. 1.
13.00 Mladinski center Velenje
Središče mladih in otrok <i>Od ponedeljka do četrтка: pomoč pri učenju, družabne igre, ustvarjalne delavnice ...</i>
17.30 Študijska čitalnica Osrednje knjižnice Celje
Motnje spanja <i>Predavanje v sodelovanju s Celjskimi lekarnami</i>
TOREK, 17. 1.
9.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Celjski dan trobil <i>Predavatelji: Nejc Merc, Jožek Rošar in Matej Rihter</i>
9.00 Muzej novejšje zgodovine Celje
Hi, konjiček <i>Hermanova otroška ustvarjalnica ob stalni razstavi Dediščina otrok; za skupine</i>
17.00 Knjižnica Šentjur, enota Ponikva
Ura pravljic
18.00 Velenjski grad
Klepetski pod arkadami <i>Gost bo Jožef Napotnik.</i>
18.00 Celjski mladinski center
Kulturni zEKO <i>Praktične delavnice avtohtonih ročnih del</i>
18.00 Likovni salon Celje
Je virtualno bolj realno kot realnost? <i>Predava psihoterapevt Miha Kramli.</i>

19.19 Preddverje Mestne knjižnice Velenje
Šaleški razgledi v živo: Gospodarska kriza leta 1929 in neposredne posledice le-te za Šaleško dolino, s posebnim ozirrom na Premogovniku Velenje <i>Predavanje Aleksandre Gačič Belej</i>
SREDA, 18. 1.
9.00 Zgornji vrt Savinje Laško
Domači kotiček <i>Izbrani ponudniki domačih pridelkov in izdelkov</i>
10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Srečanje mladih mamic <i>Prva pomoč doma</i>
19.00 Dom svetega Jožefa Celje
Mohorski večer: Let plašnega krokarja <i>Potopisno predavanje Nives Meroi in Romana Beneta</i>

Razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Žovneški postanejo grofje Celjski, Zloščeno do visokega sijaja. Kositrno posodje iz zbirk Pokrajinskega muzeja Celje, do februarja 2023; Knežji dvorec: LJUBILJA, zaklad pod skalo, Od groba do groba – načini pokopa skozi čas, do nadaljnjega Muzej novejšje zgodovine Celje: Lepota je ženskega imena; do nadaljnjega; spletne razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni; do nadaljnjega Otroški muzej Hermanov brlog: Hermanov bonton; do konca leta 2023; Galerija sodobne umetnosti Celje: razstava Družba tveganja avtorice Ize Pavlina; do 31. 1. 2023 Likovni salon Celje: razstava Digitalno mleko, hrvaške umetnice Petre Mrša; do 26. 2.

televizija celje
KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

DOGODKI MED 12. IN 19. JANUARJEM 2023	
PONEDELJEK, 16. januar, ob 17.30	ŠTUDIJSKA ČITALNICA Motnje spanja v sodelovanju z Celjskimi lekarnami V okviru Univerze za tretje življenjske obdobje
SREDA, 18. januar, ob 17.00	KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU Gledališka predstava: Špeline dogodivščine Primerno za otroke od 4. do 7. leta starosti.
ČETRTEK, 19. januar, ob 17.30	ODDELEK GLASBA FILM Bralne-pogovorne urice Biblioterapevtsko srečanje s Silvom Purom.

Osrednja knjižnica Celje: razstava Franc Goričan (1869 – 1951) Sadjarski in vinogradniški strokovnjak iz Višnje vasi pri Vojniku; do 31. 1.

Galerija Zgornji trg Šentjur: Ipavčeva paleta V – Sloven' c Slovence vabi, razstava likovnih del udeležencev likovno – kiparske kolonije Ipavčeva paleta V; do 31. 1. 2023

Knjižnica Šentjur: razstava O, Šentjur, Likovnega študijskega krožka Ljudske univerze Šentjur; do nadaljnjega

Anina galerija Rogaška Slatina: razstava Riharda Lobenweina; do 22. 1.

Dom kulture Slovenske Konjice: razstava V znamenju križa avtorja Milana Lamovca – Didija; do 29. 1.

Avla Doma II. slovenskega tabora Žalec: Nenavadno moč ima ta človek – vpliv Plečnika na njegove in naše učence, razstava likovnih del dijakov GCC – umetniška gimnazija – likovna smer; do 28. 1.

Dom kulture Velenje: fotograf-ska razstava Marjana Klepca, Risanje s svetlobo; do 31. 1.

Galerija Velenje: Drugačna krajina, razstava treh slikarjev: Ane Jerčič Jakob, Stojana Kneževiča in Nataše Tajnik Stupar; do 21. 1.

Muzej Laško: razstava 18. fotograf-skega natečaja kLAK; do nadaljnjega

Muzej premogovništva Slovenije Velenje: Vezna soba: Velenjske glinene ploščice – Herbarij, brezčasni zapis narave avtorice Kate Laštro; do 31. 1.; Črna garderoba: India Welcome, Hanibal Salvaro, do 31. 1.; podzemni del muzeja 1: Podzemni Nezemljani – Stane Špegel, razstava skulptur; do 31. 1.; Ligijev salon – jamski del salona: razstava Poetična podzemna proga – poezija na predstavitenih tablah avtorjev, ki so ustvarjali v podzemlju: Tatjana Pregl Kobe, Zlatko Kraljič, Božica Jelušič, Tomaž Letnar, Kristian Koželj, Vlado Poreduš in Stojan Špegel; do 31. 1.; Muzejski park: Rudarji, fotograf-ska razstava Aleksandra Kavčnika; do 31. 1.; Upravna stavba Premogovnika Velenje: Dva avtorja na kosu premoga, Aleksander Kavčnik in Miran Beškovnik; do 31. 1.

Galerija Velenje: razstava Drugačna krajina treh slikarjev: Anje Jerčič Jakob, Stojana Kneževiča in Nataše Tajnik Stupar; do 21. 1.

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Drago Slameršak

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5- % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Barbara Furman, Janja Intihar, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 11,72 EUR (4 izvodi) oz. 14,66 EUR (5 izvodov) . Za tujino je letna naročnina 311,04 EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročnih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglasi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali krizank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabar na www.mediabars.si.

Če me iščete,
me iščite v svojih srcih,
tam imam – pri vas
zdaj svoje bivališče ...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očima,
brata, strica

JOŽETA MRAMORJA

iz Prožinske vasi
(27. 12. 1943–19. 12. 2022)

se iskreno zahvaljujema vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vso nudeno pomoč, izrečena sožalja ter darovane sveče in svete maše. Hvala patronažni sestri Tini in gospodu Molehu. dr. med., za zdravniško pomoč, gospodu župniku Stanku Gajšku za lepo opravljen cerkveni obred, pogrebni službi Zagajšek in Tomažu za odigrano žalostinko. Vsem še enkrat iskrena hvala, da ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoča: žena Stanka in Peter

P

Vsi, ki radi jih imamo,
nikdar ne umro,
le v nas se preselijo
in naprej, naprej živijo,
so in tu ostanejo ...
(J. Medvešek)

ZAHVALA

Ob neizmerno boleči izgubi naše
drage in ljubljene žene, mame,
babice in tašče

STANISLAVE GRADIČ

roj. Žohar
iz Laške vasi pri Štorah 27
(1. 5. 1940–31. 12. 2022)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeno zadnjo pot.

Hvala vsem za izrečeno sožalje ter darovano cvetje, sveče in prispevke.

Zahvaljujemo se Ireni Ribič za lepe besede slovesa, Damjanu Pasariču za zaigrano melodijo na harmoniko, Plainskim pevcem, trobentaču Tončku, gospodu župniku Gajšku, negovalkam iz Doma ob Savinji, Nataši Zupanc, osebju ZD Štore, pogrebni službi Žalujka in Komunalni Štore.

Žalujoči: mož Štefan in sinova Albin in Janez z družinama

P

Nikjer več mi ne slišimo tvoj glas ...
Ne zmoreš peti več za nas.
Zdaj tebi angeli naj tam pojo,
da boš počival mirno in sladko.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža,
atija, ata in brata

VALENTINA PODJAVORŠKA

s Frankolovega
(29. 1. 1942–18. 12. 2022)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in društvom za izkazano pomoč, tolažbo in sočustvovanje z nami, za molitve, cvetje, sveče, darove in za svete maše. Posebej hvala gospodu župniku p. Branku Cestniku za njegove obiske in častitljivo opravljen pogrebni obred s sveto mašo, vsem pevcem za peto mašo in pesmi slovesa ter gospe Darji za izbrane poslovilne besede. Hvala tudi za vsa vaša izrečena sožalja in številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Vsem in vsakemu posebej, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, nas tolažili in nam kakor koli pomagali, še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Ivanka, sin Sandi s sinom Aljažem in hči Romana z družino

7

Draga mama,
zdaj v naših srcih boš živela,
nič več ne boš trpela.

Prosimo te,
pridi v naše sanje še kdaj,
da lahko te bomo videli še kaj.

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše drage mame,
babice, prababice in sestre

PAVLE ŠELIH

iz Dola pod Gojko
nazadnje oskrbovanke Doma Lipa Štore

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili z nami ob njenem zadnjem slovesu, nam v žalosti stisnili roko ter izrekli sožalje. Iskrena hvala za podarjene sveče, cvetje in drugo pomoč. Hvala za skupne molitve in darovane svete maše. Hvala duhovniku gospodu Mihi Hermanu za sočutno opravljen obred in pogrebno sveto mašo ter pevskeму zboru župnije Teharje.

Hvala iz srca vsem, ki ste bili del njene življenjske poti, da ste ji pomagali in jo imeli radi.

Žalujoči: njeni otroci

P

Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame,
tašče, stare mame in prababice

ANICE VENKO

iz Dola pod Gojko
(10. 7. 1936–5. 12. 2022)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše.

Še posebej hvala gospodu patru Cestniku za opravljen pogrebni obred, govornici Albinu Ločnikar za poslovilne besede in pevcem skupine Eros za odpete pesmi na njeni zadnji poti.

Žalujoči: hčerka Greta z možem Fonzijem, hčerka Marjana z možem Francijem, hčerka Katica, vnuki Suzana, Irena, Borut, Sanja in Damjan ter pravnuki Matevž, Neža, Samanta, Evelina, Teja in Sebastjan

4

Mirno in spokojno si zaspala,
v večni sen od nas odpotovala.
Naj bo srečno tvoje potovanje
in pogosto vračaj se nam v sanje.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mamice,
žene, hčerke, sestre, sestrične,
svakinje, snahe in nečakinje

METKE PILIH
ŽERJAV

z Dobrne
(22. 1. 1967–23. 12. 2022)

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom (iz Trnovelj in z Dobrne), sodelavcem Zavoda za preustajanje mladostniškega zapora in kazni zapora Celje, direktorju JZ Dob za izrečena sožalja, cvetje, sveče in darovane maše. Zahvala zdravnici Nataši Podbregar, dr. med., za pomoč ter osebju Oddelka za boleznih prebavil SB Celje za izjemno prijaznost in ustrežljivost v njenih zadnjih trenutkih. Posebna zahvala govornikom gospodu Tomažu Bračku in teti Marici Širovnik.

Zahvaljujemo se župniku Janku Ivančiču z Ljubečne za poslednji obisk pokojne ter župniku Milanu Strmšku z Dobrne za molitve in lepo opravljen obred. Hvala pogrebni službi Komunalno podjetje Velenje za organizacijo pogreba, skupini Eros za odpete pesmi ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Zelo te pogrešamo in vemo, da se nekoč spet srečamo.

Žalujoči: vsi njeni

P

Smrti

Celje

Umrli so: Zlata PINTAR iz Celja, 94 let, Katarina BELC iz Celja, 79 let, Štefan ŠLAVS iz Zavrha nad Dobrno, 86 let, Karolina ARNŠEK iz Gorice pri Šmartnem, 82 let, Marjeta PILIH ŽERJAV iz Zavrha nad Dobrno, 56 let, Ana OPLOTNIK iz Prebolda, 90 let, Ivan MAROVT iz Braslovč, 81 let, Stanka HORJAK iz Podsmihela pri Laškem, 95 let, Petra GROBELNIK iz Velenja, 85 let, Ana KORŽE iz Celja, 91 let, Pavla ŠELIH iz Dola pod Gojko, 75 let, Mirko KOLMANIČ iz Celja, 80 let, Nada SIVKO iz Celja, 72 let, Veronika GORIČAR iz Nazarij, 83 let, Dušan ROMIH iz Šmartnega ob Paki, 64 let, Marija VODOVNIK iz Podgorja pri Velenju, 89 let, Feliks GROBELNIK iz Dobriše vasi, 87 let, Angela PODVRŠNIK iz Hramš, 84 let, Klavdija SUŠNIK iz Celja, 47 let, Ivan KOLAR iz Dobrne, 74 let, Štefanija ZUPANC iz Štor, 91 let, Stanka Miša ŠOPAR iz Celja, 67 let, Pavla ZALOŽNIK iz Žalca, 85 let, Elizabeta LJUBEJ iz Velikega Širja, 88 let, Marjan LAZAR iz Zabukovice, 66 let, Marija POBREŽNIK iz Marija Reke, 93 let, Milan TKAVC iz Gotovelj, 76 let.

Laško
Umrli so: Goran WALKER iz Lahovega Grabna, 53 let, Milan LAH iz Laškega, 87 let, Antonija ŠEŠKO iz Tevč, 87,

MOTORNA
VOZILA

PRODAM

OPEL antara 4 x 4, letnik 2009, ohranjen,
in jaguar xtype 2.0 D, ugodno prodam
(5.900 in 2.200 EUR). Telefon 031 826-782.

6

Stanislav DERNOVŠEK iz Sedraža, 93 let, Jožef RAJH iz Tevč, 77 let, Igor BREČKO iz Laškega, 57 let.

Zalec

Umrli so: Stanislav ČRETNIK iz Andraža nad Polzele, 70 let, Ivan IZLAJAR iz Jeronima, 86 let, Ivana TROGAR iz Mozirja, 86 let, Marija RAJTER iz Grč, 83 let, Jožef KARNOVŠEK iz Šempetra, 75 let, Ljudmila JELEN iz Gomilskega, 84 let, Anica SLEMENŠEK iz Zaloške Gorice, 64 let, Hedvika POLIČNIK iz Spodnjih Kraš, 98 let, Rudolf MARZIDOVŠEK iz Rakovelj, 87 let, Fani ZALOKAR z Vranskega, 80 let.

Velenje

Umrli so: Anton JESENČNIK iz Velenja, 72 let, Ludvik BRIŠNIK iz Šoštanja, 66 let, Ivana JUTERŠEK iz Velenja, 89 let, Alojzija BOROVIK iz Velenja, 80 let, Nada KRAMAR iz Šmartnega ob Paki, 79 let, Ivana DOLER iz Velenja, 89 let, Branko PRIMIK iz Šoštanja, 65 let, Rudolf LESJAK iz Šoštanja, 96 let.

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠICE domače vzreje, različnih tež, za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Lahko tudi polovice. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061.

938

PRAŠICA, težkega 270 kg, domača hrana, mesni tip, prodam. Možen zakol in dostava. Informacije po telefonu 041 725-055.

1

DVA prašiča, težka 110 kg, navajena domače krme, ugodno prodam. Telefon 041 395-213.

3

KOZLA srnaste pasme, starega dve leti, za plemo, prodam. Več informacij po telefonu 070 882-415.

9

TELIČKO simentalko, težko 220 kg, ekološka reja, pašno, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 524-358.

10

BIKCA simentalca, težkega 200 kg, in teličko limuzin, težko 230 kg, prodam. Telefon 041 324-256.

12

SVINJE, težke od 30 do 290 kg, in izločene svinje, prodam. Domača hrana, možna dostava. Telefon 031 311-476.

13

PSE pasme aljaški malamut, čistokrvni, brez rodovnika, stari 11 tednov, redno razglisteni, prodam. Telefon 070 859-446.

13

DVE telici simentalki, breji 6 in 7 mesecev, prodam. Telefon 041 455-176.

14

BIKCA simentalca, starega en mesec, prodam. Telefon (03) 5731-026.

17

POLOVICO prašiča, težkega 180 kg, krmiljenega z domačo kuhano hrano, v okolici Šmarja, prodam. Telefon 031 777-353.

19

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice za zakol kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286.

P

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223.

P

TELICE in krave za zakol ter bikce, težke približno 200 kg, mesni tip, kupim. Telefon 031 832-520.

961

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

vedno z menoj!

Imate vi ali kdo od vaših
bližnjih težave z alkoholom?

AA in Al-Anon lahko pomagata.

Kontakta: zaalkoholike: www.aa-slovenia.si (tel.: 031802710);

za svojce in prijatelje: www.al-anon.si (tel.: 031 744 722)

Med. pok.: Novi tednik

KMETIJSKI
PRIDELKI

PRODAM

10 silaznih bal prodamo. Telefon 041 324-256.

12

VINO, rdeče, mešano, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 315-771.

16

KUPIM

V ŠIRŠI okolici Žalca kupim seno in otavo. Lahko kocke, bale ali rinfuza. Telefon 041 860-066.

920

OSTALO

PRODAM

SLOVENSKA bukova drva, na paleti dolžine 25, 33, 50 cm, možna dostava, prodam. Telefon 031 625-479.

P

JARKICE mlade kokoši nesnice, za začetek nesnosti, prodajamo na farmi Zg. Roje v Savinjski dolini; rjave, grahaste, leghorn. Sprejemamo naročila za enodnevne piščance in večje za dopitjanje. V prodaji imamo lastno kakovostno perutninsko krmo. Telefon (03) 700-1446.

P

DRVA, suha, bukev in hrast, prodam. Telefon (03) 5798-718.

15

SUHA drva, gaber, prodam. Telefon 070 741-734.

18

BALIRANO slamo od konoplje in suha bukova drva, nažagana na 33 cm, prodam. Telefon 041 763-763.

20

KUPIM

PRIKOLICO za kampiranje kupimo. Telefon 031 391-972.

P

ZMENKI

MOŠKI, star 52 let, urejen, s svojo hišo, bi rad spoznal žensko za resno zvezo, staro od 40 do 50 let. Pokliči ali pošlji SMS na telefonsko številko 071 250-952.

1

73-letni vdovec, upokojenec, z manjšo domačijo na deželi, brez voznškega izpita, išče primerno gospo za skupno gospodinjstvo. Informacije po telefonu 041 300-270. 11

RAZNO

IŠČEM soplesalko, starejšo, za vadbo družabnih plesov. Telefon 040 306-497.

2

Poroke

Laško
Poročila sta se: Martina LAZAR in Matej AČKO, oba iz Močilnega.

Sarajevo

Pojdi z menoj

S turistično agencijo Relax, z Novim tednikom in Radiem Celje smo se poslovili od leta 2022 in vstopili v leto 2023 z najboljšimi upanji, da bomo še večkrat skupaj letovali in potovali. V Sarajevu smo bili tokrat nastanjeni v odličnem hotelu Hollywood, kjer smo tudi silvestrovali.

SIMONA BRGLEZ

Ogromno smo tudi videli in doživeli. Med drugim smo si ogledali Tunel spasa, ki je bil zgrajen pod nogami vojakov Združenih narodov in le 50 metrov od položajev vojske Republike Srbije. Povezoval je dva položaja bosanske armade. Prav tako smo si z lokalno vodnico ogledali mestno hišo, džamije, staro pravoslavno cerkev in katoliško katedralo ter druge zanimivosti Sarajeva. Z gondolo smo se zapeljali na Trebević in uživali v odličnem razgledu, ki nam ga je ponudil tudi Avaz Twist Tower, 40-nadstropni in 172 metrov visok nebotačnik v Sarajevu, kjer ima sedež bosanski časopis Dnevni avaz. V 35. nadstropje, kjer je razgledna ploščad, smo prišli v pičlih desetih sekundah.

Na Baščaršiji smo si vsekakor privoščili specialitete Sarajeva, sanjske čevapčiče in uživali v pravi bosanski kavi.

Na novoletni dan smo si privoščili sprehod do izvirov reke Bosne in uživali v parku, ki je ena od priljubljenih naravnih znamenitosti države.

V naslednjih dneh bo znano, kam bomo šli na letovanje, kamor ste vabljeni prav vsi.

Pred mestno hišo v Sarajevu

Domačinka, vodnica Jasna, nas je popeljala po Sarajevu in nam med drugim predstavila Sebilj, leseno fontano v središču trga Baščaršija. Po lokalni legendi naj bi se obiskovalci, ki pijejo vodo iz te fontane, še vrnili v Sarajevo.

Sarajevo je tudi olimpijsko mesto, zato smo se z gondolo zapeljali tudi na Trebević, (ki predstavlja) pljuča Sarajeva, kjer so vidni ostanki steze za bob in sankališča iz časa olimpijskih iger.

Sarajevski vojni tunel oz. tunel upanja je predor, ki je bil zgrajen med obleganjem Sarajeva pod letališčem Butmir. Izkopali so ga prostovoljci ročno, s krampom in z lopato. Dela so se začela januarja 1993 in se končala šest mesecev kasneje. Danes je ohranjenega samo približno 20 metrov predora, preostali del se je porušil.

Na Sarajevo je padlo na tisoče granat, povprečno 329 dnevno. Vsaka granata v 1425 dni dolgem obleganju Sarajeva je pustila na asfaltu in objektih sledi krvi, podobne rožam. Te ostanke so ohranili na nekaterih mestih in jih poimenovali Sarajevske rože. Ena je tudi pred vhodom v Baščaršijo.

Več fotografij na www.novitednik.si

Lažje bo šlo!

Naj zaobljuba postane cilj

Ob prehodu iz starega v novo leto si marsikdo obljubi, da bo v novem letu spremenil svoje ravnanje, da bo več časa namenil športu, se bolj zdravo prehranjeval, več varčeval in potoval ter na drugi strani manj delal. Pogost cilj je tudi opustitev alkohola in kajenja. Ti navadi tudi po ugotovitvah statistikov terjata številna življenja. Največ zaobljub je tako povezanih z zdravjem.

SIMONA ŠOLINIČ

Ljudje si največkrat obljubimo, da bomo jedli bolj zdravo hrano ali se več gibali. Da se nekateri v Sloveniji te zaobljube tudi držijo, kažejo podatki statističnega urada. Poraba zelenjave se v naši državi v zadnjih desetih letih povečuje, kar je dobro, medtem ko poraba sadja v tem času neko-

liko niha. Prebivalec Slovenije tako letno povprečno porabi 109 kilogramov sadja in 119 kilogramov zelenjave.

Tudi manj kajenja ali manj uživanja alkohola sta pogosti zaobljubi prvi mesec v letu. Če bi se tega držali vsi, bi bili naslednji podatki morda drugačni. Vsak prebivalec Slovenije

namreč letno porabi povprečno 38 litrov vina, od tega 64 odstotkov belega. Letno v Sloveniji na primer umre približno 1174 ljudi zaradi bolezni pljuč. Pogosta novoletna zaobljuba je tudi več druženja s prijatelji in z družino. Če kdaj, smo v času epidemije opazili, kaj v resnici pomeni biti z družino.

Nekateri so v tem odkrili čar, nekaterim je bilo to v breme.

Prisluhnite sebi

Zato, ker je bil prehod v novo leto nekakšna osebna bilanca. Človek takrat pogleda, kaj je dosegel, kaj se je zgodilo in kaj ga še čaka, pravijo psihologi. Pri zaobljubah je tako, da so njihove uresničitve odvisne od več dejavnikov, tudi od vztrajnosti, odločnosti, potrpežljivosti, volje, poguma in predvsem od zaupanja vase. Za vse spremembe v življenju je potreben čas. Ljudje na-

mreč pogosto obupajo, ko jim enkrat ali dvakrat spodleti in se jim ne uspe držati obljube. Toda strokovnjaki na področju psihologije pravijo, da je to nekaj povsem normalnega in nikakor ne poraz.

Ljudje se uresničevanja ciljev lotevajo na različne načine. Za uspešno izpolnitev novoletnih zaobljub je tako pomembno, da posameznik najde način, ki mu ustreza. V potrošniškem času se zdi, da obstaja preveč »receptov«, ki usmerjajo posameznika, kako naj se vede, kako naj razmi-

šlja, kaj naj naredi. S tem se nekako posameznik celo oddalji od sebe, pri čemer ne prisluhne temu, kaj želi, in ne upošteva, kakšne so njegove potrebe ... Lažje je slediti nasvetom kot biti zvest sebi.

Vsakomur, ki bi rad uresničil zastavljene cilje, zato psihologi priporočajo, naj se za trenutek ali dva ustavi in si dovoli raziskati lastna doživljanja in vire moči, ki so že v posamezniku in lahko pripomorejo, da oseba sledi svojim ciljem, načrtom in željam.

Foto: Pixabay

Če bi radi spremenili slabe navade, je naslednji nasvet idealen. Narišite razpredelnico, vanjo vnesite štiri slabe navade na tistem področju, ki bi ga želeli izboljšati. Nato vsak dan zabeležite, kako in koliko ste se držali zapisanega.

Oblikujte še drugo razpredelnico in vanjo vpišite štiri druge, zdrave in pozitivne navade, ki jih želite vnesti v svoje življenje. Prav tako tudi pri tem vsak dan zabeležite, koliko ste jih uspeli uresničiti. Pomembno pri tem je, da imate razpredelnici na vidnem mestu ves čas!

Naj vaš list ciljev v letu 2023 ne ostane prazen.

Nasvet: pogodba o cilju

Novoletne zaobljube pogosto padejo v vodo. Zato si mora človek zadati cilj, ne le obljube. Cilji so lahko kratkoročni ali dolgoročni. Dolgoročni cilj je vizija, končna slika, ki jo želite doseči. Uresničitev končnega cilja je odvisna od uresničevanja manjših, kratkoročnih ciljev. Drugače zapisano je uresničitev kratkoročnega cilja uspešno prehojena stopnička do vrha, kjer nas čaka tisto, kar želimo.

Ne smemo pozabiti, da – kot učijo psihologi – morajo biti cilji specifični, merljivi, dosegljivi,

ustrezni, časovno določeni, vrednoteni in zapisani. Torej si cilje zapišite, obljubite sebi in prijatelju, znancu, svojcu, da boste to dosegli, in zapisano skupaj podpišite. Gre za neke vrste pogodbo, ki vas bo zavezala, da boste načelen človek in da boste cilje tudi dosegli. Pri tem je v ospredju odgovornost človeka do tega, kako bo uresničil cilj. In ravno zaradi takšnega načina dojemanja ciljev je zaobljuba popolnoma nekaj drugega kot realno postavljen in čisto z lahkoto uresničljiv cilj.

Namesto da preizkušate različne stroge diete, ki obljublajo hitre rezultate, raje spremenite prehranjevalne navade. Samo tako boste dolgoročno zadovoljni z rezultati. Če se izgube telesne mase lotite na nezdrav način, je zelo verjetno, da boste dosegli tako imenovani učinek jo jo, kar pomeni, da se bodo že izgubljeni kilogrami vrnili. In ker je cilj ne le shujšati, temveč telesno maso tudi zadržati, boste to dolgoročno najbolj zanesljivo dosegli z zdravo in uravnoteženo prehrano ter s primerno telesno dejavnostjo.

Med najpogostejšimi zaobljubami je več gibanja.

»Za dober posnetek ni treba okoli sveta«

Str. 24-25

Pri 68 letih izgubila 90 kilogramov

Str. 30-31

Ibrahim Nouhoum o življenju pri nas

Str. 27

»Devetdeset odstotkov ljudi se drži pravil. Poglejva prehod za pešce. Devet jih bo čakalo zeleno luč, eden bo šel čez. Je kriminalce? Ni, najprej ga je treba opozoriti. Dokler bom jaz v bolnišnici, bo tako, da bomo delali prav. Nisem policist, da bom lovil nepridiprave, vzpostavljam pa nekatere dodatne nadzorne mehanizme, ki jih zaposleni moramo upoštevati. Od beleženja delovnega časa do parkiranja. Ne more »vsak po svoje« kot »svobodni Willy« ...«

V. d. direktorja Splošne bolnišnice Celje dr. Dragan Kovačič

Od vizije in mimo »fovšije« jasno do cilja

Pogovor z njim je resnično nekoliko drugačen kot z običajnim intervjuvancem. Je namreč brez dlake na jeziku, svoje mnenje pove jasno in tako, da je razumljivo vsem. Sodelavci ga poznajo kot vrhunskega strokovnjaka in človeka, ki se ne »upogne«, bolniki pa kot človeka, ki se zanje zavzame. Njegov besednjak je slikovit, še posebej ko govori o ciljih celjske bolnišnice. Takrat misli hudo resno. »Nebo je meja,« se nasmehne, ko razlaga, kako bo celjska bolnišnica postala bolnišnica s še bolj sodobno in vrhunsko medicino. In v vse, kar pove, trdno verjame, četudi se kdo nad njegovimi načrti kdaj namuzne. Pred več leti je bila njegova želja, da bi Celje imelo kardiokirurgijo in nevrokirurgijo na visoki ravni. Zdaj ju uvaža.

SIMONA ŠOLINIČ

Če bo uresničil cilje, bo kmalu v Celju celo medicinska fakulteta. Dr. **Dragan Kovačič**, dr. med., specialist interne medicine, kardiologije in vaskularne medicine iz Splošne bolnišnice Celje. Do novembra lani je bil predstojnik kardiološkega oddelka. Od takrat je v. d. direktorja bolnišnice. A v prvi vrsti je zdravnik, pravi. Je prvi poslovni direktor celjske bolnišnice, ki za direktorsko mizo sedi v beli zdravniški obleki. Kljub vsem dogajanjem v zdravstvu in čeprav je celjska bolnišnica lani končala, kot pravi, »z zaskrbljujočo izgubo« malo manj kot devet milijonov evrov, v prihodnost gleda pozitivno.

»Izguba bolnišnice zaenkrat ne vpliva na izplačevanje plač, a vpliva na naložbe ali nabavo dotrajane opreme. Izguba je dediščina zadnjih deset let poslovanja. Ko smo to obdobje analizirali, smo ugotovili, da je glavni vzrok nedoseganje programa, ki je bil dogovorjen z ZZZS. Vzrokov je še več, tudi kadrovske primanjkljaje na zdravniškem področju ali na področju nege. Ne smemo pozabiti na epidemijo. Gre za sistemski problem. Interventna zakonodaja nam omogoča popoldansko delo v bolnišnici, poskušamo narediti vse, da bi razmere izboljšali, zato smo posegli po podjemnih pogodbah. Bolnišnica ne

more delati le osem ur. Lahko dela šestnajst ur, in sicer s povečanim obsegom dela.

Kaj to pomeni za naprej?

Da bi s popoldanskim delom, kot delamo že od 1. decembra, do 31. marca imeli za 1,77 milijona evrov več prometa kot lani, kar na letni ravni zneso od pet do šest milijonov evrov. Na eni strani bi preseglili program dela, dogovorjen z ZZZS, nekaj bi ostalo bolnišnici. Tako bi zmanjšali »minus«. Strokovno to pomeni več pregledov, več preiskav, krajše čakalne dobe. To ljudje potrebujejo. Gnev ljudi ni usmerjen v dohodke zdravnikov, ampak v to, da ne dobijo tistega, kar plačujejo. In res ne dobijo, saj so čakalne dobe dolge.

Rekli ste, da tako delate od 1. decembra. Učinki so?

Da. Zelo hitro smo skrajšali čakalne dobe pri UZ-preiskavah srca, tudi na področju kolonoskopije. Težava je, ker takšnemu načinu dela ne sledijo druge bolnišnice, kjer so različni odzivi, tudi takšni, da gre za nezakonit način dela, kar ni res. Pridobili smo pravno mnenje, ki kaže, da delamo prav. Toda ker druge bolnišnice ne delujejo tako, se bodo pri nas čakalne dobe skrajšale, nato spet povečale ...

»Ne bojim se politikov. Pred petimi leti bi morda rekel, da se ne grem tega, kar počnem zdaj. Danes to dojemam kot tekmo s časom: jaz tečem, oni mi sledijo. Zagotovo me bodo dohiteli. Zame odstop s tega delovnega mesta ne bo osebni poraz. Želim si le, da bi mi pustili delati tako dolgo, da bi uresničil pozitivno poslovanje, da bi uvedli nove veje medicine, zgradili novo bolnišnico do konca. Potem grem lahko nazaj v operacijsko, kjer sem tako ali tako vsak dan, saj moram ohraniti svoje znanje.«

... ker bodo vanjo prihajali bolniki iz drugih občin?

Točno, saj bodo videli, da je čakalna doba za preiskave tu krajša. Z Združenjem javnih zdravstvenih zavodov Slovenije poskušamo doseči, da bi tudi drugi tako povečali obseg dela. Bolnišnice morajo delati šestnajst ur, ne samo osem. Kadra iz tujine namreč ni toliko, da bi dobili še več zdravnikov.

Ste privrženec tega, da bi masovno zaposlovali zdravnike iz tujine? Je raven stroke enaka?

Gre za izjemno dobre strokovnjake, a tudi za takšne, ki niso popolni. Tisto, kar me bolj skrbi, je nenadzorovan uvoz tega kadra, torej da bi naenkrat zaposlili sto romunskih zdravnikov. Podobno je bilo v Veliki Britaniji, kjer je nato prišlo do več smrti in urgencah zaradi nerazumevanja jezika. Pomembna je pazljivost, čeprav se takšnemu zaposlovanju ne bomo mogli izogniti. Tudi slovenski zdravniki odhajajo v Avstrijo. Nekateri menijo, da se v tujini bajno zasluži, ampak to ni res. V državah južno od nas se približujejo našim plačam. Ker so tudi tam ugotovili, da jim zdravstveni sistemi razpadajo. Ni več nenormalno, da v Črni gori zdravnik začetnik zasluži dva tisoč evrov. Pri nas je nenormalno, če zdravnik zasluži osemdeset evrov na uro, pri čemer ljudje takoj mislijo, da je »pokvarjen«! Za vodovodarja, ki pride domov za uro ali manj, pa ni čudno, da zasluži 45 evrov? Razumete?

Morda zato tako mislijo, ker je medicina povezana z drugačno pomočjo. Ljudje mislijo, da jim je zdravstvo vedno na voljo.

Ampak ni jim! Da ne boste razumeli narobe: pridete v pekarno, naročite kruh, pek vam reče: »Pridite ponj čez šest mesecev.« Na živce vam bo šel, ker služi denar, nekam ga boste poslali, ker je »lopov«, vi pa ste lačni. To je vzrok, da nam ljudje zamerijo plače. Tudi meni bi šlo na živce, če ne bi prišel do zdravnika hitro. In enkrat je treba pojasniti, kaj res moti ljudi: plača zdravnikov ali predolge čakalne vrste? Kaj bomo reševali najprej? Obojega ne moremo naenkrat. Treba se je vprašati, kako motivirati ljudi, da bi delali več. Ne gre za pogoltnost, ampak denar kupi čas. To, da delam, kar imam rad, in pomagam ljudem, me žene naprej. Nihče ne bo pustil, da bi bolnik umrl. Jaz ne bom dopustil tega. Tu ni razprave.

Ljudje vsa ta leta poslušajo o višanju plač, a hkrati se čakalne dobe ne krajšajo. Vedno je enako.

Zato, ker sistem ni urejen, kot bi moral biti. Urejamo pet stvari naenkrat: zdravstveni sistem, varčujemo, gradimo novo bolnišnico, nabavljamo novo opremo, bojujemo se proti korupciji. Morali bi iti postopoma. Najprej je treba uničiti čakalne vrste. Uničiti jih je treba! Kako? Tako, da se pogajamo z izvajalci. Rečemo: dobiš petdeset evrov na uro. Izvajalec pravi, da želi sto evrov. Povemo, da ne gre tako, ker Slovenija pač ni Švedska, lahko dobiš največ šestdeset ali osemdeset evrov. Izvajalec se strinja. Potem začne delati s polno paro. Nato vidimo, da potrebuje Slovenija več zdravnikov. Iščeemo možnosti, da jih pridobimo. Gre za realne stvari. Pogovarjati se je treba o tem. Tako pa se zgodi, da ena bolnišnica dela popoldne, pet bolnišnic pa pravi,

da ne morejo. Govorim o tem, da ni fokusa pri postopnem reševanju. Zagotavljam vam, da če bi imel proste roke, v šestih mesecih ne bi bilo čakalnih dob. Celjska bolnišnica ima na voljo 140 milijonov evrov. Denar gre za plače, potrošni material, naložbe in podobno. Samo na pet milijonov pa imam vpliv jaz, da lahko rečem »kupili bomo to in to«. Nastalih razmer ni lahko popraviti.

Je sanacija bolnišnice možna brez sodelovanja s primarnim zdravstvom?

Ne. Če se zdravstveni domovi sesujejo, se vse zvrne na bolnišnico. Vrata bolnišnice pa nikoli ne smejo biti zaprta.

Medtem ko mediji poročajo o kaosu na urgenci v Ljubljani, ste v Celju na to opozarjali

»Vsi imajo radi denar. Tudi jaz. Nisem angel, ampak nikomur nisem »fovš«, če zakonito zasluži 80 evrov na uro. A ne razumem, zakaj ljudje mislijo, da je nekdo takoj pokvarjen, če v medicini zasluži več. Zakaj je takoj označen za zaslužkarja? Kdo bi odklonil priložnost, da lahko popoldne zasluži še nekaj denarja? Bi vi? Pri tem je res, da je treba delati pošteno, od tega ne odstopam.«

že pred dvema letoma in več. Je zdaj v Celju boljše?

Da. Ljubljana ima razpad urgence, v Mariboru se prav tako zadeve krhajo. V Celju je zdaj bolje kot pred časom. Ker se pogovarjamo z vodstvom ZD Celje. Pred kratkim smo imeli sestanek, v Celju je bil tudi zdravstveni minister. Razumem težave zdravstvenih domov, a hkrati se bo dostopnost do družinskih zdravnikov morala povečati. Ta se ni zmanjšala samo zaradi epidemije, ampak zato, ker so družinski zdravniki leta opozarjali, da ne morejo opraviti sto pregledov na dan, a jih nihče ni slišal. Če so ambulate zaprte, gre za »divjaške« posege, ki rodijo neopredeljene bolnike. S tem so kršene njihove ustavne pravice. V Celju se pogovarjamo, imamo podobno stališče, da urgentni zdravniki ne morejo po svoji želji delati v zdravstvenem domu, njihovo delovno mesto je na urgenci, ki ima tudi službo nujne medicinske pomoči, kjer delajo družinski zdravniki. ZD Celje je korektno pripravljen prevzeti sedemdeset odstotkov terminov. Urgentni zdravniki »pokrivajo« teren, enote za bolezni, poškodbe. Specialisti so usmerjeni v ambulate, kajti tam lahko pregledajo bolnike, ki se zaradi poslabšanja stanja znajdejo na urgenci.

Veliko se govori o reorganizaciji mreže nujne medicinske pomoči. Občine, ki so ustanoviteljice zdravstvenih domov, se s tem ne strinjajo, saj naj bi dežurne ambulate ponekod ukini, kar bi podaljšalo čas prihoda reševalcev na kraj.

Veliko je strašenja z ukinjanjem dežurnih ambulant. Mreža NMP mora biti takšna, da je odzivni čas strokovno sprejemljiv. Vprašanje je, ali mora biti res v vsakem reševalnem vozilu zdravnik. V nekaterih državah tega sploh ne poznajo. Na Dunaju so v reševalnem vozilu samo tehniki, ki so voženi z videopovezavo, telefoni. Ponekod lahko dajejo tudi do dvajset zdravil na terenu, kar pri nas ne obstaja, saj zdravila pri nas daje samo zdravnik. Tudi v Sloveniji bi moral biti urejen prenos kompetenc, saj zdravnikov ni dovolj. Pred dvajsetimi leti sem bil na svetovnem tekmovanju iz urgentnih ekip in večina ni imela zdravnika. Najboljše so bile ravno ekipe, v katerih so bili le zdravstveni tehniki. Toda stanje pri nas je tudi posledica zdravniške »fovšije« oziroma tega, da se zdravniki ne strinjajo s prenosom kompetenc. Zato je to strašenje z ukinjanjem ambulant odveč. Tudi jaz si ne želim doživeti srčnega infarkta

v Logarski dolini in čakati rešilca. Strah je razumljiv, toda urediti je treba tako, da bo odzivni čas strokovno sprejemljiv, pri čemer ni potrebe, da je povsod dežurni zdravnik. Res je, da je sistem storil kar nekaj napak v preteklosti v odnosu do urgentnih zdravnikov, saj jim ni dovoljeval delati na urgencah, ampak jih je omejeval na reševalna vozila. Urgentni zdravniki so specialisti, njihovo delovno mesto je urgencia.

V UCC je septembra prišlo do zamenjave bolnikov. Komisija ministrstva, ki je opravljala nadzor, je ugotovila, da je do tega prišlo pri triazi.

Triazni prostor, kjer naj bi se zamenjava zgodila in kjer sta bili naša medicinska sestra ter spremljevalka bolnikov iz rešilca, je majhen. Ne

mogoče je, da bi tam ugotovili, kdo je napačno mapo odložil ali dodal bolniku. Ne umikamo se pred odgovornostjo, a menim, da je deljena. Še vedno sočustvujem z družinama bolnikov, še enkrat se jima opravičujem. Mi moramo zdaj popraviti sistem. Sprejeli smo – in še bomo – kolektivne ukrepe, nekatere smo poostri, od identifikacije do tega, da ne bi vozili dveh bolnikov v enem reševalnem vozilu in da bi nepogovorljive bolnike identificirali s pomočjo svojcev ...

Je težava, ker bolnike predvsem iz domov pripeljejo na urgenco, svojci pa pogosto ne pridejo tja?

Tudi. Ko bolnik ne more komunicirati, se lahko zgodijo najbolj bizarne stvari. Vendar ni smisel pometanje pod preprogo, ampak ureditev sistema, da se kaj podobnega nikoli več ne bi zgodilo. Če bomo za vsakega, za katerega nimamo identifikacije, obvezali izvajalce, naj pokličejo svojce, bo teh dogodkov manj ali jih ne bo.

Zadevo preiskuje tudi policija. Lahko se zgodi, da bo ovadena medicinska sestra z urgence, ki je, kot smo izvedeli, ena najbolj predanih sester v bolnišnici. Ni pošteno, da bi prevzela krivdo zaradi sistemske napake.

Sem nasprotnik individualnega linča za napako, ki je sistemske narave. Ne moremo vplivati na organe pregona, tožilstvo bo odločilo, ali bo vložilo ovadbo ali ne. Če bi se to zgodilo, zagotavljam, da delavka, ki je med 2081 zaposlenih v bolnišnici res ena najbolj pridnih, ne bo prepuščena sama sebi. Bolnišnica ji bo z vsemi pravnimi sredstvi stala ob strani. Napaka namreč nikakor ni storjena zaradi malomarnosti, ampak je posledica sistemskega »učinka domin«. In tu bo družba pokazala, da pri tem ne smemo linčati posameznika. Nadzor ni pokazal individualne krivde. Osnovni strah, ki ga imajo zaposleni, ko gredo na najbolj odgovorna delovišča, je, da bi nekemu naredili krivico. Če se bo pokazalo, da bo sistem zaradi sistemske napake obtožil posameznico, bomo storili ravno to: linčali. Potem smo lahko prepričani, da bodo takšni primeri ostali skriti. Pri kolektivni odgovornosti pa ne gre za skrivanje, ampak za ukrepe, da se takšna stvar nikoli več ne bi ponovila.

Ste temu sledili tudi pri primeru na radiologiji?

Že preden so me novembra imenovali za v. d. direktorja, je bilo pripravljeno poročilo o radiologiji, ki je pokazalo, da so radiologi opravljali delo,

ki spada v podjemno delo, v rednem delovnem času, kar pomeni plačevanje storitev na dva načina, kar je popolnoma nesprejemljivo. Posvetovali smo se s pravniki, ki so dejali, da gre za resen prekršek. Radiologom smo izrekli opozorilo pred koncem delovnega razmerja, jim naložili obveznost vrnitve denarja. Zadevo smo rešili, naredili so napako, jo priznali, denar so vrnili. Dobili so jasno sporočilo: tako se pri nas ne dela.

Zaposleni vas poznajo tudi kot »zafkanta«, a brutalno iskrenega. So presenečeni, ko vas vidijo strogega?

Tisti, ki me dobro poznajo, vedo, da sem strog. Ko delamo, delamo s polno paro. Nisem brezmadežen, tudi jaz sem storil kakšno napako, kdo ve, morda bom zaradi katere tudi kdaj »odletel«. Bolnišnica pomaga 330 tisoč ljudem, zanje smo tukaj. To delo ni šala. Resno ga jemljem. Da, sem tudi »zafkant«, se nasmejim, ampak ko delamo – delamo. In to pošteno. Če je čas, da sedeš, si spočij. Nimam rad izgovorov. Zaposlenim sem dejal, da če vidim, da se nekdo prijavi s kartico, da je v bolnišnici, v resnici pa v tistem času dela pri zasebniku – sledi odpoved. Nabavili smo tudi alkateste za preverjanje psihofizičnega stanja ... Jasna navodila so tudi, da če zdravnika nekje

»V Celju smo se, tudi z županom, pogovarjali o možnosti medicinske fakultete. Krovna organizacija bi bila v Salzburgu, študij bi bil v Celju. Prizadevam si, da bi te dni napisali pismo o nameri. Lovimo oktober 2023. Optimistično, kajne? Nebo je meja! Potrebni so samo volja, želja in pogum. Nekoč boste pogledali sem in tu bo klinični center!«

potrebujejo, da se mora odzvati takoj. Najhujši greh je, če ne prideš takoj na pomoč. Zdravstvo je področje, kjer je delo odgovorno. Poudarjam, da devetdeset odstotkov ljudi dela dobro, se trudi, potem pa morda »vpade« eden, ki zaradi svoje malomarnosti stori napako. Bom takšnega branil? Ne bom. A bom stal ob strani vsakomur, ki dela pošteno in odgovorno, pa se zgodi neprijetnost. Zgodi se, da napišeš napačna zdravila, a da ne prideš na pomoč, ko te potrebujejo – tega ne bom nikoli dopustil.

Znani ste tudi po tem, da ...
... sem malo nor? (smeh)

Ne, ampak po tem, da ne verjamete, da se »nekaj ne da«, še posebej če gre za nove ideje. Se vam zdi, da se vas kdo boji zaradi tega, zdaj ko vodite bolnišnico?

Ne bi rekel, da se me bojijo. Se pa marsikdo boji konkurence. V Celju odpiramo kardiokirurgijo, nevrokirurgijo ...

Se potem bojijo, da bodo novi programi Celju prinesli več denarja, ne samo večjim centrom?

Da. Če gledate logično, bolnišnica skrbi za 330 tisoč ljudi. To je malo manj, kot jih oskrbuje mariborska bolnišnica. Zakaj se torej naša bolnišnica ne bi smela razvijati? Pač rušimo tabuje. Govorim o programih za prebivalce naše regije. Zakaj bi morali nekje drugje čakati, če lahko nekatere programe izvajamo v Celju? Samo to si želimo, da nam drugi ne bi nagajali. Svoje zdravnike želimo dodatno izobraziti, ne bežimo od Ljubljane, Maribora, saj nas izobražujejo tamkajšnji specialisti. Če hočemo obdržati mlade zdravnike, jim moramo dati možnost dela v vrhunski medicini. Slovenija je naša domovina, če nam strokovnjaki odidejo v tujino, bomo postali Etiopija. Obdržali jih bomo z razvojem novih

metod. In v Ljubljani zatem tudi vidijo, da ko pridejo tja naši specializanti, znajo delati vse. Zakaj? Ker smo jim dali možnost.

Je v bolnišnici kdaj težava, da starejši specialisti mladim ne dajo toliko priložnosti?

To se vidi na nekaterih oddelkih. Včasih zdravnik ni zaslužil veliko, ampak nihče ga ni tožil in dobil je plačo ne glede na to, ali je delal dve uri ali osem ur. Ti časi so minili. Nekaterim se takšno mišljenje iz preteklosti zdaj maščuje, ker niso vlagali v odnose z mladimi. Če mlademu ne daš priložnosti, ne dobiš pomoči, ko jo potrebuješ. Mladi imajo občutek lojalnosti, vendar so otroci sveta, ne samo Slovenije, pri njih je treba okrepiti pripadnost regiji. V medicini je zelo močna pripadnost mentorju. Zato moraš kot mentor k mladim pristopiti pazljivo. Nisem pristaš prilizovanja, ker tako vzgojimo mevžo. Ravno zdaj sodelujem s specializantom, v njegovih očeh vidim sebe, ko sem začenjal delati. Takšnemu človeku moraš dati priložnost.

Je novogradnja priložnost, ki daje marsikomu motivacijo?

Ljudje bi morali biti na novogradnjo ponosni. Sploh če bi vedeli, kako smo v času epidemije delali na urgenci, nad katero so takrat urejali

nadstropja. Gradbeniki so vrtali 24 ur na dan, ker je bilo to nujno, drugače bi morali gradbena dela ustaviti, s čimer bi se ustavilo financiranje. Predstavljajte si, kako je bilo to slišati v najhujšem obdobju epidemije. Naši mladi specializanti so delali s sluškami na ušesih. Ponosen sem nanje in sem jim hvaležen, saj so nas v najhujših trenutkih rešili, ker so se žrtvovali in delali v nemogočih razmerah. Da, v Celju raste nova bolnišnica za naslednjih sto let. Novogradnja je najpomembnejši projekt bolnišnice. 16. januarja bo del do zdaj zgrajene stavbe odprl svoja vrata, imamo najodobnejši heliport v Sloveniji, ki je urejen tudi za vojaške helikoptere. Pri delih ne prihaja do zastojev, imamo odobren sklep za naslednjih 25 milijonov evrov, kar pomeni drugo fazo del in opremo treh nadstropij. Kmalu se bodo selili oddelki kardiologije, ORL in IT. Imeli bomo uporabne prostore, več postelj. Ne samo to, februarja bomo odprli tudi nov pulmološki oddelek. Vse to nam daje optimizem, tudi mladim, ki se prijavljajo na razpise. Če se pred leti na razpis za radiološkega inženirja ni prijavil skoraj nihče, se jih je na zadnjega za pet delovnih mest prijavilo dvanajst.

Mladi vidijo, da postaja celjska bolnišnica vedno bolj sodobna. V razvoju rušite tabuje v medicini. Se vam uresničujejo želje?

Da. Celjska bolnišnica je največja med manjšimi, je neklinična bolnica, kar je slabo in dobro. Slabo zato, ker se moramo za vsako terciarno dejavnost boriti, in dobro, ker rastemo in to rojeva motivacijo, medtem ko se v kliničnih centrih odnosi hitro skalijo. Pri nas so kljub krizi v času epidemije zaposleni videli vizijo. Nova stavba nas bo prostorsko razbremenila. Spomnim se, da smo v dveh letih objavili razpis za 55 medicinskih sester. Prijavili sta se dve. Zdaj se jih je na en razpis prijavilo 23. Ljudje vidijo, da se nekaj spreminja na bolje.

Foto: Andraž Purg

»Najhujši greh je, če ne prideš takoj na pomoč! Zdravstvo je področje, kjer je delo odgovorno. Poudarjam, da devetdeset odstotkov ljudi dela dobro, se trudi in potem morda »vpade« eden, ki zaradi svoje malomarnosti stori napako. Bom takšnega branil? Ne bom. A bom stal ob strani vsakomur, ki dela pošteno in odgovorno, pa se zgodi neprijetnost. Zgodi se, da napišeš napačna zdravila, a da ne prideš na pomoč, ko te potrebujejo – tega ne bom nikoli dopustil.«

Ob fotografijah, ki so bile novembra in decembra lani razstavljene v Železarskem muzeju Štore. (Foto: Andraž Purg)

»Zelo velike fotografije naredijo hiter in močan vtis, treba jih je gledati od daleč, a pogosto gredo gledalci hitro mimo. Če kot fotograf želiš, da si bo nekdo vzel čas, da se bo poglobil v posamezen posnetek, lahko v velik okvir namestiš majhno fotografijo. Ta trik gledalca spodbudi, da se fotografiji približa in si jo natančneje ogleda.«

Mojstrica fotografije Andreja Ravnak

»Za dober posnetek ni treba okoli sveta«

Dolgo ni želela v Toskano, saj je bila prepričana, da so tam številni fotografski navdušenci v svoj objektiv ujeli že vse, kar se je ujeti dalo. Nato je pred desetletjem za nagrado prejela fotografsko potovanje v to italijansko pokrajino. Takrat je spoznala, da ni nič narobe, če priljubljeni kotički po svetu pritegnejo veliko obiskovalcev, željnih dobre fotografske izkušnje. »Ne glede na število fotografov namreč vsak naredi drugačno fotografijo. Vsak vidi po svoje, vsak ima drugačno opremo, vsak drugače obdela posnetek,« pojasnjuje ustvarjalka, katere življenje je med drugim prepredeno še z arhitekturo, s pisanjem, z oblikovanjem in s predajanjem znanja drugim.

TINA STRMČNIK

Idej za motive posnetkov ji nikoli ne zmanjka, preizkuša se v vseh zvrsteh fotografije. V Železarskem muzeju Štore se je pred kratkim predstavila na samostojni razstavi z naslovom Jaz, zemlja, kjer so bile v ospredju fotografije kmetijske krajine. Je namreč otrok podeželja. Na deželi je živela vrsto let, šele v zadnjem času jo je življenje pripeljalo v mestno okolje. »Moje srce in duša sta ostala v naravi, tam se dobro počutim. Ko hodim s kolegi na fotografske potepe, sem najbolj srečna, ko smo sredi kakšne pokrajine. Čeprav so mesta in ljudje hvaležni motivi, me še daleč ne nagovarjajo tako močno, kot me nagovarjata narava in moja povezanost z njo,« je povedala.

Zadnjih nekaj let jo še posebej navdušujejo prizori romantično valovite krajine v Toskani, Provansi in na Moravskem, kjer so griči prepredeni s polji. Zaljubila se je v krivulje in druge oblike, ki jih v naravi ustvarjata dež in veter, svoje pa doda še kmetijska dejavnost. Ob ogledu fotografij dobijo gledalci različne predstave. Hribčki se včasih zdijo, kot bi jih kdo nabrizgal z vrečko za smetano, na drugi fotografiji polja spominjajo na letočo preprogo. V počesanih teksturah lahko morda zasledimo podobnost s

konjsko žimo. »Ljudje smo res takšni, da v vsaki fotografiji odkrijemo kaj svojega,« pravi ustvarjalka.

Arhitekturni prispevek družbi

Kot najstnica ni točno vedela, kaj bo v življenju počela, a je hitro prepoznala, da je ustvarjalna. Navdušila jo je arhitektura in po koncu študija je sodelovala z različnimi projektantskimi in gradbenimi podjetji. Ko so za projektivne biroje nastopili težki časi, se je, prepričana, da so nova znanja vedno dobrodošla, saj gradijo človeka, zaposlila v podjetju, ki se je ukvarjalo z avtobusnimi prevozi doma in v tujini. Tudi ko sta bila v ospredju načrtovanje potovanj in logistika, stika z arhitekturo ni povsem izgubila.

Pojasnila je, da so arhitekturni projekti vedno plod sodelovanja velike ekipe. Svoj prispevek je doslej kot

arhitektka med drugim pustila pri načrtovanju nekaterih blokov v celjski Novi vasi in pri zasnovi podstrešja na I. gimnaziji. V domačem Vojniku je sodelovala pri načrtovanju novogradnje vrtca, telovadnice ob osnovni šoli, pri projektiranju nadstreška nad poslovilno vežico in pri načrtovanju vrtca na Frankolovem. Ker je vpeta predvsem v snovanje javnih zgradb, ji veliko pomeni, da s svojim delom prispeva k družbi. Že nekaj časa piše tudi prispevke za revije o arhitekturi in gradnji. Trenutno ustvarja za revijo Eko hiša & stil.

Zdravilo za slab spomin

Fotografiranje se ji je od nekdaj zdelo dober način za beleženje spominov na trenutke življenja. »Sem silno pozabljiva. Za lažjo orientacijo, katerega leta se je kaj zgodilo, poriskam po fotografijah,« je iskrena.

Njena najljubša portretna fotografija prikazuje dve prijateljici violinistki v njunem najljubšem skrivnem kotičku. (Foto: Andreja Ravnak)

Toskana v prvih jutranjih žarkih (Foto: Andreja Ravnak)

Kamarške konje je v svoj objektiv na enem od izletov z revijo Digitalna kamera takole ujela v Provansi. (Foto: Andreja Ravnak)

Mojstrica fotografije svoje znanje rada deli z drugimi. Med drugim je mentorica fotografskega krožka Univerze za tretje življenjsko obdobje pri Osrednji knjižnici Celje. Velikokrat predava dijakom, ki v tamkajšnji šoli za hortikulturo in vizualne umetnosti obiskujejo program fotografski tehnik.

Doma ima ogromno omaro debelih albumov.

Pred približno desetletjem je poslovni partner ob ogledu njenih del izpostavil, da ima oko za fotografiranje, in jo povabil v Društvo fotografov Svita. »Prej me je pri pritiskanju na sprožilec aparata vodilo to, da so bili posnetki lepi in všeč mojemu okusu. Odkar sem se pridružila društvu, me je nagovorilo še umetniško področje. Spoznala sem, da sem ves čas imela smisel za kompozicijo. Ob srkanju znanja od starejših kolegov, ki komentirajo posnetke, in ob obisku predavanj sem začela rasti tudi na drugih področjih. Ogromen vpliv name ima bolj analitičen pogled na vse vidne vtise, ki jih dobivam v svoji okolici. Kilometrina je bistvena.«

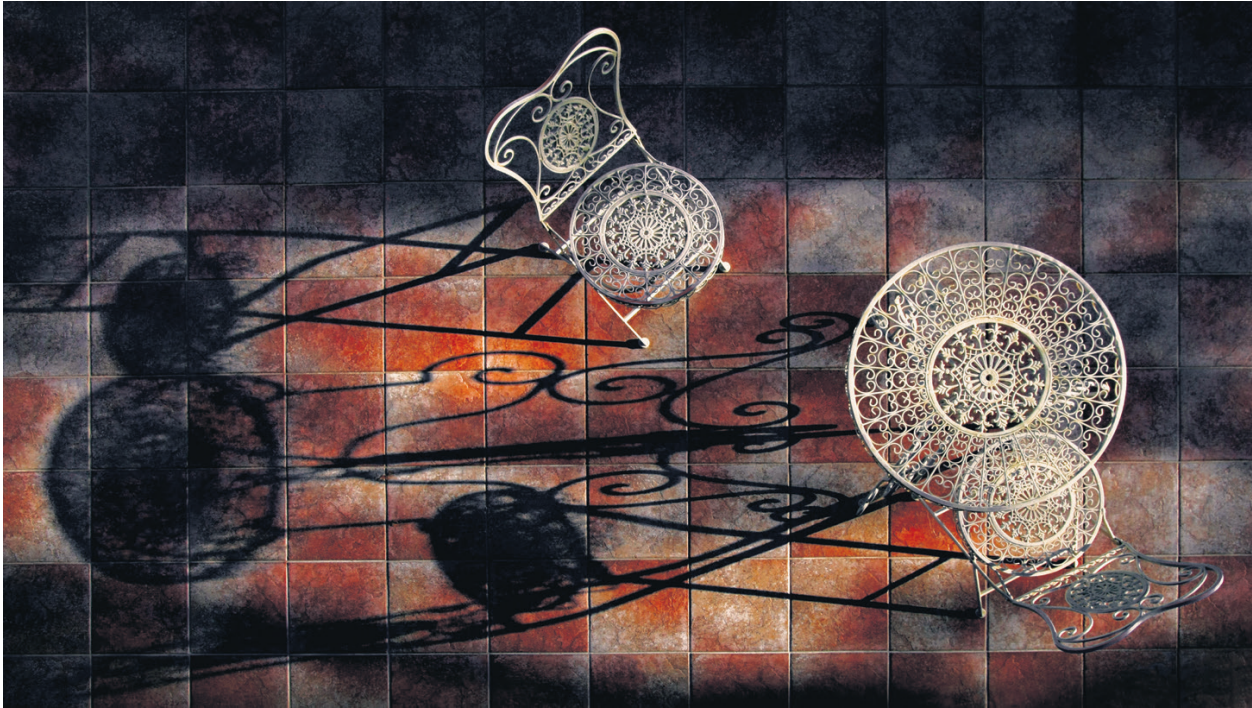
Spoznavanje fotografskega ustvarjanja, ki presega zgolj lepote ujetih trenutkov za družinski album, jo je nagovorilo k pošiljanju del na mednarodne natečaje. To je dober način, da avtor dobi povratno informacijo, ali so njegovi posnetki opaženi. »Če so fotografije opažene, to pomeni, da ustvarjaš v pravi smeri,« pravi ustvarjalka, ki se lahko pohvali s kopico nagrad. Med drugim je na klubskem svetovnem prvenstvu v Parizu osvojila zlato medaljo za posamično fotografijo, na celjskem mednarodnem salonu je prejela zlato medaljo in zlat prstan. Njeno delo so na tekmovanju v Abu Dabiju, kamor

je bila tudi povabljen, nagradili še s srebrno medaljo s pokalom. Od leta 2021 se ponaša z nazivom mojstrica fotografije. Organizatorji domačih in mednarodnih fotografskih razstav jo večkrat povabijo za članico žirije.

Rana ura – zlata svetloba

Pri reviji Digitalna Kamera opravlja delo urednice fotografije, med drugim se podpisuje pod strokovne prispevke, prispevke o testiranju opreme, včasih tudi pod uvodnike. Nekaj let po prvem obisku Toskane jo je urednik omenjene revije Igor Rosina povabil, da bi se podobnemu potovanju pridružila kot voznica kombija z drugimi udeleženci. Odkar je povabilo sprejela, to gričevnato območje redno obiskuje.

Tovrstni fotopotepi so skrbno pripravljene in organizatorji že vnaprej določijo točke, kjer je narava še posebej privlačna. Ena od značilnost takšnih izletov je zgodnje bujenje. Da bi fotografski navdušenci ujeli zlato jutranjo svetlobo prvih sončnih žarkov, mora-

Fotografijo z naslovom Grenko-sladka simfonija, ki ji je prinesla prve fotografske nagrade, je posnela z domačega balkona. (Foto: Andreja Ravnak)

jo na »kraj zločina« prispeti še v temi. Rana ura ni zagotovilo, da bodo na priljubljenem kraju prvi. Ponavadi je tam že cela vrsta lovcev na dobre posnetke. Vsak ima zanje pripravljeno tehnološko dovršeno opremo. A tudi teleobjektivi ne delajo čudežev. Včasih je za presežek treba splezati na streho kombija ali še kam drugam, v sme-hu pojasni sogovornica.

Več kot le slike na steni

Obiskovalci razstave Jaz, zemlja so lahko tik pred prelomom leta med drugim uživali v posnetkih valovitih žitnih ali sivkininih polj, občudovali so lahko nešteto odtenkov zemlje, a tudi skrivnostnih meglic. Zanimivo je, da je Andreja Ravnak, ki ima za seboj že kar nekaj razstav, nekatere motive prenesla tudi na posteljnino in okrasne blazine, torej na uporabne izdelke. »Za vsako stran blazin sem izbrala drugačne motive z drugimi prevladujočimi barvami. Če blazine obrnemo, v prostoru ustvarimo drugačno vzdušje. Kot arhitektka vem, da lahko utrip prostora na hitro spremeniš s spremembo dodatkov,«

»Nagrade za fotografije so pokazatelj, da delaš dobro. Obstaja tudi zanka, saj na razpisih že vrsto let dajejo prednost nekaterim slogom posnetkov. Neskončno sodelovanje na razpisih lahko prispeva k temu, da ustvarjaš več posnetkov, ki imajo možnost za nagrade, a pozabiš razvijati svoj slog.«

Za prihodnje razstave ima še druge ideje. Med drugim razmišlja o projektih zahtevajo razširjen krog sodelavcev, več dela in večji denarni vložek, je dejala in dodala, da bo morda kdaj na vrsto prišlo tudi to.

Lepota na vsakem koraku

Po njenih besedah za dobro podobo ni treba okoli sveta, treba je le videti. Marsikdo namreč zmotno misli, da se fotografski presežki skrivajo le na oddaljeni Islandiji ali v Avstraliji. »S tem, kam vse bi ljudje radi šli, da bi fotografirali, a zaradi pomanjkanja denarja tega ne morejo, je povezanih kup travm. Svet je čudovit, marsikje nas čaka ogromno lepega. A svet je lep povsod, tudi za domačim vogalom.«

To je dokazala tudi fotografija z naslovom Bitter sweet symphony (Grenko-sladka simfonija), ki jo je Andreja Ravnak posnela kar z domačega balkona. S posnetkom je ovekovečila mizico in dva kovinska stolčka, ki so stali na terasi in okoli katerih so nastale zanimive sence. Za fotografijo, ki je nastala, ne da bi avtorica zapustila domačo hišo, je prejela več nagrad.

Ker ima rada pohodništvo, navdihujoče posnetke ustvarja tudi med vzponi na bližnje in nekoliko bolj oddaljene vrhove. Takrat ji tudi s pomočjo pametnega telefona uspe ujeti tisto, česar drugi morda sploh ne opazijo. »Ko začneš svet okoli sebe odkrivati skozi fotografski objektiv, začneš nanj gledati drugače. Iščeš to, kar želiš prikazati na fotografiji. In dojemanje okolice niti pod razno ni več enako kot prej,« je zaključila.

»Za dobro fotografijo je treba znati videti, gledati, treba si je vzeti čas. Danes pa smo ljudje navajeni, da vsebine preskakujemo že po nekaj sekundah.«

Na zadnji samostojni razstavi njenih del so bile podobe Toskane in Provance ujete tudi na posteljnino in okrasne blazine. (Foto: Andraž Purg)

»Ruska vojska ima vse podatke o vojaških obveznikih analogne, zato traja nekaj časa, da posameznika najdejo in vpokličejo.«

»Ni preprosto, če moraš pri petinštiridesetih letih popolnoma spremeniti svoje življenje.«

Jevgenij Drapiko je z družino v Slovenske Konjice pripotoval junija lani.

Novi Konjičan Jevgenij Drapiko

Termonuklearni fizik na delu v Sloveniji

Zgodba se je začela na vzhodu Kazahstana. Tam se je Jevgenij Drapiko rodil in izšolal, nato se je odpravil na študij v Sibirijo, v Tomsk. Tam je doktoriral iz eksperimentalne fizike. Preden se je odpravil v Moskvo, je tri leta živel še na Japonskem. V ruski prestolnici je nato kupil stanovanje in imel dobro službo, a mu je načrte prekinil ruski napad na Ukrajino. Zaposlen je bil v vojaškem oddelku na univerzi in je hkrati tudi častnik v ruski vojski, zato se je odločil, da bo, namesto da bi čakal na vpoklic, Rusijo zapustil.

JANŽE FRIC

Lani poleti je tako Jevgenij Drapiko z družino prišel v Slovenijo, natančneje v Slovenske Konjice. Zaposlen je v podjetju Cosylab v Ljubljani, ki sodeluje v projektu Iter, katerega cilj je izdelava jedrskega fuzijskega reaktorja.

Dolga pot v Konjice

Vojna v Ukrajini se je začela 24. februarja lani. Jevgenij je z družino prispel v Slovenske Konjice šele junija. To pomeni, da je potreboval skoraj štiri mesece, da je uredil vse potrebno, preden je lahko odpotoval. Ko je bila Rusija izključena iz mednarodnega bančnega sistema, je Jevgenij odprl bančni račun v Kazahstanu, kar mu je vzelo dva tedna. A se je tudi ta možnost hitro zaprla, zato je na koncu denar iz ruskih bank prenašal s pomočjo kriptovalut.

Tudi potovanje do Slovenije ni bilo preprosto, saj so morali z družino potovati skozi Carigrad, kjer so tudi prenočili, in od tam do Ljubljane. Čeprav je sogovorniku Slovenija zelo

del poti izpostavil potovanje z avtobusom od Ljubljane do Slovenskih Konjic.

»Najprej štalca, potem kravca«

Preden je zapustil Moskvo, si je v Sloveniji našel delo. Ker je s podjetjem Cosylab že sodeloval, se je tam pozanimal o možnosti zaposlitve. »Najprej so me v Cosylabovi kadrovske

službi odslovili, a ko sem poklical tiste, ki sem jih v podjetju poznal, so si premislili in mi sporočili, da me bodo veselili,« je povsem slovensko izkušnjo iskanja zaposlitve opisal Jevgenij Drapiko.

Ko si je zagotovil delo, je bilo treba najti stanovanje in predvsem najemodajalca, ki je pripravljen oddajati tujcu. Tako se je krog okoli

»Vse, kar vidimo okoli sebe, ta naš lep svet, vse je stranski produkt fuzijskih reakcij.«

Ljubljane večal, dokler ni našel ustreznega stanovanja v Slovenskih Konjicah. »Sosedji so izjemno prijazni. Ko nisem mogel uporabljati svojega avta, saj ga nisem mogel registrirati, so mi posodili svojega,« je opisal izkušnje z

»V Sloveniji se počutim ... Ne kot doma, je pa blizu.«

njimi. Priskočijo mu tudi na pomoč, še posebej ko ima opravka s slovenščino.

Fuzija in fizika

Levji delež pogovora je bil namenjen njegovemu delu pri projektu Iter, torej termonuklearni fiziki. Iter je bila sprva kratica, ki je pomenila International Thermonuclear Experimental Reactor, a so ta pomen kasneje opustili, ime Iter pa je ostalo. Popolnoma poenostavljeno gre pri fuzijskih reakcijah, s katerimi se sogovornik ukvarja, za združitev dveh vodikovih izoto-

pov, pri kateri nastanejo helij, energija in malo radiacije.

Cilj projekta je gradnja jedrskega fuzijskega reaktorja, ki bo stal v Franciji. Zanj se ocenjuje, da bi naj bil drugi najdražji znanstveni projekt, in sicer takoj za Mednarodno vesoljsko postajo. »Te stvari nimajo končne cene, ker projekti trajajo tako zelo dolgo,« je še dodal.

Reaktor, pri gradnji katerega med drugim sodelujejo Evropska unija, ZDA, Rusija in Kitajska, bo dokazal, da lahko tudi ljudje poustvarimo reakcijo, ki jo lahko vidimo vsak dan. To je tista, ki se neprestano dogaja v našem soncu in v vseh drugih zvezdah. Ta tehnologija bo, ko bo enkrat končana, človeštvu prinesla okoljsko varen, široko uporaben in praktično neizčrpen vir električne energije.

V družbi je vedno prisoten strah, ko se pogovarjamo o jedrski energiji. Od radioaktivnih odpadkov, kot jih poznamo iz trenutnih jedrskih reaktorjev, do jedrskega orožja in možnosti jedrske nesreče. A Jevgenij miri, saj odpadki pri tej reakciji ne nastajajo. Prav tako ni možnosti za nesrečo, saj je reaktor tako občutljiv, da če gre pri tej fuziji kaj narobe, se sam ugasne oziroma umre, kot se je izrazil. Prav tako ne bo mogoče te tehnologije uporabiti za izdelavo orožja, tako da je njegovo delo »etično neoporečno«.

Zaradi vojne predčasno od doma

Glavni razlog, da je Jevgenij z družino v Sloveniji, je ruski napad na Ukrajino. Čeprav si je vedno želel živeti še kje drugje, ne samo v Rusiji, ga je vojna v Ukrajini predčasno pregnala

od doma. Med pogovorom je vojno največkrat poimenoval kar »stranek«. »Ko si otrok, misliš, da je tvoja država najboljša. Kasneje ugotoviš, ko živiš nekje drugje, da to ni res. Rusija ima še veliko trdega dela, da ne bo najslabša. Zdaj smo najbolj preklet narod na svetu,« je opisal. »To je prekletstvo za dve ali tri generacije,« se je dotaknil vojne.

Je tudi častnik v ruski vojski, a je to postal skoraj naključno. V Rusiji je namreč delal na vojaškem oddelku univerze, ker mu je to omogočilo, ironično, da je imel manjšo možnost, da bi ga vpoklicali na redno službo vojaškega roka. A manjša možnost za vpoklic velja le takrat, ko ni vojne.

Prosti čas

»V Sloveniji je vse. Pol ure iz Konjic že lahko deskam na Rogli, dve uri in sem na morju,« je razmišljal o Sloveniji in jo primerjal z Moskvo, kjer si po dveh urah vožnje še vedno v Moskvi. »Rad tudi plezam. Zdaj večinoma delam od doma, a ko sem se še razmehoma redno vozil v Ljubljano, sem tudi izkoristil tamkajšnji plezalni center, ki je bil v veliki meri tudi razlog, da sem se vozil tja, saj mi načeloma ni bilo treba,« je še povedal fizik, ki mu za plezanje prav pridejo okoliški hribi. Na vprašanje, ali si je Slovenijo že ogledal, je odgovoril, da je bil že povsod, ker je tako majhna. To niti ni presenetljivo za nekoga, ki je večino življenja preživel v največji državi na svetu.

Foto: Andraž Purg

Jevgenij med pogovorom ...

... in Jevgenij med razmislekom

Afričan Ibrahim Nouhoum o življenju na sončni strani Alp

»Gozd nas uči strpnega sobivanja«

V prostem času se najraje druži s knjigami, saj rad bere.

Devetnajst let je imel, ko se je Ibrahim Nohoum iz Malija z državno stipendijo odpravil na študij gozdarstva v Slovenijo, da bi se po opravljeni diplomi vrnil in pomagal pri pogozdovanju te afriške države. Vendar se to ni zgodilo. Priznava, da ga še vedno peče slaba vest, ker po uspešno končanem študiju ni pripravil kovčkov. Zaveda se, da si v Maliju, ki je že desetletja v primežu političnih in varnostnih negotovosti, ne bi mogel zagotoviti mirnega življenja. Tako že štiriinštirideset let nabira različne delovne izkušnje v Sloveniji, zdaj živi v Trnovljah pri Celju. A oddaljena domovina ostaja močno zasidrana v njegovem srcu.

BARABARA FURMAN

Leta 1979 je iz afriške države Mali v Slovenijo začela prihajati prva generacija študentov na študij agronomije in gozdarstva na Univerzo v Ljubljani. Med njimi je bil tudi Ibrahim Nouhoum. »Ob prihodu v novo okolje mi ni bilo lahko. Pogrešal sem družino. A sem hitro navezal nova poznanstva in tako lažje prebrodil domotožje. V študiju gozdarstva sem užival, imeli smo izvrstne profesorje, pridobili smo veliko znanja,« se univerzitetni diplomirani inženir gozdarstva spominja študentskih let. »Razlogov, da sem ostal v Sloveniji, je več. Prepričan sem bil, da si bom v tem okolju lahko ustvaril boljšo prihodnost. V Maliju si je zagotovo ne bi mogel. Še vedno imam slabo vest, ker mi je domovina finančno omogočila izobraževanje, jaz pa se nisem vrnil. Večina mojih kolegov se je, saj si je takratna oblast v Maliju prizadevala razvijati kmetijstvo in industrijo. A so kasnejši politični nemiri to preprečili. Mali še danes ostaja v primežu negotovih političnih in varnostnih razmer.«

Med študijem ga je mikala politika, bil je predsednik Društva afriških študentov v Sloveniji, podpredsednik Društva mednarodnega prijateljstva ter pobudnik projekta Afriški dnevi v Sloveniji.

Nemiri in revščina

Država Mali ima na zahodu afriške celine sicer odlične pogoje za razvoj kmetijstva in industrializacijo. »Moja domovina ima nasade bombaža, ki nudijo možnost za razvoj tekstilne industrije. Zaradi nasadov sladkorne pese so nastale tovarne sladkorja, zaradi pridelave arašidov oljarne. Pred

štirimi desetletji je kazalo, da se bo Mali začel izvijati iz revščine. A se žal ni. Poleg političnih izgedov dodaten nemir v državi povzročajo številne teroristične skupine. Mednarodna skupnost, vključno z Evropsko unijo, je sicer ostro obsodila teroristična dejanja, vendar učinkovitih rešitev za umiritev razmer ni našla. Prebivalci se zato še vedno množično preseljujejo v sosednje države, mladi nimajo nikakršne perspektive. To me žalosti. To me boli,« poudarja.

Od gozdarja do igralca

Po končanem študiju je Ibrahim nekaj časa delal v gozdnem gospodarstvu in med drugim pomagal pri sanaciji gozdov, predvsem iglavcev, ki jih je v osemdesetih letih močno poškodoval kisli dež, ki vsebuje emisije žveplovega dioksida in dušikovih oksidov. »Delo v gozdu me osrečuje, zato sem želel ostati v gozdarski stroki, a to ni bilo mogoče, saj so število zaposlenih v gozdarstvu pred tridesetimi leti začeli zmanjševati. Tako sem bil prisiljen iskati nove priložnosti za delo. In sem jih hitro tudi našel.«

Med drugim je sodeloval pri širjenju prodajne mreže časopisov Dnevnik in Nedeljski dnevnik po vsej Sloveniji. Dejaven je bil v Slovenski filantropiji – združenju za promocijo prostovoljstva, kjer je vodil različne delavnice in predstavitve. Med prvim slovenskim predsedovanjem Svetu Evropske unije leta 2008 je bil nacionalni koordinator za evropsko mrežo za boj proti revščini in socialni izključenosti. Nekaj delovnih izkušenj je nabral v gospodarstvu. V podjetju Titan Kamnik je bil pomočnik direktorja, zaposlen je bil tudi

v podjetju Genis Kranj. Zdaj je varnostnik, zaposlen v podjetju Prosignal.

Tudi v igralske vode se je podal, saj je nastopil v celovečernem filmu Rezervni deli v režiji Damjana Kozoleta ter filmu Na sončni strani Alp, ki ga je režiral Janez Burger. S številnimi priznanimi slovenskimi igralci je igral tudi v priljubljeni humoristični seriji Naša mala klinika. Lani je sodeloval v resničnostnem šovu Ljubezen po domače, kjer je pridobil naklonjenost Nade Zajc. »Snemanje oddaje je bilo nepozabno in prijetno doživetje. Očitno ima oddaja veliko gledanost, saj me mnogi še vedno prepoznajo na ulici. Hvaležen sem, da sem spoznal Nado, s katero še vedno ohranja stike.«

Mika ga politika

Ibrahim pravi, da je za Afričane značilno, da znajo pozornost opazovati, kaj se dogaja v družbi; kje se pojavljajo pereči

problemi in zakaj. »Politika me je začela nagovarjati že v študentskih letih, ko sem se kot predsednik Društva afriških študentov srečeval z nekaterimi politiki. Prav tako sem z velikim zanimanjem spremljal proces osamosvojitve Slovenije. Čeprav nisem Slovenec, sem bil ganjen in navdušen. To je izjemen dogodek za narod. Pred leti sem bil med ustanovitelji stranke TRS – stranke za trajnostni razvoj Slovenije pod vodstvom dr. Dušana Pluta, ki se je potem priključila Združenju Levici. Tako sem za to stranko pred osmimi leti v žalskem volilnem okraju kandidiral za poslanca. Preboj v parlament mi ni uspel, a stranka je dosegla dober rezultat. Pred lanskimi državnoborskimi sem se pridružil stranki Vesna in sem ponovno kandidiral za poslanca, a tokrat v šentjurskem volilnem okraju.«

Po njegovem mnenju je trajnostni razvoj tisti, ki zagotavlja dolgoročno učinkovite rešitve

in preboj v bolj pravično in uspešno družbo. »Pogosto opažam, da politiki ne vedo, kaj državljani želijo in potrebujejo. Zdi se, kot da med politično elito in državljani obstaja nepremostljiva vrzel. Politiki bi morali znati delovati po načelu politične modrosti. Želim si, da bi aktualna vlada v naslednjih letih uspela uresničiti načrtovane reforme, predvsem na področju zdravstva, ki drvi v zlom sistema. Gibanje Svoboda je na zadnjih volitvah prepričljivo zmagalo in si tako zagotovilo velik političen kapital, ki ga mora izkoristiti v dobrobit ljudi,« poudarja in se sprašuje, kako je mogoče, da se kljub obilici znanja in razvitim tehnologijam v globalnem svetu razmere nenehno zaostrujejo z novimi vojnimi žarišči in naraščajočo revščino,« dodaja.

Učiteljica narava

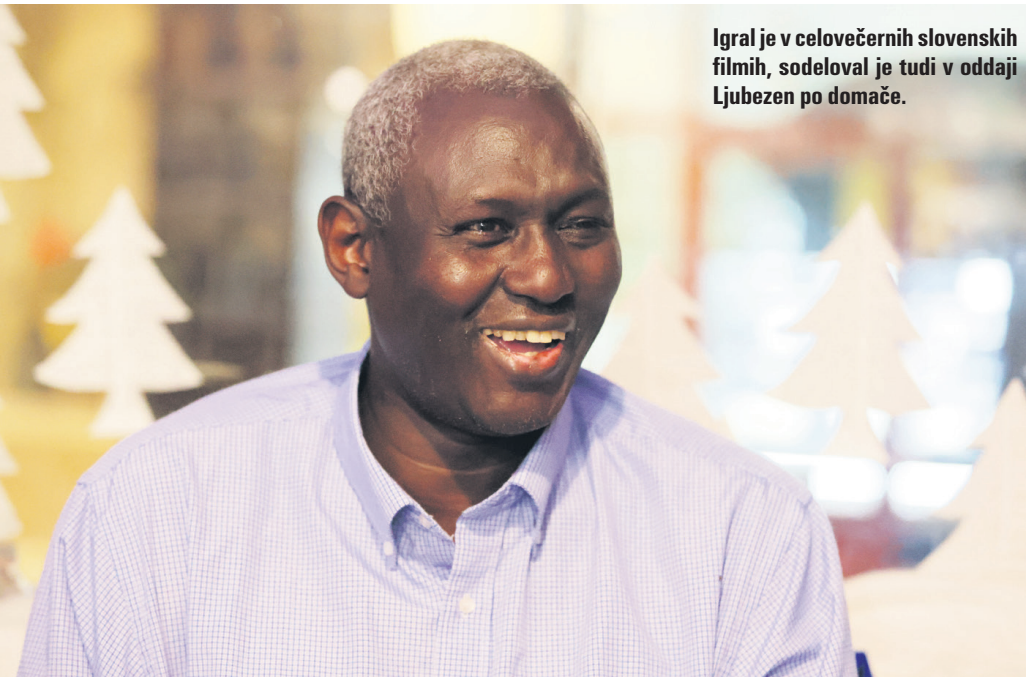
Zelo rad bere, zato pogosto zahaja v Osrednjo knjižnico

Celje, ki je, kot pravi, dobro založena z raznovrstno literaturo. »Branje me pomirja in širi moja obzorja. Od nekdaj sem vedoželjen. Zanima me marsikaj. Najpogosteje si sposojam knjige o psihologiji, zdravstvu in psihiatriji. Pa o zgodovini prav tako rad berem, tudi biografije izjemnih ljudi. Pogosto posegam po knjigah o naravi, gozdovih in gozdarstvu, zadnje čase me zanima gozdna pedagogika. Zelo vesel bi bil, če bi znanje o gozdu in naravi prenašal na mlade na kakšnih delavnicah.«

Žalosti ga, da v Sloveniji ne znamo medgeneracijsko sobivati. »Da starejši odhajajo v domove za ostarele, je zame kot Afričana povsem nesprejemljivo. Pravzaprav žalostno. V Maliju sem odraščal s starimi starši, saj v moji domovini sobivajo po tri ali štiri generacije. A v razvitem svetu, ki mu ponoreli ritem narekuje kapital in srednje generacije skoraj ves dan preživijo v službah, je to nemogoče.«

Meni, da bi se kot družba morali bistveno bolj zgledovati po inteligentni naravi, v kateri spoštljivo sobivajo različnosti. »V naravi vlada sodelovanje, gozd nas uči strpnega sobivanja. V gozdu večje drevo ščiti rast mladega drevesa. Ko staro drevo pade, obogati zemljo z minerali, ki so pomembni za rast in razvoj drugih dreves in podrastja. Kot vidite, zelo rad govorim o gozdu. S kakšnim veseljem in zadovoljstvom bi pomagal pri pogozdovanju svoje domovine! Zato si želim, da bi se razmere v Maliju naposled le umirile in bi bila ljudem vrnjena dostojanstvo in vera v boljši jutri. In bi lahko ponovno pripravil kovčke.«

Foto: SHERPA

Igral je v celovečernih slovenskih filmih, sodeloval je tudi v oddaji Ljubezen po domače.

Rok Lunaček in Štefan Kokalj iz priljubljene skupina Flirrt

»Tako kot niso vsi nasmehi dobri, tudi vse solze niso slabe«

Če ne bi ustvarjal glasbe, bi najbrž vihtel čopič v slikarskem ateljeju. A se je Rok Lunaček odločil za »flirtanje.« Priljubljena skupina Flirrt, ki je novembra z odmevnim koncertom obeležila 25 let delovanja, ga je izstrelila med najbolj prepoznavne glasbene izvajalce ter najbolj zaželene pisce besedil in glasbe pri nas. Podpisal se je pod več kot 400 glasbenih del, med katerimi je precej uspešnic, predvsem z romantičnim pridihom. Tisti, ki ga dobro poznajo, pravijo, da je pogosto raztresen, a pri ustvarjanju nadvse učinkovit. Genij pač, dodajo. Nekaj let je živel v Celju in se v knežje mesto, kot pravi, rad vrača.

BARBARA FURMAN

Zato sva se z Rokom Lunačkom dogovorila, da bova intervju naredila v enem od celjskih lokalov, z njim je prišel tudi kitarist v skupini Flirrt Štefan Kokalj, menda eden boljših nogometašev med glasbeniki.

Novinarji vas pogosto vabijo na intervjuje. Marsikaj vas sprašujejo. Vas o čem niso, a bi si želeli, da bi vas?

Rok: Morda si včasih želim, da bi mi zastavili vprašanje, na katero bi lahko podal bolj kritičen odgovor, a si hitro premislim. Kdo sem vendar jaz, da bi kritiziral in sodil, si mislim. Faza upornišva, ko sem bil jezen na ves svet, je za mano. Pisal sem pesmi o krivicah in bolečinah, a popolnoma ničesar nisem spremenil. (smeh) Strinjam se z izjavo pevca Bona iz skupine U2, ki je rekel, da ne moreš spremeniti sveta, lahko pa spremeniš svet v sebi. Zato si želim predvsem postati boljši človek. Očitno mi uspeva, saj imam okoli sebe veliko dobrih ljudi, eden od njih je Štefan.

Štefan, kako vi doživljate Roka?

Štefan: Rok je genij. Luciden je, zelo hitro in pronicljivo razmišlja. Porajajo se mu številne ideje. Včasih mu v skupini težko sledimo. In pogosto je tudi raztresen, zelo raztresen. (smeh) A je učinkovit pri delu. Zanj je prav tako značilno, da veliko govori. In veliko tudi pove. Čeprav je zelo uspešen glasbeni ustvarjalec, mu priljubljenost ni stopila v glavo, ostal je preprost. To mi veliko pomeni.

Kot avtor glasbe in besedila ste se podpisali pod številne uspešnice. Pišete tako za skupino Flirrt kot tudi za številne druge glasbenike. Ko ustvarjate za druge, sledite sebi ali pevcu, ki bo neko pesem interpretiral?

Rok: Ko pišem skladbo za Flirrt, je, kot bi kuhl kosilo s srcem, enkrat je bolj, drugič manj okusno.

(smeh) Ko pripravljam kosilo za druge, je prisotna rutina, vendar je mogoče čutiti tudi nekaj moje prisotnosti. To je obrt. Skušam se čim bolj približati izvajalcu. Lovim njegove občutke. Včasih sem bil navdušen nad tem, da znam ustvarjati glasbo za različne glasbene zvrsti, prihajalo je vedno več naročil, jaz pa sem želel ustreči vsem. Postal sem utrujen. A ne od glasbe, ampak od ljudi, ki mi osebno pač ne ustrezajo. V svetu glasbe je veliko egocentrikov. A je k sreči več dobrih ljudi. In s takšnimi zelo rad sodelujem.

S kom? Koga cenite na slovenski glasbeni sceni?

Rok: To je nehvaležno vprašanje.

nje, ker lahko nehote koga pozabim omeniti. Zagotovo cenim člane naše zasedbe Flirrt, glasbenega producenta Blaža Hribarja, glasbenega urednika Jureta Longyiko, Krešimirja Tomca, skupini Dan D in Patetico, prav tako Vlada Kreslina, zasedbo Mi2 in številne kantavtorje. Cenim tudi Zorana Predina, z njim bi rad kdaj posnel kakšno skladbo. Skupina Lačni Franz je bila v moji mladosti moj idol. Njena pesem Čakaj me mi je še posebej ljuba. Cenil sem tudi pokojnega Tomaža Pengova. Med pisce besedil cenim Marka Vuksanovića iz Avtomobilov in Draga Misleja Mefa. Imamo tudi veliko dobrih mlajših glasbenih izvajalcev. Zagotovo izstopa zasedba Joker Out. Izvrstna je. Je ravno dovolj spevna, a obenem tudi mistična in alternativna. Ima vsebino. Fantje odlično igrajo, vseč so mi njihovi videospoti

in grafična podoba. Vesel sem, da bodo prav oni letos zastopali Slovenijo na izboru za Pesem Evrovizije. Privoščim jim iz srca. Vsi se lahko nekaj naučimo od njih, tudi mi starejši. Tlakujejo namreč pot dobre slovenske glasbe vsem nam.

Štefan: Vesel sem, da imamo Flirrti in Joker Out nekaj skupnega. Tako v naši kot njihovi glasbi je prisotna zdrava romantika. Sicer pa fante iz zasedbe Joker Out dobro poznam že nekaj let, skupaj igramo nogomet. Občudujem jih, ker kljub izjemnemu uspehu in priljubljenosti ostajajo pristni in preprosti. Zato lahko dobro delujejo tudi kot skupina.

Kaj je najbolj pomembno za dobro sobivanje v glasbeni skupini?

Rok: Najlažje bi razmere v glasbeni skupini primerjal z nogometno ekipo. Nogometaši se v njej sicer lahko zamenjajo, a je kljub menjavam pomembno, da ostane ekipni duh.

»Vzgojeni smo bili v duhu, da je treba biti priden. Če boš priden, boš uspešen. Kaj sploh pomeni biti priden? Tega ne razumem. Mar pomeni biti priden to, da nekaj narediš tako, kot so ti rekli drugi? To je zame popolnoma zgrešeno. Bodi to, kar čutiš, da si. Kar te veseli, osrečuje, osmišlja, izpopolnjuje,« poudarja Rok Lunaček.

Negovati je treba občutek povezanosti in pripadnosti skupini.

Zanimivo, da navajate primerjavo z nogometnim klubom, čeprav menda sploh ne spremljate športa.

Rok: Vendar to ne pomeni, da nimam rad športa. Pred leti sem treniral rokomet. Koncepta spremljanja športa nisem nikoli ponotranjil, glede tega sem ostal čudak. Za razliko od mene Štefan zelo rad gleda nogomet. In tudi igra ga. Dober nogometaš je.

Štefan: Pretiravaš. (smeh) No, med glasbeniki, s katerimi igramo nogomet, nisem ravno slab. Glasbeniki imamo svoje nogometno moštvo in igramo za veselje. Pred leti sem tudi jaz treniral rokomet, a sem moral zaradi poškodbe kolena treninge končati.

Pogosto poslušate skladbe, ki ste jih ustvarili? Znete uživati v tem?

Rok: Večine pesmi se naposlušam že med ustvarjanjem. Ko gre skladba med ljudi, živi med njimi. Če jo seveda sprejmejo. In to je za avtorja največje zadovoljstvo.

Štefan: Vedno imam dober občutek, ko sem v kakšnem lokalu in slišim na radiu katero od naših skladb. Tudi ko se člani skupine Flirrt vozimo na nastope ali intervjuje, v avtu poslušamo našo glasbo.

Rok: Ob tem sem se spomnil na izjavo, ki jo je izrekel Bono iz skupine U2: »Glasba je kot klobasa. Odlična je za uživanje, ampak ne smeš vedeti, kako je bila narejena.« (smeh)

Kdo naredi glasbeno uspešnico – avtor glasbe ali občinstvo?

Z Rokom Lunačkom (desno) in s Štefanom Kokaljem smo se pogovarjali v Celju.

Tako kot v nogometni ekipi je tudi v glasbeni skupini pomemben ekipni duh, sta prepričana.

Skupina Flirrt je s številnimi uspešnicami ena bolj priljubljenih glasbenih zasedb pri nas. V skupini so poleg Roka in Štefana še Matjaž Ravnikar, Domen Malis in Klemen Bartol.

Rok Lunaček, vodja skupine Flirrt, pevec, besedilopisec, kantavtor, aranažer, producent.

Rok Lunaček: »Imel sem srečo, da sva bila z očetom tudi najboljša prijatelja. Že v mojih otroških letih sva presegla tisti klasičen vzgojnopokroviteljski odnos med očetom in sinom. Neizmerno hvaležen sem mu za to. Po njegovi smrti sem za nekaj časa izgubil motivacijo za glasbeno ustvarjanje. Dojel sem, da je bil oče gonilo moje ustvarjalnosti«.

Štefan: Avtor glasbe sicer lahko misli, da bo to, kar je ustvaril, uspešnica. Odgovor poda občinstvo. Poslušalci so tisti, ki skladbo povzdignejo v uspešnico ali ne.

Se pogosto zgodi, da predvidevate, da ste napisali hit, a potem pri poslušalcih pesem ni sprejeta in obratno?

Rok: Ko pišem za skupino Flirrt, se mi to pogosto dogaja. Prepričan sem bil, da bo uspešnica pesem Kako si kaj. A nisem mislil, da bo med poslušalci tako zelo dobro sprejeta pesem Ko leživa. Ko pišem za druge izvajalce, znam veliko bolje predvideti, katera skladba bo med ljudmi dobro sprejeta.

Mladi so pod nenehnimi dražljaji raznovrstnih vsebin na družbenih omrežjih. Njihova pozornost je razpršena, osredotočenost vedno bolj šibka. Sploh še znajo poslušati glasbo?

Rok: Še, še. To upam trditi, saj je tudi med feni naše glasbe veliko mladih, od 16. do 24. leta. Na družbenih omrežjih pozorno spremljamo podatke, kdo nas spremlja. Največ jih je sicer starih od 25 do 35 let, takoj za njimi je starostna skupina od 35 do 45 let. A zelo hitro jih dohiteva mlada generacija, ki prihaja na naše koncerte.

Ustvarjalci ste odvisni od navdiha. Ta pride in gre. Vas je kdaj strah, da bo povsem usahnil?

Rok: Lagal bi, če bi rekel, da strah ni prisoten. Nelagodni je občutek,

ko se ustvarjalna pipica zapre in ne veš, kdaj se bo ponovno odprla. Če sploh ... (smeh) Prav zdaj sem v takšnem obdobju. Ni panike, ker imajo ustvarjalni premori tudi svojevrstno draž. Sicer pa je ustvarjanje predvsem način življenja. Nenehno si v ustvarjalnem procesu. Ker življenje je navdih.

Navdihoval vas je tudi oče. Ne dolgo nazaj je umrl.

Rok: Imel sem to srečo, da sva bila z očetom najboljša prijatelja. Že v mojih otroških letih sva presegla klasičen vzgojnopokroviteljski ožji odnos med očetom in sinom. Neizmerno hvaležen sem mu za to. Po njegovi smrti sem za nekaj časa izgubil motivacijo za glasbeno ustvarjanje. Dojel sem, da je bil oče gonilo moje ustvarjalnosti. Bil je umetniška duša, ampak za razliko od mene ni imel nikakršne potrebe to javno razglašati. Bil je osmišljen človek. Sočuten. Prepoznal je stisko ljudi, marsikomu je pomagal. Zelo težko ga opišem z besedami. Očetu sem posvetil glasbeni triptih – Življenje je reka, Tvoje leto brez tebe in Med nekoč in danes. Prvi del triptiha je nastal, ko je oče zbolel, drugi del, ko sem še upal, da bo bolezen premagal, zadnji pesem pa sem napisal tik pred njegovo smrtjo. Vse te pesmi je slišal, preden se je za večno poslovil. Tik pred tem me je spodbujal, naj vendar že izdam album, ki je res obsežen av-

torski projekt in ga pripravljam že nekaj let. Obotavljam se, ker imam občutek, da še ni dovolj dober. Oče je hitro prepoznal moje dvome in negotovost, zato me je opogumljal. Pogosto sva se prepirala, kaj je dobro in kaj ni. Bil je moj dobronamerni kritik, svetovalec in prijatelj. Čeprav je umrl, v meni ostaja živ.

Mama, kot pravite, dlje časa ni mogla sprejeti, da se njen sin ukvarja z glasbo.

Rok: Pa saj ji danes tega ne zamerim več. Želela je, da bi si izbral poklic, ki bi mi zagotovil materialno varnost. In kakšno desetletje sem res opravljal različna dela, preizkušal sem se v različnih izzivih. A sem bil ob tem nesrečen. Zato sem se vrnil h glasbi.

Mama vam je omogočila srečanje z legendarno pevko Lepo Breno.

Rok: Da. (smeh) Joj, kako sem bil zaljubljen vanjo. Bil sem šestletni fantič, ko me je mama peljala na koncert Lepe Brene. Tam mi je dala poljub. Nekaj dni si sploh nisem umival obraza. (smeh) Pa saj jo imam še danes rad. Nekatere njene skladbe so mi všeč.

To pomlad boste dopolnili petinštirideset let, ki so prinesla številne izkušnje in spoznanja. Kaj zares šteje v življenju?

Rok: Menim, da je zelo pomembno, da je človek osmišljen. Da prepozna svoje poslanstvo in uživa v svo-

jem delu. In če s tem pripomoremo k dobrobiti skupnosti, toliko bolje. Prišel sem do točke v življenju, ko v teoriji sicer vem, kaj si želim, a mi v praksi to še ne uspeva. Zase si želim predvsem notranji mir. Da bi bil bolj samozavesten, saj me pogosto pestijo dvomi.

Kot družba smo pred številnimi nakopičenimi izzivi. Pojavljajo se nova vojna žarišča, revščina se povečuje, pestijo nas zdravstvena, socialna, okoljska kriza. Zakaj smo kot družba zabredli? Kaj delamo narobe?

Rok: Premalo je ljubezni med dvema. Prepričan sem, da smo ljudje narejeni, da bi bili ljubljeni in srečni. Najlepše je biti srečen v dvoje, a lahko si srečen tudi sam. Bolje je biti srečen sam kot nesrečen v dvoje. Toda biti srečen v dvoje ne pomeni, da svojo srečo prilagajaš pričakovanjem drugega. A prav to počnemo. Želimo ugajati. Učili in prepričevali so nas, da bomo sprejeti le, če bomo ugajali. In če bomo sprejeti, bomo lahko uspeli. A to ni edina zabloda. Vzgojeni smo bili v duhu, da je treba biti priden. Če boš priden, boš uspešen. Kaj sploh pomeni biti priden? Tega ne razumem. Mar pomeni biti priden to, da narediš nekaj tako, kot so ti rekli drugi? To je zame popolnoma zgrešeno.

Bodi to, kar čutiš, kar te veseli, osrečuje, osmišlja, izpopolnjuje. Če želiš sekati drva v nekem goz-

du, počni to. Če hočeš ustvarjati glasbo, jo ustvarjaj. Sledi sebi, svojemu navdihu, svojemu talentu. A žal večina ljudi ne počne tega, kar jih veseli. Ker jih je strah to početi. Strah je pokrivalo nevednosti. Iz strahu se porajajo vse slabosti tega sveta.

Strah je postal naše vodilo, namesto da bi nas vodila sreča in zadovoljstvo, pravite.

Rok: Da, predvsem želim poudariti, da je vsak od nas lahko del spremembe na bolje. Dovolj je že, da se ozremo okrog sebe in vzpostavimo dobre odnose z ljudmi, ki nas obdajajo. Če bomo dobre odnose znali negovati, smo lahko zgled drugim. In se bo tej naši celici pridružila še ena in k njej še ena ... Tako bo ta svet postal prijetnejši za sobivanje. Ker je lep. In ne dovolimo si, da nas tisti, ki ga vodijo, prepričajo, da ni. Moj oče je rekel: »Tako kot niso vsi nasmehi dobri, tudi vse solze niso slabe.« Pomembno je, da smo iskreni do sebe. Smejmo se, ko smo veseli. In jočimo, ko smo žalostni. Nič ni narobe s tem. Ne tlačimo svojih čustev, izražajmo jih.

Opazam, da nenehno hrepenimo po nečem, ki je tam nekje, nam nedosegljivo. Ne zavedamo se, da je raj tukaj in zdaj. Ko sediš na obali, poslušaj žvrgolenje ptic in opazuješ otroke, ki se razposajeno igrajo v mivki, mar ni to raj?

Foto: SHERPA

Pri 68 letih izgubila 90 kilogramov

Živi drugo življenje

»Tako sem srečna! Ko bi vi mene le lahko videli v srce! Tam notri sem spet stara štirideset let!« so bile prve besede Ane Krašovec, upokojene kuharice iz Velenja, ko sva se srečali. Izjemno energijo ima, neverjetno veselje do življenja, opazi lepe stvari, ki jih mnogi jemljemo za samoumevne, dan je prekratek za vse, kar bi še rada v življenju počela, predvsem pa se ne neha smejati. Zakaj bi tudi se? Pokazala nam je svoje fotografije izpred treh let, na katerih v objektiv utrujeno in žalostno zrejo oči starke, ujete v 160-kilogramsko telo. V treh letih ji je uspela neverjetna preobrazba! Pred mano je stala povsem druga ženska. Še en dokaz več, da leta niso pomembna in da čisto res nikoli ni prepozno za spremembe!

KATJA BOŽIČ

Ana nekoč
in danes

Ko sva si segli v roke, nisem mogla skriti občudovanja nad to gospo, ki še danes zardi, kadar jo kdo pohvali, tega pač ni bila vajena. Samozavest prihaja počasi, saj je bila več kot štirideset let ujeta v kilograme, ki so se na koncu samo še kopičili. Dokler je niso skoraj zadušili. Takrat ji je v glavi nekaj kliknilo in začela se je njena preobrazba. Že prej je nekajkrat shujšala za trideset kilogramov, tako je ostalo leto, dve, a ker ni bila vztrajna, je vse dobila nazaj, z obrestmi. Tokrat ji je veselje naklonjeno. Pravi, da ji ob strani stojijo angelčki.

Debeli so vedno veseli

Spet se lahko lepo obleče, kot takrat, ko je bila mlada in gibčna. Ponovno lahko obuje čevlje z visoko peto, ki jih je še vedno hranila v omari. Nekje globoko v sebi je ohranila vero, da jih bo enkrat spet obula. Morda si ni mislila, da bo toliko časa trajalo, a je vendar tudi zanj posijalo sonce – z veliko dela in truda seveda. Zdaj živi s polno paro, kot bi želela nadoknaditi leta, ki jih je presedela za mizo in na kavču, ko je bilo vsako gibanje zaradi prevelike teže prenaporno. »Že ko sem se oblekla, sem bila vsa preznojena,« pravi. Čedalje bolj je izgubljala voljo po druženju. »Želela sem si na veselice, letalski miting – letala imam tako rada, pa sem si mislila, le kam bom sedla s to svojo težo, in sem ostajala doma.« Vedno bolj zaprta vase, depresivna, brezvoljna. »Še možgani se polenijo, na koncu sem gledala samo še lahkotne filme, pri katerih ni treba razmišljati. Zdaj spet berem knjige!« Gospa je zelo duhovita, rada se šali. Tudi prej se je, znala se je celo pošaliti na svoj račun. Ampak ... »Saj poznate tisti pregovor, da so debeli vedno veseli. Smo, toda to je krinka, obrambni mehanizem. Nikoli ne bom pozabila, kako so me ljudje gledali, kaj si bom naložila na krožnik, ko sva šla z možem v toplicah na zajtrk. Še ko sem šla za mizo, so gledali

»Moje življenje se je obrnilo za tisoč odstotkov. Včasih še sama ne morem verjeti, da sem to res jaz. Kadar grem mimo izložbe, dvakrat pogledam, koga vidim v odsevu, včasih se celo obrnem, ker mislim, da nekdo hodi za mano.«

za mano. Včasih sem krožnik dvignila visoko v zrak, da niso mogli videti, kaj je na njem. Tudi na bazenu sem čutila, da me gledajo. Sem slišala kdaj, da je ena ženska rekla drugi, poglej jo! Pa sem kar bleknila, naj pohiti, sicer bom prej v vodi in me ne bo videla,« se žalostno nasmehne ob spominu na tiste dogodke. Je pa hvaležna svojemu možu, da ji je ves ta čas stal ob strani, nikoli ji ni rekel, da mora shujšati.

Naraščanje teže

Kilogrami so se ji začeli kopičiti po dveh porodih v zgodnjih dvajsetih letih. Sprva je mislila, da ji teža ostaja od porodov, potem pa je postajala čedalje obilnejša. Pri tridesetih je imela že več kot sto kilogramov. Zdravniki so jo pošiljali na preiskave, a niso našli posebnega vzroka za kopičenje kilogramov. »Ko že imaš določeno težo, moraš res pojesti več kot običajno. Kljub temu pa nisem pretiravala. Vsi so se čudili, kako se lahko ob takih obrokih tako redim. Mislili so, da jem naskrivaj.« Pri petdesetih pa so ugotovili, da ima težave s ščitnico, saj je bila nenehno utrujena. »Kar nekaj časa je trajalo, da smo našli pravo razmerje tablet. Potem nisem bila več tako zaspana.« Se je pa seveda zaradi debelosti gibala vedno manj. In vedno manj je bilo oblačil, ki bi ji bila prav. »Imela sem dvoje doma narejene hlače. Ene za doma, druge pa sem oblekla, ko sem šla k zdravniku. Hčerka pa mi je sešila malo večjo jakno. Že pri oblačenju sem se znojila, v ogledalo pa se nisem niti pogledala, saj vidiš samo salo, karkoli oblečeš, ni lepo.« Obula je lahko le crocse, ki so se edini prilagodili njenim zaobljenim in zateklim stopalom. »Bili so ponaredek, ampak sem

jih rada nosila. Potem pa jih je na bazenu nekdo zamenjal. Kar razjokala sem se, po eni strani zato, ker je bil človek zagotovo žalosten, ko je videl, da ima ponaredek, po drugi strani pa sem bila z novimi nezadovoljna. Niso bili tako fini kot prejšnji.«

Prelomni trenutek

Nekega jutra spomladi 2019 se je zbudila s težavami pri dihanju. »Nisem mogla vdihniti, kot da ne bi imela zraka. Zelo sem se ustrašila in šla zgodaj zjutraj na urgenco. Zdravnik me je malo okaral, da ni nič čudnega, ko pa me vsa ta teža tako stiska. Poslal me je v Topolšico na preiskave.« Dotlej kljub teži ni imela večjih težav z zdravjem, razen da so jo bolele kosti. V Topolšici pa so začeli odkrivati eno stvar za drugo. Predpisali so ji tablete za krvni tlak, sladkor, nekaj za pljuča, srce, odkrili so ji lise na pljučih, zaradi njih so celo posumili na raka. Takrat se je v njeni glavi nekaj zgodilo. Ustrašila se je za svoje življenje. Odločila se je, da mora ukrepati, saj ni želela jemati vseh tistih tablet, in pot je bila seveda v hujšanju. Že tiste tri dni, ko je bila v bolnišnici, skoraj ni jedla, ker hrana ni bila najboljše. Njena odločitev je še bolj dozorela, ko je videla, kako nespoštljivo so ravnali z zajetno slepo gospo. »Takrat sem pomislila, da bi še enkrat poskusila shujšati. Začela sem z lažjo hrano, nato sem naredila načrt. Na televiziji je bila tudi neka oddaja o hujšanju, potem je še hčerka kupila knjigo, malo sem jo pregledala in začela po svoje. Naredila sem si nekakšno svojo ločevalno dieto. Prvi dan sem zjutraj jedla sadje, za kosilo meso in kuhano zelenjavo ali solate, za večerjo pa enako, samo polovico manjšo porcijo, zraven pa je bila obvezna juhica. Drugi dan sem jedla recimo riž ali krompir, pa stročnice so lahko zraven, brez mesa, in juho. Tretji dan je lahko bila zelenjavna pica ali lahka juha, zvečer pa imaš sladek dan ... Lačna nisem bila,

»Zadnjič je bil v nekem mestu lunapark. Možu sem rekla, da bi šla na atrakcije, če bi bila vsaj dvajset let mlajša. Pa se zadaj moje rame dotakne gospod in pravi: 'Kdo pravi, da ste stari?' In mi da žetone. Rekel je, da je lastnik lunaparka.«

Končno je lahko spet aktivna, zato se noče odpovedati nobenemu lepemu trenutku več.

Ana, preden se je odločila za spremembo.

»Imela sem dvoje doma narejene hlače. Ene za doma, druge pa sem oblekla, ko sem šla k zdravniku. Hčerka pa mi je sešila malo večjo jakno. Že pri oblačenju sem se znojila, v ogledalo pa se nisem niti pogledala, saj vidiš samo salo, karkoli oblečeš, ni lepo.«

sem si pa želela več mesa, sem bolj mesojedka. Ampak zdaj je že bolje. Ko sem po mesecu dni prišla k zdravniku na preverjanje sladkorja v krvi, sem bila 15 kilogramov lažja in stanje se mi je že popravilo. Drugi mesec sem izgubila še petnajst kilogramov. Takrat še nisem imela toliko motivacije, saj sem že prej kdaj shujšala za trideset kilogramov. Ko pa so zdravniki začeli opaziti mojo spremembo in so mi hlače postale prevelike, potem pa so že padale dol, sem bila že močno zagreta. Do novembra, ko smo praznovali 50. obletnico mature, sem izgubila 50 kilogramov.«

Razmišljati začneš drugače

Takrat jo je pri gibanju začela ovirati odvečna koža, ki ji je ostala po hujšanju, še bolj pa kila na trebuhu. »Zdravnica mi je dala napotnico za operacijo, ker pa je bilo takrat ravno obdobje covida, so bile čakalne vrste dolge. Razmišljala sem, da zaradi svoje starosti ne morem čakati.« Čeprav z možem živita skromno s svojima pokojninama, se je odločila za samoplačniški poseg, zanj je porabila del svojih dolgoletnih prihrankov. A bilo je vredno vsakega centa, saj je potem končno začela zares živeti. (Operacije odstranjevanja od-

večne kože stanejo od 2.500 do 3.600 evrov, op. a.) »Dr. Mirana Križančiča, mojega zlatega kirurga, sem našla po naključju. Presrečna sem, da sem ga, ima zlate roke in dobro srce! Celo tako mi je šel na roke, da je kilo operiral na zdravstveno zavarovanje!« Do operacije je shujšala že sedemdeset kilogramov. »Po njej pa sem jih izgubila še dvajset, čeprav nisem mislila več hujšati. Nikoli si nisem mislila, da mi bo celo zdravnik rekel, naj ne hujšam več.« Z dr. Križančičem sta se veliko pogovarjala. »Tudi z njegovo pomočjo sem začela drugače razmišljati o sebi. Zdravniki pravijo, da začneš drugače razmišljati, ko izgubiš toliko kilogramov, in to je res!«

Dan ima premalo ur

Za Ano se je pravo veselje takrat šele zares začelo. Kmalu po operaciji je sicer zbolela za covidom. Bolezen, pa tudi hujšanje, sta ji precej oslabilila mišice, zato so ji svetovali, naj gre v fitnes, ki ga zdaj obiskuje že leto in pol. Lepo natrenirano telo bi ji zavidale še pol mlajše. Pri tem zelo pohvali svojega prijaznega trenerja Nejca. Danes je meja zanj samo še nebo, se smeji. Ogromno je stvari, ki jih počne in bi jih rada še doživela. Najprej je v tandem skočila s padalom. Potem si je lani za rojstni dan podarila

panoramsko vožnjo z letalom. »Prej rojstnega dneva sploh nisem praznovala, zaradi vsega, kar se mi je v zadnjem času zgodilo, pa se mi je zdelo, kot da plavam med oblaki, zato sem si rekla, da si bom vsako leto podarila vožnjo, da bom res med oblaki!« Spustila se je po jekleni vrvi (zipline), prvič se je postavila na drsalke, jahala konja in si izpolnila dolgoletno željo po supanju. »Ponovno sem začela kolesariti, poskusila bi smučati, spet hodim v hribe. V mladosti sem bila zagrižen hribolazec, že vse življenje rada hodim. Prej dolgo zaradi teže nisem mogla, zdaj pa spet obiskujem planine. Vsak dan hodim vsaj uro in pol. Vpisala sem se na tečaj računalništva in uporabe pametnega telefona.« Hodi na izlete po Sloveniji in se druží. Toliko let je presedela, da ne želi zamuditi nobenega lepega trenutka več. Dan je zanj prekratke. Zato vstaja največkrat kar ob petih in že takrat skuha kosilo, da se lahko potem posveti vsem aktivnostim, ki jih načrtuje za tisti dan. Energije ima ogromno! »Zadnjič je bil v nekem mestu lunapark. Možu sem rekla, da bi šla na atrakcije, če bi bila vsaj dvajset let mlajša. Pa se zadaj moje rame dotakne gospod in pravi: 'Kdo pravi, da ste stari?' In mi da žeton. Rekel je, da je lastnik lu-

naparka. Ogromno lepih stvari se mi dogaja, kot bi se lepile name. Vedno se najde luknja zame, četudi je vse polno. Nasproti mi prihajajo sami dobri in prijazni ljudje.«

Najbolj ponosna je mama

Bližnji so ponosni na njen dosežek, njena največja oboževalka pa je njena devetdesetletna mama, ki je tudi sama na njeno pobudo shujšala nekaj kilogramov, zaradi česar se zdaj bolje počuti. »Postala sem samozavestnejša. Rada bi pomagala drugim, pa četudi samo z nasmehom, ki me čisto nič ne stane. Zgodbe

vam nisem zaupala, ker bi se hotela reklamirati, temveč so me spodbudili zdravniki, naj govorim o tem. Mogoče se dotakne še koga starejšega, ki je prepričan, da se ne da nič več storiti – a se da. Bili bi brez bolečin in starost bi bila lepša. Sama sem zaradi fitnesa veliko gibčnejša. Ko telovadiš, se ti uravna krvni tlak, pa tudi psihično si zadovoljnejši. Moje življenje se je obrnilo za tisoč odstotkov. Včasih še sama ne morem verjeti, da sem to res jaz. Kadar grem mimo izložbe, dvakrat pogledam, koga vidim v odsevu, včasih se celo obrnem, ker mislim, da nekdo hodi za mano,« je bila hudo-

mušna. Njena dieta je postala njen življenjski slog, tukaj je zelo skrbna, saj ve, kako hitro lahko zapadeš v stari vzorec prehranjevanja. Včasih se seveda tudi pregreši, a se hitro vrne v utečene tirnice. Edina nagrada, ki si jo vsak dan privoščí, je skodelica latte machiatta. Prav tako vztraja pri telovadbi. Ima še veliko načrtov, zato si želi še naprej veliko dobre volje, predvsem pa, da bi ji služilo zdravje. »Čuvajo me angelčki,« je prepričana. Vsem polaga na srce, naj svojim sanjam sledimo do konca, leta so samo številke!

Foto: Šimen Zupančič in osebni arhiv

Ana Krašovec hodi v hribe, telovadi, preizkusila se je tudi na supu.

Telovadba je postala njen vsakdan.

Tudi v letošnjem šolskem letu je tako, saj se je začela že 9. sezona tega uspešnega projekta, ki mladim daje možnost, da pred svojimi vrstniki, prijatelji, strokovno glasbeno komisijo in ne nazadnje pred širšim radijskim in televizijskim občinstvom zapojejo melodijo, ki krepi narodno zavest. To je bila tudi začetna želja snovalke projekta, družbe Radio Tednik Ptuj. Kmalu smo se akciji pridružili tudi v naši medijski hiši Novi tednik in Radio Celje. Tako smo s slovensko pesmijo povezali učence in učence spodnesavinjskih šol in jim ponudili možnost sodelovanja v tem vseslovenskem projektu.

Projekt je zasnovan tako, da se na vsakem glasbenem dogodku predstavi do deset pevk in pevcev v mlajši kategoriji, to je od 1. do 5. razreda, in do deset pevk in pevcev v starejši kategoriji, to je od 6. do 9. razreda. Tako je bilo tudi

nedavno, ko se je tik pred božičnimi prazniki v Športni dvorani Vransko predstavilo šest mladih pevk in pevcev iz OŠ Vransko, nastopili pa so tudi štiri iz POŠ Tabor ter v starejši kategoriji pet otrok iz OŠ Vransko in šest iz POŠ Tabor.

Otroci so prepevali pesmi slovenskih izvajalk in izvajalcev, ki so bile času primerno praznično obarvane, k prijetnemu vzdušju je svoje dodalo tudi to, da je lahko ekipa naše medijske hiše projekt izvajala na terenu. Torej smo lahko bili del dogajanja v osnovni šoli, iz katere prihajajo mlade pevke in pevci.

S prvim dogodkom smo dobili že prve zmagovalce. Iz OŠ Vransko je to v mlajši kategoriji Fran Jerman iz 4. b-razreda, ki je zapel pesem skupine Pop Design Na božično noč, in v starejši kategoriji Laura Ošlak iz 9. b-razreda, ki je zapela pesem Ditke Haberl Mlade oči.

Iz podružnične šole Tabor sta v mlajši kategoriji zmagali Eva Topovšek iz 4. c-razreda, ki je zapela pesem Tanje Žagar Ta nora noč, v starejši kategoriji pa Gaja Topovšek iz 9. c-razreda s pesmijo Anike Horvat Belo nebo.

Zmagovalci iz posameznih kategorij bodo sodelovali na polfinalnem izboru, vsi nastopi pa so predvajani tudi na uradnih straneh na Facebooku in Youtubeu Radia Ptuj in Radia Celje.

Poleg odličnih mladih nadebudnih pevk in pevcev ter mentorjev, ki se trudijo pevcem ponuditi čim več glasbenega znanja, so velik del projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo tudi sponzorji. Tokrat so nam pri izvedbi na pomoč priskočili podpornici projekta Občina Vransko in Občina Tabor ter sponzorji Cinkarna Celje, Vivapen, H-Bit – IT-rešitve, Silkem in Szas.

Sponzorji prireditve

OBČINA VRANSKO

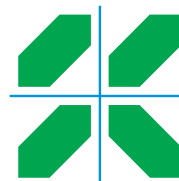
OBČINA TABOR

CINKARNA

VIVAPEN

SILKEM

SAZAS

Eva Topovšek, OŠ Tabor

Fran Jerman, OŠ Vransko

Gaja Topovšek, OŠ Tabor

Laura Ošlak, OŠ Vransko

city center

na glas

bo med 13. in 21. januarjem

Vabljeni na glasbeno doživetje za vso družino – spoznajte kreativno glasbeno igralnico.

PREIZKUSI GLASBENE INSTRUMENTE.

trgotur Trgotur kadrovski outsourcing, d.o.o.
Velenje | trgotur.si | 041 445 550

USPEŠNA PODJETJA, ZA KATERA IZVAJAMO
KADROVSKE STORITVE, **ZAPOSLUJEJO**:

MIG VARILEC m/ž Žalec Rok za prijavo: 15. 2. 2023	VODJA FINANC IN RAČUNOVODSTVA m/ž Spodnja Savinjska dolina Rok za prijavo: 3. 2. 2023	DELAVEC V PROIZVODNJI m/ž Celje Rok za prijavo: 15. 1. 2023
SAMOSTOJNI TEHNIČNI KOORDINATOR m/ž Celje Rok za prijavo: 15. 1. 2023	KLJUČAVNIČAR / VARILEC m/ž Celje Rok za prijavo: 3. 2. 2023	PRODAJALEC – SKLADIŠČNIK V TPC SAŠA m/ž Nazarje Rok za prijavo: 13. 1. 2023

Več o delovnih mestih najdete na **trgotur.si**

Najnovejše novice na trgu dela:

- ▶ V veljavo vstopa nov Zakon o varovanju osebnih podatkov (ZVOP-2)
- ▶ Spremembe dohodninske lestvice za 2023
- ▶ Dvig minimalne plače v podjetjih
- ▶ Spremembe na področju očetovskega in starševskega dopusta
- ▶ Odločbe o letnem dopustu

Potrebuje pomoč?

- ▶ Kadrovski outsourcing
- ▶ Vzpostavitev splošnih aktov, pravilnikov
- ▶ Kadrovska reorganizacija
- ▶ Sistemizacija delovnih mest
- ▶ Razvoj kadrov
- ▶ Obračun plač in nagrajevalni sistemi
- ▶ Iskanje domačih in tujih kandidatov za zaposlitev
- ▶ Izvedba javnih razpisov
- ▶ Varstvo osebnih podatkov in poslovnih skrivnosti
- ▶ Novi načini dela in pravilnik o delu od doma
- ▶ Delovno-pravno in kadrovske svetovanje

Več informacij za podjetja na **041 445 550** ali **splet@trgotur.si**

11 ⇒ 12

Enajst mesecev plačaš, dvanaest mesecev bereš!

Podarite sebi in svojim najdražjim Novi tednik in s tem čudovite trenutke z vedno aktualnimi vsebinami iz regije.

Naročite Novi tednik do 28. februarja.

Zadnji mesec boste brali **BREZPLAČNO!**

Vsi naročniki prejmete:

- ✓ vsak teden brezplačno prilogo **Stop spored**
- ✓ vse posebne priloge **Novega tednika**
- ✓ 4 brezplačne male oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- ✓ 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- ✓ 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
- ✓ druge ugodnosti ...

Pogoji in spletna prijava:
<https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>,
e-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171

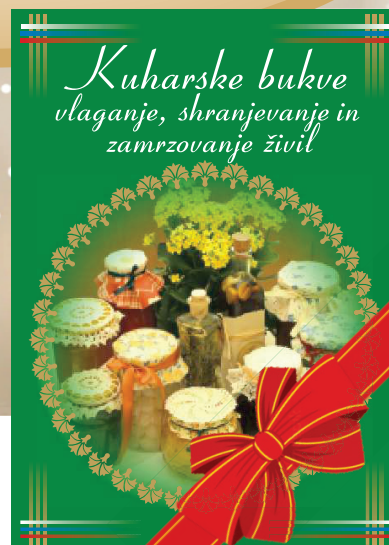
Akcija traja od 2. januarja do 28. februarja 2023.

Med vsemi naročniki bomo izžrebali 10 prejemnikov daril Novega tednika in Radia Celje.

Darilo za nove naročnike

MESEC BREZPLAČNEGA BRANJA IN KNJIGA KUHARSKE BUKVE

zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice ali vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil.

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Pošta: _____ Telefon: _____

E-naslov: _____

Datum naročila: _____ Podpis: _____

Naročnino bom plačeval/-a (označi):

☐ mesečno ☐ Sem upokojenec/upokojenka

☐ na tri mesece ☐ da

☐ na šest mesecev ☐ ne

☐ letno

☐ Soglašam s prejetjem računov na elektronski naslov (e-mail) _____

NT&RC, d. o. o.
Prešernova ulica 19
3000 Celje

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev.

Na odru se je zvrstilo več kot 50 mladih glasbenikov.

Tako je skozi glasbo odmevalo na tematskem večeru oddelka brenkal Glasbene šole Celje. Čeprav na predpraznični torek, 20. decembra, snega žal ni bilo, je bilo v Koncertni dvorani vzdušje kljub temu čarobno.

Mladi glasbeniki, na odru se jih je zvrstilo več kot 50, so pričarali praznično decembrsko vzdušje s pisano bonboniero glasbenih posladkov. Polni dvorani so se predstavili kitaristke in kitaristi, harfistke in citrarke, tako solistke kot tudi v različnih komornih zasedbah. Bogat nabor predstavljenih glasbil so dopolnili še učenci in učenke plesa, flaute in tamburice. Iskrene čestitke vsem mladim nastopajočim ter njihovim mentorjem.

TM

Najboljši prejeli zlate krede

Zadnji šolski dan preteklega koledarskega leta so v Srednji šoli za strojništvo, mehatroniko in medije najboljšim dijakom, razredom in projektom podelili zlate krede. Zdaj že tradicionalno prireditev Zlate kredo so prvič pripravili leta 2017, nekajkrat so jo izpeljali na daljavo, letos pa po dolgem času ponovno v živo.

V šoli na različne načine izpostavljajo in nagrajujejo nadpovprečno delo dijakov in učiteljev, podelitev zlatih kred je le nekakšen vrhunec koledarskega leta. Zlate krede so podelili naj dijakinji, naj dijaku, naj razredu in naj projektu. Za slednjega so izbrali raziskovalno nalogo Pomen grafičnih simbolov in pripadnost blagovni znamki, v okviru katere sta Neža Cvetković in Julia Pristovnik pod mentorstvom mag. Petra Arliča raziskali pomen grafičnih simbolov pri snovanju in predstavljanju identitete šole ter podali konkretne predloge za gradnjo novega imidža, ki ga simbolizira kratica S_ΣM/ SMM.

Tokrat so prvič podelili tudi zlato kredo za posebne dosežke. Gre za projekte, ki niso merljivi, ogromno pa pomenijo za šolo in celostni razvoj dijakov. Izbrali so spletno televizijo VI-TV, ki je prva srednješolska spletna televizija v Evropi, za katero dijaki tedensko pripravljajo program; 23. novembra 2022 je bilo deset let od njenega zagona. Za dolgoživost VI-TV sta zaslužna mentorja Alen Pavšar in Mateja Zorko Pavšar.

Ne gre le za podelitev priznanj, prireditev je nekaj posebnega in bolj spominja na podelitev oskarjev kot na srednješolsko prireditev. Njena posebnost je tudi, da jo predvajajo v živo, letos s pomočjo reportažnega kombija podjetja Cut production, v katerem je delo dobilo kar nekaj dijakov programa medijski tehnik.

Povezovalki prireditve sta bili Karin Založnik in Maša Milojevič, popestrili pa so jo glasbeniki skupine Eruption band.

TADEJA KOLMAN

Prireditev so dijaki predvajali v živo s pomočjo reportažnega kombija.

OŠ Franja Malgaja Šentjur je organizirala predstavitev srednjih šol.

Srednje šole so se predstavile

Z zavedanjem, da je vpis v srednjo šolo pomembna odločitev, naša šola, OŠ Franja Malgaja Šentjur, z dejavnostmi podpira opolnomočiti učence, da sprejmejo odločitev o nadaljnji karierni poti v skladu s svojimi razvojnimi značilnostmi, zmožnostmi, interesi in cilji. Želimo, da je njihova odločitev čim bolj avtonomna, kakovostna, odgovorna in premišljena.

S tem namenom smo v ponedeljek, 19. decembra, organizirali dan dejavnosti na temo kariernega svetovanja. Za učence smo organizirali tri delavnice. V prvi so spoznavali možnosti vpisa v višje in visoke strokovne šole, v drugi so se seznanili s Kariernim kotičkom zavoda za zaposlovanje in s trgom dela ter z deficitarnimi poklici, v tretji so se naučili pisati življenjepis za čas, ko bodo vstopali na trg dela. Nato so se udeležili predstavitev srednjih šol in programov.

Predstavili so se I. gimnazija v Celju, Gimnazija Celje – Center, Šolski center Šentjur, Šolski center Rogaška Slatina, Srednja zdravstvena in kozmetična šola Celje, Ekonomska šola Celje, Srednja šola za gostinstvo in turizem Celje, Srednja šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, Srednja šola za gradbeništvo in varovanje okolja Celje, Srednja šola za storitvene dejavnosti in logistiko Celje, Srednja šola za kemijo, elektrotehniko in računalništvo Celje, Srednja šola za strojništvo, mehatroniko in medije Celje in Gimnazija Lava.

Dan je bil uspešen, saj so učenci in starši lahko na enem mestu pridobili informacije o vseh srednjih šolah in programih, ki so na voljo v naši regiji. Učencem je bilo najbolj všeč, da so bili na predstavitvi dijaki, ki so jim odgovorili na vprašanja, na katera odrasli ne pomislimo.

JD

Želite javnost obvestiti o dogodku, pridobitvi ali kakšni drugi zanimivosti? Prispevek, dolg največ 3.000 znakov, in fotografijo pošljite na elektronski naslov: spela.ozir@nt-rc.si.

Za praznike trije planinski pohodi

Planinska društva v Spodnji Savinjski dolini so v počastitev božiča, dneva samostojnosti in enotnosti ter novega leta pripravila tri tradicionalne planinske pohode. Skupaj se jih je udeležilo več kot dvesto planincev.

Prvi pohod so pripravili vranski planinci 25. decembra kot tradicionalni božični nočni pohod na Čreto, ki je bil že petindvajseti po vrsti, udeležilo pa se ga je 120 pohodnikov.

Drugega je pripravilo PD Dobrovlje – Braslovče 2. januarja. Pohod je bil po vrsti že štiriintrideseti, zbrane je pred pohodom na startu na Skupnem placu v središču Braslovč nagovoril predsednik PD Dobrovlje – Braslovče Franci

Kumer. Cilj pohoda je bil pri Domu borcev na Dobrovljah, kjer so bili pohodniki deležni topllega obroka, vseh skupaj pa je bilo 75.

Člani PD Liboje so se na novoletni pohod podali v ponedeljek, dan po novem letu. Predsednik libojskih planincev Adolf Teržan jih je ob začetku pohoda na zbirnem mestu pri mostu čez Savinjo nagovoril, jim zaželel srečno in zdravo leto 2023, nato pa je približno trideset planincev krenilo proti koči na Brnici, na cilj pa so prišli po približno treh urah hoje. Pohodnike je na zadnjih dveh pohodnih spremljalo vetrovno vreme, a za ta čas toplo, bilo je kar 9 stopinj Celzija.

TT

Braslovški planinci so se med prazniki podali na Dobrovlje.

Na obisku v celjskem zavetišču Prijazne male zverinice

Dijaki 3. a-razreda v Ekonomske šole Celje so v mesecu, ko se veselimo, pričakujemo obisk treh dobrih mož, ki so mize obložene z dobrotami, pomislili na tiste, ki vsega tega nimajo in se za preživetje borijo iz dneva v dan. Odločili so se pomagati nikogaršnjim pomoči potrebnim živalim, ki nimajo svojega glasu. Organizirali in izvedli so dobrodelno akcijo zbiranja hrane za pomoči potrebne muce v okrilju zavetišča Prijazne male zverinice iz Celja.

Poslovni in hkrati srčni dijaki 3. a-razreda iz programa ekonomskega tehnik so pri predmetu management ustanovili učno podjetje AniMall. V trženjskem oddelku so se odločili, da bodo združili teoretično znanje z družbenokoristnim delom in izvedli dobrodelno akcijo zbiranja mačje hrane. Poimenovali so jo S tačko v tački. Namen te akcije je nahraniti zavržene mačke. Po burni razpravi, komu nameniti donacijo, so za prejemnika določili zavetišče Prijazne male zverinice v Celju. Zakaj? Ker je to zavetišče s srcem za živali, ki nimajo svojega glasu, in so oni njihov

Dijaki 3. a-razreda Ekonomske šole Celje so organizirali in izvedli dobrodelno akcijo zbiranja hrane za pomoči potrebne muce v okrilju zavetišča Prijazne male zverinice iz Celja.

glas. Nobeni pomoči potrebni muc ne odklonijo pomoči, sprejmejo vsako.

V sredo, 14. decembra, smo predstavniki učnega podjetja AniMall – Ermir Cikaqi, Iva Čede, Aljaž Jošovc in Domen Klasič – ter mentorica Suzana Suholežnik, prof., napolnili prtljžnik avtomobila z zbrano hrano in mačjim posipom ter obiskali zavetišče. Vodja zavetišča Tadeja Majerič nam je bila za donacijo izredno hvaležna,

saj se financira izključno iz naslova donacij ljudi, ki jim je mar za pomoči potrebne živali. V oskrbi ima vedno vsaj 50 muc.

Razkazala nam je prostore zavetišča in opisala postopek od sprejema pomoči potrebnih muc do njihovega odhoda v nov, skrben in varen dom. Pot je dolga, naporna in povezana z visokimi stroški. Vsaka sprejeta muca mora »oddeliti« 14-dnevno karan-

teno, biti testirana za kužne bolezni, cepljena, razparazitenana, sterilizirana/kastrirana in čipirana. Z velikim ponosom smo ugotovili, da imajo vsi omenjeni dijaki doma svoje mačke varovance, ki so v celoti veterinarsko urejeni. Poklon dijakom in njihovim staršem. Če bi bili vsi tako osveščeni, ne bi na vsakem koraku srečevali zavrženih mačjih revežev.

Vodja zavetišča Tadeja Majerič je pojasnila: »Financira-

mo se zgolj z donacijami ljudi, ki se zavedajo problematike zavrženih muc, zato sem dijakom Ekonomske šole Celje hvaležna za dobrodelno akcijo, ki so jo izpeljali za naše varovance. Vsak dan jih je treba nahraniti vsaj 50, v sezoni mladičev tudi več. Sprejemamo bolne, poškodovane živali, kar poleg sterilizacij in kastracij predstavlja ogromen strošek veterinarskih storitev. Brez pomoči dobrih ljudi svojega poslanstva nikakor ne bi mogli uresničevati. Med njimi je tudi Irena Volgemut, legenda celjske živalovarstvene scene, ki je svoje življenje posvetila skrbi za muce. Kljub častitljivi starosti še vedno skrbi za muce v obliki vsakomesečne donacije mačje hrane našemu zavetišču.«

Direktor podjetja AniMall Domen Klasič je povedal, da je s svojimi sodelavci z velikim veseljem organiziral dobrodelno akcijo zbiranja hrane S tačko v tački. »Tudi sami imamo doma muce, ki so v celoti veterinarsko urejene. Vem, koliko skrbi in dela je povezanega že z eno ali dvema mucama, kaj šele v zavetišču. Zbrano mačjo hrano smo

odpeli v zavetišče Prijazne male zverinice v Celju. Vodja zavetišča Tadeja Majerič nas je prijazno sprejela in nam predstavila prostore ter delo. Kljub velikemu številu muc so bili prostori čisti in mucam zelo prijazno urejeni. Veselilo me je sodelovati v tej akciji.«

Kot mentorica sem ponosna na svoje dijake, da v svoji okolici zaznavajo problematiko zavrženih muc in drugih pomoči potrebnih živali. V šoli že tradicionalno izvajamo dobrodelne akcije tako za ljudi kot za živali in razvijamo čut za humanitarnost. Letos smo pomoč v obliki hrane za muce namenili mlademu, a z vsem srcem predanemu zavetišču Prijazne male zverinice, ki kljub finančni in prostorski stiski želi pomagati vsem pomoči potrebnim mucam. Ob tej priložnosti vabim enako misleče, naj zavetišču pomagajo tudi sami, če lahko in želijo, in ga vsaj za kakšen dan razbremenijo skrbi, kako nahraniti številne mačke varovance, kajti s tem, ko pomagamo drugim, bogatimo sebe. Kot je nekoč rekla princesa Diana: »Bodi dober in radodaren brez pričakovanj o nagradi in se pomiri s tem, da bo dobrota našla svojo pot nazaj do tebe.«

SUZANA SUHOLEŽNIK

Dom ob Savinji in Glasbena šola Celje z roko v roki

Z letošnjim šolskim letom se je porodilo še eno sodelovanje dveh celjskih zavodov. Z namenom obogatitve kulturnega dogajanja starejših občanov in predstavitve pridobljenih veščin mladih učencev sta Dom ob Savinji in Glasbena šola Celje začela niz vsakomesečnih medgeneracijskih nastopov.

Od septembra so se zvrstili nastopi mladih harmonikarjev, citrark ter učencev nadstandardnega programa elektronskih klaviatur, džez trobente in džez klavirja. Tik pred začetkom najbolj prazničnih dni v letu so v okviru sodelovanja med Domom ob Savinji in Glasbeno šolo Celje nastopili člani našega harmonikarskega orkestra pod vodstvom

Tomaža Marčiča. V četrtek, 22. decembra, so s pevko Lucijo Novak (mentor Davor Mikulič), saksofonistom Liamom Šiblijem in trobentarjema Martinom Jagrom ter Aljažem Pintaričem Koštomajem (mentor Dejan Podbregar) zaradi zdravstvenih varnostnih ukrepov izvedli snemanje videoposnetka, ki so ga predvajali na internem kanalu zavoda. Kot solista sta nastopila tudi mlada harmonikarja David Držek (mentorica Marija Zavšek) in Mohor Karl Jevšenak (mentor Dejan Kušer), ki sta popestrila praznično obarvan program. Obisk nadebudnih glasbenikov je prispeval k še bogatejšemu doživljanju božično-novoletnih praznikov. ML

Težko pričakovano potovanje na Nizozemsko

Lani jeseni smo se učenci projekta Erasmus+ ter učiteljici Nuša in Vesna odpravili na Nizozemsko. Letos marca bomo nizozemske prijatelje gostili mi. A pojdimo lepo po vrsti in se vrnimo v lanski oktober.

Ob štirih zjutraj smo se iz Prebolda odpeljali z avtobusom in težko pričakovano potovanje se je začelo. Vozili smo se štiri ure in končno prispeli na letališče na Dunaju. Ob 11.15 smo vzleteli in za nekatere sošolce je bilo to pravo doživetje, saj so prvič leteli z letalom. Po uri in pol smo pristali v Eindhovnu. Prevzeli smo prtljago in po 45 minutah vožnje z avtobusom, ki se je vlekl kot tri ure, le prispeli v Heesch. Nekoliko živčno, a radovedno in z veseljem sem med ljudmi iskala znan obraz svoje partnerke. Po uvodnem pozdravu smo se odpravili vsak k svoji družini. Tam smo popoldne spoznavali svoje partnerje, družino in okolico. Zanimivo se mi je zdelo, da so bile vse hiše enake, rjavordeče z belimi okni. Tudi uli-

ce niso bile asfaltirane kot pri nas, ampak tlakovane. Zvečer smo se spet zbrali in se zabavali v sobah pobega.

Za zajtrk sem jedla kruh z maslom in s čokoladnimi mrvicami. Zelo mi je bilo všeč. V šolo sva s Fenno kolesarili. Tega sem se malo bala, saj kolesarjenja nimam preveč rada. Tam mi je bilo zelo všeč, ker je bila nova pokrajina, videl si ulice in hiše ter vse je bilo ravno. V šoli smo se razdelili po skupinah. Sprehodili smo se po šoli in presenečena sem bila, da ne uporabljajo učbenikov, ampak pišejo na računalnike, ki jih nosijo s seboj domov. Popoldne smo preživeli pri družinah. Zvečer smo se družili še na bowlingu.

V torek smo se odpeljali v zabavišni park Efteling. To je bil moj prvi obisk kakršnega koli zabavišnega parka in ob gledanju vseh tistih vlakcev me je bilo kar malo strah. Po obilnem sproščanju adrenalina smo se za večerjo posladkali s palačinkami. Ta dan mi je bil najljubši, saj sem se veliko smejala, družila s prijatelji

in spoznala še veliko novega o naših partnerjih.

Tretji dan smo se z avtobusom odpeljali v mesto Den Bosch. Tam smo se z ladjico popeljali po rečnih kanalih skozi mesto. Bilo je zelo lepo in zanimivo, še posebej ko smo se peljali pod cerkvijo, saj nam je vodnik povedal, da je to edina cerkev na svetu, pod katero lahko pluješ. Ob pol šestih smo se vrnili v šolo in večer preživeli pri družinah. S Fenno sva šli jahat, drugi so šli na bowling, tretji tekmoval v gokartih.

V četrtek smo šli v prestolnico nizozemske Amsterdam. Med sprehodom je bilo nemogoče spregledati milijone koles vseh vrst. Med drugim smo si ogledali hišo Anne Frank. Pred potovanjem sem si doma prebrala, kdo je bila ta deklica, in zdelo se mi je neverjetno in nekoliko shrljivo, da sem bila v prostoru, kjer se je skrivala deklica mojih let in končala življenje tako, kot ga je.

Vsi smo se strinjali, da je zadnji dan našega bivanja

prišel prehitro. Čeprav sem na koncu zelo jokala, sem vesela za izkušnjo, za nove prijatelje in za vse videno. Nizozemska, tamkajšnji način življenja, hrana, partnerji in njihove družine, vse mi je bilo zelo všeč. Žalosti me, da bomo morali čakati do marca, preden bodo prišli oni k nam na izmenjavo. Že zdaj pa razmišljam, kako se jim bo zdelo. Verjetno jih bo prese-

Po dveh letih koronskega krča smo obudili naš speci projekt Pinteresting Taste. Obisk osemnajstih devetsošolcev in spremljevalnih učiteljic Vesne Kumer in Nuše Gorjanc na Nizozemskem je bil med 16. in 21. oktobrom. Nizozemske družine so v svoje domove za teden sprejele slovenske učence, učiteljski tim pa je pripravil pester program, v katerem so nam na nepozaben način predstavili svojo državo. To je bil prvi del izmenjave učencev. Drugi del bo sledil marca, ko bomo nizozemske partnerje gostili pri nas v Sloveniji.

VESNA KUMER, NUŠA GORJANC

netila pokrajina in zagotovo bom svojo partnerko peljala na Hom, saj je zelo lep raz-

gled na našo dolino. Komaj čakam! NEŽAPRAŽNIKAR, 9. a-razred

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Bonus koristno darilo

Naroči Novi tednik in 11 bo 12

Novi tednik je regionalni časopis, ki vsak teden prinaša sveže in preverjene informacije o političnih, gospodarskih, kulturnih, izobraževalnih in športnih dogajanjih na območju 33 občin savinjske regije in širše. Časopis prispeva k večji obveščenosti ljudi o dogajanju v regionalnem in lokalnem okolju, medtem ko njegovi ustvarjalci z nekaterimi vsebinami tudi sproščamo in zabavamo bralce.

Za vse, ki ste naši naročniki, smo pripravili darilo, ki ga prejmete v našem oglasnem oddelku, prav tako bomo izžrebali deset prejemnikov posebnih daril Novega tednika in Radia Celje.

Vsi, ki se boste odločili veliki družini naročnikov Novega tednika pridružiti januarja ali februarja, boste mesec dni brali časopis brezplačno. Plačali boste namreč 11 mesecev, a brali 12. Podarite torej sebi in svojim najdražjim Novi tednik ter s tem čudovite trenutke z vedno aktualnimi vsebinami iz regije. Vsi novi naročniki boste prejeli še dodatno darilo, in sicer knjigo Kuharske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice ali vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil.

»Za vsako bolezen raste rož'ca.« Kako resnične so te besede iz prvega Kekca, najbrž ni treba posebej poudarjati. In če skušamo živeti kar najbolj zdravo, so rož'ce, zbrane v knjigi **Kuharske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice** prava stvar. »Tisto nekaj, kar nam bo pomagalo, če bomo pripravke uživali v predpisanih količinah, po zapisanih receptih, v pravih razmerjih in zlasti če bomo nabrali in po nasvetih pripravili res prave rož'ce,« pravi urednik knjige Branko Stamejčič. V teh bukvah boste našli mnoge nasvete in navodila za preprečevanje ali zdravljenje različnih tegob in težav ter na priporočila za pitje čajev za dobro počutje. Nasvete poslušalcev Radia Celje, ki so nam jih zaupali v oddaji Zeleni val, najdemo v poglavju Domača lekarna iz Zelenega vala.

V knjigi boste med drugim našli nasvet Marije Knez iz Dola pri Hrastniku, ki pravi, da proti kašlju pomaga čebula. »Prepražimo 5 velikih žlic sladkorja, dodamo srednje veliko rumeno čebulo (olupimo samo prvo plast, spodnja mora ostati na čebuli), zalijemo z vodo in pustimo, da počasi vre 10 minut. Posodo odstavimo z ognja, ko je čaj hladen do te mere, da ga lahko pijemo. Odstranimo čebulo. Pijemo po požirkih ves dan. V treh dneh se bo kašelj že umiril.« V knjigi boste našli tudi veliko drugih nasvetov iz prve roke.

Knjiga Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil prinaša veliko zanimivih informacij. Spoznamo vkuhanja od teorije do prakse, kako narediti džem in marmelado, sladko iz sadja, najdemo recepte za sokove, sirupe in želeje, likerje

Vsi naročniki Novega tednika vsak teden prejmete brezplačno prilogo Stop spored, vse posebne priloge Novega tednika, štiri brezplačne oglase v časopisu, dve čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje, 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku ...

Več podatkov najdete tudi na spletni strani www.novitednik.si, kjer lahko Novi tednik prav tako naročite.

in sadje v alkoholu, za kompote, kisano zelenjavo in zelenjavo in kisu. Knjiga prinaša tudi splošna navodila za zamrzovanje, sušenje in shranjevanje, sadne zeliščne kise, zelišča iz domačega vrta in nasvete babic ter nekaj zanimivih tabel. Med nasveti pri uporabi kisa v gospodinjstvu boste našli podatek, da pri pomivanju posode porabimo manj čistila, če vodi dodamo kis. Tudi očala boste z lahkoto temeljito očistili, če v vodo dodate nekaj kapljic. Dodamo ga lahko tudi v posodo, v kateri peremo nova oblačila. S tem odstranimo kemične snovi in neprijeten vonj.

Obe knjigi sta na voljo tudi v prosti prodaji v oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje.

Sistem digitalnega obveščanja

Celovita, inovativna, učinkovita in fleksibilna rešitev digitalnega sporočanja in informiranja

www.eggmedia.si

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Fran Orožen, prvi predsednik Slovenskega planinskega društva (3)

(1853–1912)

Prof. Fran Orožen je kot ugleden geograf, izvrsten poznavalec slovenskih dežel in njihove zgodovine ter narodno zaveden Slovenec aktivno sodeloval na prvem posvetovanju o ustanovitvi Slovenskega planinskega društva (SPD) 15. oktobra 1892 v gostilni Pri Zajcu v Ljubljani.

Pripravljalni odbor je sestavil pravila, ki jih je cesarsko-kraljevo notranje ministrstvo potrdilo 10. januarja 1893 pod številko 30637.

Ustanovni občni zbor SPD je potekal 27. februarja 1893 v vrtnem salonu pri Maliču v Knafljevem prehodu v Ljubljani. Kot eden izmed ustanoviteljev je bil Orožen izvoljen za prvega predsednika oz. načelnika SPD. Le-to je pod njegovim vodstvom zrastle v vseslovensko organizacijo, ki je uspešno kljubovala nemškemu pritisku in odigrala pomembno vlogo v narodnostnem pogledu.

Organiziral je predavanja, družabne plesne in tako pridobival članstvo, predvsem s slednjim pa tudi finančna sredstva za uresničevanje smelih načrtov društva. Kot predsednik je bil odgovoren za gospodarjenje društva, za gradnjo številnih koč in markacijsko delo. SPD je kot branik slovenskega jezika striktno stremel k uporabi slovenščine pri označevanju poti in imen gora, markacisti pa so pomagali celo vojnemu geografskemu zavodu na Dunaju pri risanju zemljevidov slovenskih dežel.

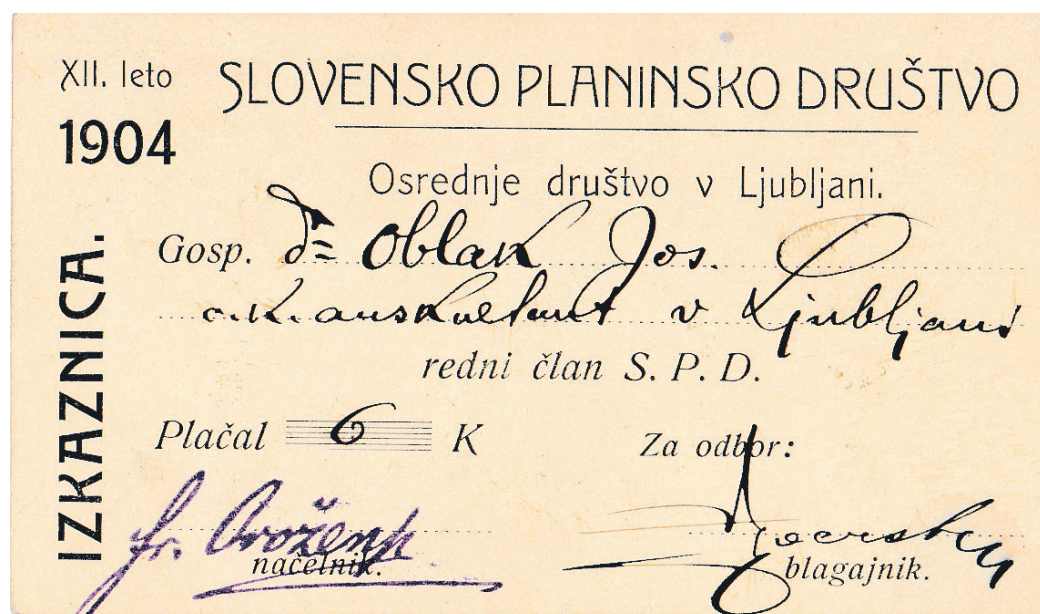
V prvem letu delovanja je imel SPD že sedem sej in pridobil 225 članov ter ustanovil dve podružnici – Kamniško (19. 7. 1893) in Savinjsko (20. 8. 1893). Po odstopu s funkcije predsednika l. 1908 je Orožen ostal v SPD kot častni član in še naprej gojil znanstveno gorištvo.

Se nadaljuje.

Pripravila: Gabrijela
Pirš in Matej Jazbinšek,
Knjižnica Laško

Nekateri glavni funkcionarji SPD okrog l. 1898. V prvi vrsti z leve: Jan Polivka (vojaški uradnik in aranžer prvega planinskega plesa), Slavik (vojaški zdravnik in agilen član SPD), dr. Vladimir Foerster (blagajnik SPD, odgovoren za stike s češkimi planinci), Henrik Lindtner (revizor in odbornik SPD, pipar), prof. Fran Orožen (prvi predsednik SPD in najagilnejši član pri znanstvenem delu SPD). V drugi vrsti z leve: Anton Mikuš (urednik Planinskega vestnika in prvi tajnik SPD), Ivan Ogorevc (trgovca in podpornik SPD), Miha Verovšek (tajnik SPD in piparski pripravnik), Josip Hauptman (glavni tajnik SPD in nadpipar), prof. Ivan Macher (prirodoslovec in odbornik pri znanstvenem delu SPD).

Članska izkaznica SPD dr. Josipa Oblaka za leto 1904 s podpisom predsednika Frana Orožna

ALBUM S CELJSKEGA

Logarska dolina v zimski mesečini

Logarska dolina je zaradi prelepe pokrajine, panoramskih razgledov in številnih aktivnosti na prostem in v naravi gotovo bolj obiskana v toplejših mesecih.

A tudi v zimskem času privabi z atraktivno ponudbo: sankanjem, tekom na smučeh, lednim plezanjem, turnim smučanjem, alpinizmom, pohodništvom, fotolovom ...

Vir: Potovalni nasveti_RK11- spletno mesto za lokalne storitve in potovanja

Rubriko pripravlja:
Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik
Vir: www.kamra.si, Album Slovenije
– osebni spomini 20. st.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Dež

Oče zamišljeno gleda skozi okno, medtem ko zunaj močno dežuje.

»Skrbi me za mamo,« reče sinu. »Res močno pada.«

»Ne skrbi, ata, zagotovo se bo umaknila v kakšno trgovino.«

»Prav to me skrbi ...«

Pekarna

V vrsti v pekarni: »Jože, kaj si tako slabe volje?«

»Ah, žena me je zapustila ...«

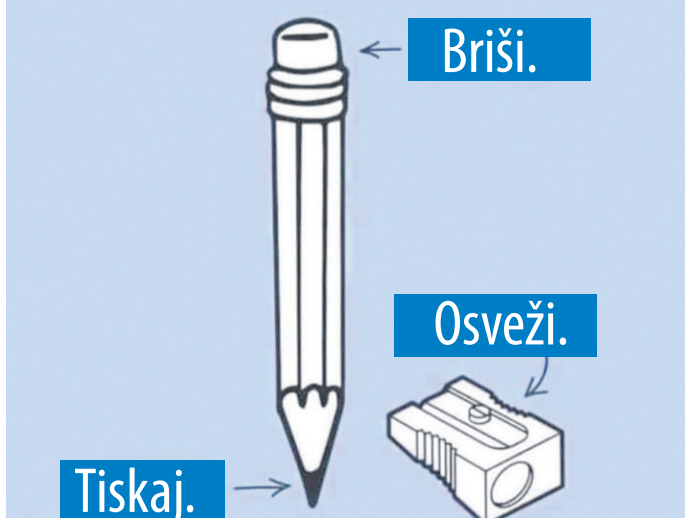
»Kaj boš pa zdaj?«

»En mesni burek.«

Ko daš psa v varstvo babici ...

Ko sem bil otrok, je bil to moj računalnik.

Ko moški okraši kekse ...

Če se bojite, da se boste zredili, spijte kozarček žganja. Ta odganja občutek strahu.

Feng šuj dieta: obvezno obrni vrata hladilnika k steni!

Ko sem bil mlad, sem bil siromašen. Po letih napornega in poštenega dela nisem več mlad.

Verjamem, da se ženske lepšajo zaradi sebe in drugih žensk in nikakor ne zaradi moških. V resnici ti nimajo pojma, katera torbica je originalna, kateri čevlji so dražji in katero ličilo se uporablja. Njim pokažeš prsi in so navdušeni.

Šala pravi, da v vojaško mornarico sprejemajo samo neplavalce, ker dlje branijo ladjo. Na tej osnovi deluje tudi oblast. Mnogi nimajo pojma in jo znajo samo braniti.

To je lastovka. Med prazniki ni pazila na to, koliko je pojedla. Ne bodi kot lastovka.

Oven

Dnevi bodo pod vplivom dobre energije, ki bo predvsem usmerjena v delo in izpolnjevanje obveznosti. Obremenitve bodo res nekoliko večje, vendar boste tudi veseli in razigrani, še posebej v poznopopolnanskih in večernih uricah. Vaš vladar Mars biva v znamenju dvojčkov, sili vas, da spreminjate veliko zadev, ki vas obremenjujejo. Moč podzavesti bo izredno velika, zato se ji prepustite brez zadržkov.

Bik

Ljudje bodo začudeno opazovali, od kod vam toliko energije, vi pa se boste nasmihali in se zavedali, da je ljubezen tokrat tista, ki je potrkala na vaša vrata. Pred vami so izredno čustveno in romantično obarvani dnevi. Prepustite se energiji tudi na delovnem področju, saj se vam obeta kar nekaj izrednih priložnosti. Občasno lahko postanete muhasti in nepredvidljivi.

Dvojčka

Imeli boste kar nekaj tehničnih razmislekov, v katero smer usmeriti svoje življenje. Prepustite se toku in upoštevajte, da se v vas rojeva mnogo ustvarjalne energije, ki je ne uporabljate dovolj. Bodite bolj inovativni in spremembe se bodo začele dogajati same od sebe. Merkur, vaš vladar, biva v kozorogu in od vas zahteva večjo disciplino ter prodornost na poslovnem področju. Zbrati morate energijo, ki jo ponuja Mars, in delovati bolj sistematično. Uspeh bo viden.

Rak

Poiščite vir v svojem srcu in zapolnite praznino, ki sega globoko v vašo dušo. Spontanost in ljubezen vas lahko pripeljeta v neslutene višine. Vse obveznosti bodo počakale na bolj primeren trenutek, ukvarjajte se z zadevami, ki so odsev vaše ustvarjalne energije. Občasno boste raztreseni in pozabljivi, vendar boste kljub temu uspeli doseči kar nekaj dobrih soglasij na delovnem področju. Začnete lahko kakšen pomemben in zahteven projekt.

Lev

Izkušnje so vas naučile, da ni vse tako, kot se zdi na prvi pogled. Če zadeve dobro preučite, boste ugotovili, da ima vse svoj začetek in konec, zato tokrat ničesar ne prepuščajte naključju. Zgodilo se bo, kar že dolgo pričakujete. Sonce v prodornem in močnem kozorogu bo poskrbelo, da bo poslovno področje bolj izpostavljeno kljub oviram, ki vam jih pošilja Mars v dvojčkih. Energije bo dovolj tudi za zasebno področje.

Devica

Svoje življenje postavljate v čisto nove okvire, zato prihaja do nasprotij, ki jih občasno ne uspete uskladiti. Prepustite se toku življenja, vaš vladar v zemeljskem znamenju vas bo ščitil pri novih podvigih, zato izkoristite to njegovo moč in se lotite zadeve, ki jo potiskate na stranski tir že nekaj časa. Vedenje bo sicer spremenljivo, kar lahko moti predvsem ljudi, ki so vam blizu.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265** in na Facebookovi strani **Dolores Astro.**

Tehtnica

Z veseljem boste opazovali odziv nekoga, ki je globoko prisoten v vašem življenju. V svoje delovanje boste vnesli veliko poguma in odločnosti, zato boste dosegli svoj cilj in dosegli svojo zmago na poti. Vaša vladarica je v znamenju vodnarja, imeli boste odlične in izvirne ideje, ki jih morate nujno uresničiti. Na čustvenem področju lahko ostajate zadržani in nepredvidljivi, potrudite se za boljšo komunikacijo.

Škorpion

Vaše misli tavajo daleč stran in za trenutek se zdite oddaljeni tudi vi. Položaj vašega vladarja z Merkuriem vas bo navdajal z močno intuicijo, vendar glede konkretnih odločitev počakajte še dan ali dva. Imeli boste dober občutek za ljudi, zato lahko pričakujete dober razplet pri neki kočljivi zadevi. Na delovnem področju boste želi uspehe in se prav dobro počutili ob pohvalah, ki jih boste deležni.

Strelec

Vaša zbranost bo motena. Ne glede na to boste naredili kar nekaj dobrih, uspešnih potez. Nekoga boste presenetili s svojim odzivom, zato se boste odlično počutili. V ljubezni vas čaka presenečenje, na katero niste računali, zato se vam bodo pokazale nove razsežnosti. V poslovnem smislu lahko prav v tem obdobju uresničite zadevo, ki je bila aktualna v jesenskem času lani.

Kozorog

Veseli boste in prodorni, uspeli boste dokončati delo, za katero ste v preteklosti vložili veliko truda. Pohvala bo kot balzam pobožala vašo dušo. Ne glede na to, da ne boste pokazali navdušenja, boste srečni. Prav trudili se boste za napredovanje in iskali nove možnosti za uspeh. Saturn, vaš vladar, počasi menja znamenje in vpliva na vsa področja vašega življenja. Narediti morate pregled vsega, kar morate spremeniti.

Vodnar

Občutek, da morate narediti nekaj zelo konkretnega v svojem življenju, je resničen, zato zberite energijo in nikar ne računajte na pomoč ljudi. Naredili ste nekaj večjih napak, ki jih boste težko popravili. Predvsem je izraženo čustveno življenje, zaradi bivanja Venere v vašem znamenju boste očarljivi in privlačni, zato se vam obeta posebna sreča.

Ribi

Hitenje ni dobrodošel spremljevalec, zato umirite duha. V ljubezni ste začeli dvomiti v iskrenost nekoga, vendar nimate posebnih razlogov za nezadovoljstvo. Nekoga boste presenetili s svojim delovanjem, ga osrečili, zato se vam odpira nova, nepričakovana pot, ki bo predvsem na poslovnem področju prinašala nove možnosti.

HOROSKOP JE TOKRAT
PRIPRAVILA ASTROLOGINJA
GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana.**

Nagradna križanka

3K

PREDEL
VELENJA

POGODBENA
GLOBA

NEKDANJI
AMERIŠKI
PREDSEDNIK
(BARACK)

EVROPSKI
VELETOK

NAVDUŠENI,
PREVZETI

VSE SE
ZMORE...
HOČE

IZRAELSKI
OČAK

NAZNANI,
POVE

TI OČETA DO
PRAGA, SIN
... PRAG

JUŽNA
SADEŽA

RACU-
NALNIŠKI
POMNILNIK
OZEK US-
NIJEN TRAK

SVETINA JE
NAPISAL ...

UNIČENJE Z
OGNEM

KRIŽANKA
&
UGANKA

NA NJEM
SEDI PRIMOR
ROGLIČ

MEJITA NA
KALIFORNIO

BAJKA

TURŠKI
VELIKAŠ

AVTOMOBIL-
SKA OZNAKA
REKE

JUŽNO-
AMERIŠKI
INDIJANCI

IRSKI KOMIK
ALLEN
NATRIJEV
HIDROKSID

ŽUŽELKI

IZVIRNIK

REKA PO-
ZABLJENJA
V GRŠKI
MITOLOGIJ

EDVARD
GRIEG

TOLMIN LEŽI
V ... DOLINI

VETROVKA
S KAPUCO

BRITANSKA
PEVKA ORA

VEČJI ŠOP
POVEZANE
SLAME

PARADIŽNI
KI PODO-
BEN SADEŽ

AJATOLA
HOMEINI JE
BIL VODJA ...
REVOLUCIJE

AMERIŠKI
IGRALEC
IN PEVEC
(FRANK)

EMIL
ZATOPEK

TEČE SKOZI
BUDIM-
PEŠTO

1/90

ŽIGA ...
POJE ZAGA-
ROM,
POM. POM
KLADIVO

STIL
KARATEJA

MOČAN
VETER
MESTO V
HRVASKEM
ZAGORJU

VPRASAL-
NICA

KUPON

ČLANA SAZU
WILLIAM
SHAKESPEA-
RE JE AVTOR
... IN JULIJE

AMERIŠKI
IGRALEC
GUTTEN-
BERG

VZAJEMNI
OKRVAV-
LJENE

POMAGATA
PRI PREBAVI

RENU

NEKDANJI
AVSTRJSKI
SMUČAR
(MARIO)

PRIPOMO-
ČEK ZA
POMETANJE

SLOVENSKA
PEVKA
ZAPOREDNI
ČRKI

EVROPSKA
SKUP-
NOST ZA
SVOBODNO
TRGOVINO

STUD

NETO-
REGISTRSKA
TONA

BOMBAŽNA
TKANINA
OBLAČILNICI

SESTAV
POVEZANIH
EKOSISTE-
MOV

ALI ŽERDIN
PREBIVALCI
ZELENEGA
OTOKA

DOCENT

PREBIVALEC
DANSKE

GLAVNO
MESTO
ITALIJE
(ORIG.)

NARAVNI
LOGARITEM

ZAGOREL

PRIPRAVA ZA
ZAGOZDENEJE

AMERIŠKI
STANDARD

15

3

9

NAŠ NEKD.
ZUNANJI
MINISTER
(ZORAN)

1

5

10

7

2

12

17

8

13

4

11

16

SUDOKU 552

		5					6	
	3	4	8					
				6	7		5	
			1			6		
7		3						
6		5				2	8	4
5							9	
8			3					5
2			6	8				1

SUDOKU 243

	4	5						
7	2		4				6	
	1		6	5			4	
4		6						1
				2				8
5				7		6		3
				1	7	3		
					3	9		
	5	7			8			

REŠITEV SUDOKU 551

2	8	6	1	9	3	5	4	7
3	5	4	7	2	8	9	6	1
9	7	1	6	5	4	3	8	2
4	3	9	8	7	2	6	1	5
7	6	5	3	4	1	8	2	9
8	1	2	5	6	9	7	3	4
1	9	7	2	8	6	4	5	3
6	4	3	9	1	5	2	7	8
5	2	8	4	3	7	1	9	6

REŠITEV SUDOKU 242

9	3	6	8	7	5	4	1	2
8	2	7	4	1	9	5	6	3
4	5	1	6	3	2	7	9	8
1	8	9	3	5	7	6	2	4
7	6	2	9	8	4	3	5	1
3	4	5	1	2	6	8	7	9
2	7	8	5	4	1	9	3	6
5	9	3	2	6	8	1	4	7
6	1	4	7	9	3	2	8	5

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Nagradni razpis

1. nagrada: Darilni bon Perutnine Ptuj
2. nagrada: Darilni bon Mesarstva Čas iz Žalca
3. nagrada: Darilo Sadjarstva Mastnak

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17							

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis:

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izzreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklic soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na nt-rc.si.

Upoštevali bomo samo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo.

Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov

tajnistvo@nt-rc.si

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 17. januarja.

Geslo iz številke 1. Veselo v novo leto

Izid žrebanja:

1. nagrado: Darilni bon Perutnine Ptuj prejme Silvo Pinter iz Laškega.
2. nagrado: Darilni bon Mesarstva Čas iz Žalca prejme Marija Marot iz Žalca.
3. nagrado: Darilo Sadjarstva Mastnak prejme Irena Selčan iz Braslovč.

Nagrajencem čestitamo. Obvestilo o nagradi jim bomo poslali po pošti.

V naših križankah poznamo tudi števila.

Križanke po meri reševalcev. Ker si zaslužite najboljše.

www.trik.si

3K

Ob portretu Josipa Ipavca so (od leve) Mojca Sivka iz Društva likovnih ustvarjalcev Rifnik Šentjur, ravnateljica tamkajšnje glasbene šole skladatelj Ivavcev Simona Zdolšek ter arhitekt in portretist Tadej Žugman. (Foto: Klemen Lorber)

S potezami čopiča v spomin na otroške dni

Družinske korenine in obujanje spomina na otroštvo so botrovali temu, da je Tadej Žugman iz Ljubljane Glasbeni šoli skladatelj Ivavcev Šentjur podaril portret Josipa Ipavca. Svoje umetniško delo je v roke novim lastnikom predal ob odprtju nove dvorane, ki jo je tamkajšnja občina uredila v Zgornjem trgu.

Žugmanu se je ideja za slikanje portreta Josipa Ipavca porodila leta 2021, ko ga je Društvo likovnih ustvarjalcev Rifnik Šentjur povabilo k sodelovanju na likovni koloniji Ipavčeva paleta. Žugman je za pomoč prosil svojo sestrično Anito Koleča,

sicer vodjo šentjurske izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Skupaj sta začela iskati primerno staro fotografijo tega skladatelja, ki je med drugim znan kot pisec prvega slovenskega baleta Možiček in operete Princeza Vrtoglavka. Iskanje primerne Ipavčeve fotografije je bilo zahtevna naloga, saj so bili posnetki iz tedanjega obdobja slabe resolucije. Naposled sta prišla do črno-bele upodobitve, ki je zadoščala kot osnova za izdelavo portreta. Žugman mu je barve dodal po svoji presoji.

Temu, da je slika ostala v Šentjurju, botruje avtorjeva

povezanost s tem krajem. Njegova mama in nekateri njegovi drugi sorodniki so bili namreč rojeni v tem mestu ob Južni železnici. »Dedek in babica sta živela v Zgornjem trgu nasproti cerkve. Ob teh srečanjih sem začutil, kako pomembni so v življenju otroka stari starši. Ko smo se z družino vračali na obisk, smo ogromno prepevali, pridružili so se nam moji strici in tete.« Še posebej lepe spomine ima na obiske delavnice svojega dedka, livarskega mojstra Ivana Čretnika. Ded je v svojem vnuku znal vzbuditi otroško zvedavost. Nemalokrat jima je z bratom prepustil kopico krivih žebeljev, ki sta jih nato ravnala. Žugman je bil že kot deček pozoren na to, s kakšnim spoštovanjem sta o Ipavcih govorili njegova babica Ana Čretnik in njegova mama. Zato se je kot gospod, ki pravi, da je »šentjursčina« še vedno njegovo priljubljeno narečje, še z večjim veseljem in ponosom lotil slikanja portreta Josipa Ipavca.

Slikarsko ustvarjanje ga je sicer navduševalo že v gimnaziji. Letos poleti bo minilo petdeset let, odkar je ob pomoči slikarja Ludvika Palke naslikal svojo prvo sliko v tehniki olje na platno. Doštudiral je arhitekturo in se posvetil temu poklicu, pred približno desetletjem pa se je spet posvetil slikarstvu, še posebej portretom. Zelo ponosen je, da je pred petimi leti prejel naročilo za oltarno sliko blaženega škofa Antona Martina Slomška, ki je prav tako eden od velikih mož, povezanih s Šentjurjem. Ustvarjalec s šentjurskimi koreninami se dogovarja, da bo svoja dela na razstavi predstavil tudi v mestu skladatelj Ivavcev.

TS

»Zapekli« so ga Na žaru

Znan savinjski tolkalist, povezovalac in organizator dogodkov Dejan Tamše, ki ima v teh dneh zaradi bližajočega BUMfesta ogromno dela, je nedavno dopolnil petdeset let. Praznovanje si je zamislil kot dogodek Na žaru, v Domu II. slovenskega tabora Žalec pa so ga »zapekli« njegovi znani prijatelji.

»Najtežje je narediti dober dogodek zase. Zato, ker od sebe pričakuješ največ, a tudi vsi, ki te poznajo in vedo, da delaš »odštekane« dogodke, to pričakujejo. Tako sem razmišljal o nekaj scenarijih. Glede na to, da je bil datum neugoden (konec leta), sem moral že vmes sprejeti nekaj kompromisov. Ampak to vem samo jaz,« je sproščeno pojasnil profesor tolkal v žalski glasbeni šoli, ki je k sodelovanju povabil prijatelje in kolege, s katerimi večkrat sodeluje. Na žar so ga tako »dali« dr. Uroš Kuzman, ki je prevzel vse vaje dogodka, Lucija Čirovič, Tin Vodopivec, članice Bepopa in njegov brat Branko, ki ga tudi sicer najbolje pozna. »Žar je bil odličen. Kombinacija sodelujočih in zgodbe so bile smešne »do solz«. Vsebine

Dejan Tamše med praznovanjem abrahama v družbi dveh članic Bepopa in pevke Nine Pušlar (Foto: Rok Deželak)

nisem poznal, ljudi sem samo povezal, potem se je vse dogajalo mimo mene. Nastala je celo šaljiva pesem Bepopa, ki je letela name. Skratka, bil

je večer smeha, dobre volje in razkritja vseh mojih slabih strani in strani mojih gostov,« je zadovoljen Tamše.

ŠO

Polzelski koledniki pred domačo cerkvijo (Foto: TT)

Koledovanje za dober namen

Trikraljevsko koledovanje je tudi letos bogatilo prve januarske dni. Mladi koledniki so letos zbirali prispevke za Misijonsko središče Slovenije. Koledniki s Polzele so tako zbrali 1.630 evrov.

Dan po prazniku Svetih treh kraljev so se na pot podale tri skupine kolednikov z animatorji. Pred odhodom na pot po župniji je župnik Urban Lesjak blagoslovil kredo, nalepke, kadilo,

vodo in mlade kolednike. Dobre volje so se odpravili vsak v svoj del občine. Oznanili so veselo novico o Jezusovem rojstvu in tako prenesli blagoslov k družinam. Kot vsako leto so obiskali družine, ki so jih povabile. Število hiš se iz leta v leto veča. Tudi sami so bili deležni dobrote ljudi, ki so jim pozornost izkazali s sladkimi priboljški, predvsem pa so bili koledniki veseli, da so opravili plemenito poslanstvo.

ŠO

Postala je inženirka leta

Prejemnica naziva inženirka leta 2022 je Rosana Kolar, diplomirana inženirka strojništva in letalska mehaničarka v podjetju Adria Tehnika. Priznanje je prejela na torkovi slavnostni razglasitvi v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma.

Rosana Kolar, ki prihaja iz Tepanja, v Celju pa je obiskovala srednjo poklicno strojno šolo, je že kot 11-letna deklica naznanila, da želi postati letalska mehaničarka. Njene otroške sanje so se uresničile po uspešno zaključenem študiju strojništva letalske smeri na Fakulteti za strojništvo Univerze v Ljubljani, ko se je kot letalska mehaničarka zaposlila pri družbi Adria Tehni-

ka. Je ena redkih žensk v Sloveniji, ki opravlja poklic mehaničarke potniških letal.

S svojo zgodbo želi spodbuditi mlade, predvsem dekleta: »Verjamem, da lahko kot ena redkih mehaničark potnih letal v Sloveniji s svojim zgledom navdušim več deklet za poklicno pot v letalstvu. Čeprav je poklic zelo zahteven, je tudi izredno zanimiv, dinamičen in mednarodno priznan.«

ŠO

Rosana Kolar, ki prihaja iz Tepanja, v Celju pa je obiskovala srednjo poklicno strojno šolo, je že kot 11-letna deklica naznanila, da želi postati letalska mehaničarka. (Foto: Andrej Križ)

Ivana Rojnik v družbi župana Tomaža Žoharja, direktorice doma Eve Lenko in nečaka Janija Rojnika. (Foto: TT)

Vedno rada urejena

V že tako veselem decembru so imeli v Domu upokojencev Polzela še dodaten razlog za veselje, saj je njihova stanovalka Ivana Rojnik praznovala visok jubilej – sto let.

Rojnikova je upokojena profesorica zgodovine in zemljepisa. Šele po upokojitvi se je vrnila v rodno Spodnjo Savinjsko dolino. Z nečakinjo sta zgradili hišo v Žalcu, kjer je potem živela. Rada je hodila na morje, kolesarila, brala in skrbela za zdrav način življenja. Kljub častitljivim letom je rada urejena, rada si zaveže rutico okoli vratu in nadene na glavo klobuček.

Na njen rojstni dan so ji pripravili praznovanje, na katerem ji je direktorica doma mag. Eva Lenko podarila šopek in ji zaželela še veliko zdravja ter dobrega počutja. Praznovanja so se poleg zaposlenih in stanovalcev udeležili tudi njeni domači in župan Občine Braslovče Tomaž Žohar. Za glasbeno popestritev so poskrbeli pevci Ljubiteljskega pevskega zbora Lipa iz Štor.

ŠO